

Dansk udgave

Retsforskrifter

 49. årgang
25. marts 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	★	Rådets forordning (EF) nr. 486/2006 af 20. marts 2006 om gennemførelse af aftalen om toldfrihed for integrerede multichipkredsløb (MCP) ved ændring af bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif	1
		Kommissionens forordning (EF) nr. 487/2006 af 24. marts 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	3
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 488/2006 af 24. marts 2006 om fastsættelse for 2006 af vekselkursen for struktur- og miljøforanstaltninger	5
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 489/2006 af 24. marts 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 796/2004 for så vidt angår hampesorter til fiberproduktion, der giver ret til direkte betalinger	7
	★	Kommissionens direktiv 2006/35/EF af 24. marts 2006 om ændring af bilag I-IV til Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet	9
	★	Kommissionens direktiv 2006/36/EF af 24. marts 2006 om ændring af direktiv 2001/32/EF om anerkendelse af beskyttede zoner, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet, og om ophævelse af direktiv 92/76/EØF	13
	II	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
		Kommissionen	
		2006/239/EF:	
	★	Kommissionens beslutning af 13. maj 2003 om tysklands statsstøtte til fordel for Kahla Porzellan GmbH og Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (meddelt under nummer K(2003) 1520) ⁽¹⁾	16

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

2006/240/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. november 2004 om en tysk støtteordning til fordel for producenter af kornbrændevin** (meddelt under nummer K(2004) 3953) ⁽¹⁾ 50

2006/241/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 24. marts 2006 om beskyttelsesforanstaltninger over for visse produkter af animalsk oprindelse, bortset fra fiskerivarer, med oprindelse i Madagaskar** (meddelt under nummer K(2006) 888) ⁽¹⁾ 63

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ **Rådets fælles holdning 2006/242/FUSP af 20. marts 2006 vedrørende gennemgangskonferencen i 2006 om konventionen om biologiske våben og toksinvåben** 65
- ★ **Rådets fælles aktion 2006/243/FUSP af 20. marts 2006 om støtte til aktiviteter i Den Forbedende Kommission for Organisationen for Traktaten om et Altomfattende Forbud mod Atomprøvesprængninger (CTBTO) inden for uddannelse og kapacitetsopbygning til kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben** 68
- ★ **Rådets fælles holdning 2006/244/FUSP af 20. marts 2006 om Den Europæiske Unions deltagelse i Den Koreanske Halvøes Energiudviklingsorganisation (KEDO)** 73

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 486/2006**af 20. marts 2006****om gennemførelse af aftalen om toldfrihed for integrerede multichipkredsløb (MCP) ved ændring af bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ indfører en varenomenklatur, i det følgende benævnt »den kombinerede nomenklatur«, og fastsætter den fælles toldtarifs konventionelle todsatser.
- (2) Ved afgørelse 2005/964/EF ⁽²⁾ indgik Rådet på Det Europæiske Fællesskabs vegne aftalen om toldfrihed for integrerede multichipkredsløb (MCP), i det følgende benævnt »aftalen«.
- (3) Ved aftalen nedsættes al told og alle afgifter på MCP til nulsats.
- (4) Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, der ved aftalen er udpeget som depositar, har modtaget

acceptinstrumenter fra fire parter. I henhold til aftalens artikel 7, litra a), har de fire parter aftalt, at aftalen skal træde i kraft den 1. april 2006.

- (5) Aftalen bør derfor gennemføres ved ændring af bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag I, Del I, Afsnit II — Særlige bestemmelser, i forordning (EØF) nr. 2658/87 indføjes som punkt G. »Toldfrihed for integrerede multichipkredsløb (MCP)« som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. april 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2006.

På Rådets vegne

U. PLASSNIK

Formand

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1989/2004 (EUT L 344 af 20.11.2004, s. 5).

⁽²⁾ EUT L 349 af 31.12.2005, s. 24.

BILAG

»G. Toldfrihed for integrerede multichipkredsløb (MCP)

- 1) Der indføres toldfritagelse for integrerede multichipkredsløb (MCP) bestående af to eller flere indbyrdes forbundne monolitiske integrerede kredsløb, som er kombineret på enhver måde uadskilleligt på et eller flere isolerende underlag, med eller uden forbindelseskapsling (lead frame), men uden andre aktive eller passive kredsløbselementer.
 - 2) Varer, der er berettiget til denne toldfritagelse, henhører under følgende toldpositioner: 8418, 8422, 8450, 8466, 8473, 8517, 8518, 8522, 8523, 8525, 8528, 8529, 8530, 8531, 8535, 8536, 8537, 8538, 8543, 8548, 8708, 9009, 9026, 9031, 9504.
 - 3) Ved fremlæggelse for medlemsstaternes toldmyndigheder af toldangivelsen til overgang til fri omsætning af MCP angiver klarereren i rubrik 44 på det administrative enhedsdokument referencenummeret C500.«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 487/2006**af 24. marts 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. marts 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. marts 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	97,9
	204	52,9
	212	102,0
	624	101,8
	999	88,7
0707 00 05	052	121,0
	999	121,0
0709 10 00	624	103,6
	999	103,6
0709 90 70	052	77,4
	204	53,8
	999	65,6
0805 10 20	052	40,8
	204	43,0
	212	54,3
	220	43,9
	624	59,3
0805 50 10	999	48,3
	052	42,2
	624	67,2
0808 10 80	999	54,7
	388	76,6
	400	127,9
	404	92,9
	508	82,7
	512	76,3
	524	62,5
	528	79,9
	720	80,0
	999	84,9
0808 20 50	388	82,6
	512	76,3
	524	58,2
	528	57,2
	720	122,5
999	79,4	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 488/2006**af 24. marts 2006****om fastsættelse for 2006 af vekselkursen for struktur- og miljøforanstaltninger**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2808/98 af 22. december 1998 om gennemførelsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 3, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2808/98 er den udløsende begivenhed for vekselkursen for beløb, der ydes i struktur- eller miljøsammenhæng, den 1. januar i det år, hvor der træffes beslutning om støtten.

- (2) Efter artikel 4, stk. 3, første punktum, i forordning (EF) nr. 2808/98 er den vekselkurs, der skal anvendes, lig med gennemsnittet, beregnet pro rata temporis, af de vekselkurser, der gælder i måneden forud for datoen for den udløsende begivenhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I 2006 anvendes vekselkursen i bilaget på beløb, der ydes i struktur- eller miljøsammenhæng, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2808/98.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 36. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1044/2005 (EUT L 172 af 5.7.2005, s. 76).

BILAG

Vekselkurs som omhandlet i artikel 1

(1 EUR = gennemsnit 1.12.2005-31.12.2005)

0,573458	Cypriotisk pund
28,9712	Tjekkisk koruna
7,45403	Dansk krone
15,6466	Estisk kroon
252,791	Ungarsk forint
3,4528	Litauisk litas
0,696729	Lettisk lats
0,4293	Maltesisk lira
3,85493	Polsk zloty
37,8743	Slovakisk koruna
239,505	Slovensk tolar
9,43950	Svensk krona
0,679103	Pund sterling

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 489/2006

af 24. marts 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 796/2004 for så vidt angår hampesorter til fiberproduktion, der giver ret til direkte betalinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁽²⁾ indeholder gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1782/2003, bl.a. vedrørende betingelserne for kontrol af indholdet af tetrahydrocannabinol i dyrket hamp.
- (2) I overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 796/2004 har medlemsstaterne meddelt

Kommissionen resultaterne af testerne for bestemmelse af indholdet af tetrahydrocannabinol i hampesorter, der blev sået i 2005. Der bør tages hensyn til disse resultater ved udarbejdelsen af listen over hampesorter til fiberproduktion, der giver ret til direkte betalinger i de kommende produktionsår, og af listen over sorter, der er midlertidigt tilladt for produktionsåret 2006/07. I forbindelse med kontrollen af indholdet af tetrahydrocannabinol bør nogle af disse sorter underkastes procedure B i bilag I til forordning (EF) nr. 796/2004.

- (3) Forordning (EF) nr. 796/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 796/2004 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2006/07.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2006.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 319/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 32).

⁽²⁾ EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 263/2006 (EUT L 46 af 16.2.2006, s. 24).

BILAG

»BILAG II

HAMPESORTER TIL FIBERPRODUKTION, DER GIVER RET TIL DIREKTE BETALINGER**a) Hampesorter til fiberproduktion**

Beniko
Carmagnola
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 — Féline 34
Ferimon — Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Juso 14
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Tiborszallási
Uso-31

b) Hampesorter til fiberproduktion, der er tilladt i produktionsåret 2006/07

Białobrzzeskie
Chamaeleon ⁽¹⁾
Cannakomp
Fasamo
Fibriko TC
Finola ⁽¹⁾
Kompolti hibrid TC
Kompolti
Lipko
Silesia ⁽²⁾
UNIKO-B

⁽¹⁾ I produktionsåret 2006/07 anvendes procedure B i bilag I.

⁽²⁾ Kun i Polen, som tilladt ved Kommissionens beslutning 2004/297/EF (EUT L 97 af 1.4.2004, s. 66).«

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/35/EF

af 24. marts 2006

om ændring af bilag I-IV til Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

kommuner bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(5) Af oplysninger, Italien har fremlagt, fremgår det, at *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. nu forekommer i visse dele af landets område. De pågældende dele af Italiens område bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 2, litra c),

(6) Af oplysninger, Litauen har fremlagt, fremgår det, at beet necrotic yellow vein virus nu forekommer i landet. Litauen bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til beet necrotic yellow vein virus.

efter høring af de berørte medlemsstater, og

(7) De relevante bilag til direktiv 2000/29/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved direktiv 2000/29/EF fastlægges visse foranstaltninger til beskyttelse mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter fra andre medlemsstater eller fra tredjelande. Direktivet indeholder desuden bestemmelser om anerkendelse af visse områder som beskyttede zoner.

(8) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

(2) Af oplysninger, Portugal har fremlagt, fremgår det, at *Bemisia tabaci* Genn. (europæiske populationer) nu forekommer i regionen Alentejo og i visse kommuner i regionen Ribatejo e Oeste. De pågældende dele af Portugals område bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til den pågældende skadegører.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I-IV til direktiv 2000/29/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

(3) Af oplysninger fra Slovenien fremgår det, at *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. nu forekommer i regionerne Gorenjska og Maribor. De pågældende regioner bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. april 2006 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

(4) Af oplysninger fra Slovakiet fremgår det, at *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. nu forekommer i visse kommuner i regionerne Dunajská Streda, Levice, Topoľčany, Poltár, Rožňava og Trebišov. De pågældende

De anvender disse bestemmelser fra den 1. maj 2006.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/14/EF (EUT L 34 af 7.2.2006, s. 24).

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag I-IV til direktiv 2000/29/EF foretages følgende ændringer:

(1) Bilag I, del B, ændres således:

a) I punkt a), 1, affattes ordene i parentes efter »P« således:

»Azorerne, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (kommunerne Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche og Torres Vedras) og Trás-os-Montes«.

b) I punkt b), 1, udgår »LT«.

(2) Bilag II, del B, ændres således:

I punkt b), 2, højre kolonne:

a) indsættes »(undtagen det provinsområde, der ligger nord for hovedvej 9 — Via Emilia)« efter hvert af ordene »Forli-Cesena« og »Rimini«

b) udgår ordene »Trentino-Alto Adige: den selvstyrende provins Trento«

c) indsættes følgende efter ordet »SI«: »(undtagen regionerne Gorenjska og Maribor)«

d) indsættes følgende efter ordet »SK«: »(undtagen kommunerne Blahová, Horné Mýto og Okoč (regionen Dunajská Streda), Hronovce og Hronské Kláčany (regionen Levice), Velké Ripňany (regionen Topolčany), Málíneč (regionen Poltár), Hrhov (regionen Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie og Zatín (regionen Trebišov)«.

(3) Bilag III, del B, ændres således:

I punkt 1 og 2, højre kolonne:

a) indsættes »(undtagen det provinsområde, der ligger nord for hovedvej 9 — Via Emilia)« efter hvert af ordene »Forli-Cesena« og »Rimini«

b) udgår ordene »Trentino-Alto Adige: den selvstyrende provins Trento«

c) indsættes følgende efter ordet »SI«: »(undtagen regionerne Gorenjska og Maribor)«

d) indsættes følgende efter ordet »SK«: »(undtagen kommunerne Blahová, Horné Mýto og Okoč (regionen Dunajská Streda), Hronovce og Hronské Kláčany (regionen Levice), Velké Ripňany (regionen Topolčany), Málíneč (regionen Poltár), Hrhov (regionen Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie og Zatín (regionen Trebišov)«.

(4) Bilag IV, del B, ændres således:

a) I punkt 20.1, højre kolonne, udgår »LT«.

b) I punkt 20.2, højre kolonne, udgår »LT«.

c) I punkt 21, højre kolonne, udgår ordene »Trentino-Alto Adige: den selvstyrende provins Trento«

d) I punkt 21 og 21.3, højre kolonne:

1) indsættes »(undtagen det provinsområde, der ligger nord for hovedvej 9 — Via Emilia)« efter hvert af ordene »Forli-Cesena« og »Rimini«

2) indsættes følgende efter ordet »SI«: »(undtagen regionerne Gorenjska og Maribor)«

- 3) indsættes følgende efter ordet »SK«: »(undtagen kommunerne Blahová, Horné Mýto og Okoč (regionen Dunajská Streda), Hronovce og Hronské Kľačany (regionen Levice), Velké Ripňany (regionen Topolčany), Málíneč (regionen Poltár), Hrhov (regionen Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušo og Zátín (regionen Trebišov)«.
- e) I punkt 22, højre kolonne, udgår »LT«.
- f) I punkt 23, højre kolonne, udgår »LT«.
- g) I punkt 24.1, 24.2 og 24.3, højre kolonne:
affattes ordene i parentes efter »P« således: »Azorerne, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (kommunerne Alcobaca, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche og Torres Vedras) og Trás-os-Montes«.
- h) I punkt 25, højre kolonne, udgår »LT«.
- i) I punkt 26, højre kolonne, udgår »LT«.
- j) I punkt 27.1, højre kolonne, udgår »LT«.
- k) I punkt 27.2, højre kolonne, udgår »LT«.
- l) I punkt 30, højre kolonne, udgår »LT«.
-

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/36/EF

af 24. marts 2006

om ændring af direktiv 2001/32/EF om anerkendelse af beskyttede zoner, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet, og om ophævelse af direktiv 92/76/EØF

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 1, litra h), første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens direktiv 2001/32/EF ⁽²⁾ blev visse medlemsstater eller visse områder i medlemsstater anerkendt som beskyttede zoner med hensyn til visse skadegørere. I visse tilfælde var anerkendelsen foreløbig, fordi der ikke var fremlagt den fornødne dokumentation for, at den pågældende skadegører ikke forekom i den pågældende medlemsstat eller det pågældende område.
- (2) I de tilfælde, hvor de pågældende medlemsstater nu har fremlagt de fornødne oplysninger, bør de pågældende beskyttede zoner anerkendes som permanente beskyttede zoner.
- (3) Visse områder i Portugal blev anerkendt som beskyttede zoner med hensyn til *Bemisia tabaci* Genn. (europæiske populationer).
- (4) Af oplysninger, Portugal har fremlagt, fremgår det, at *Bemisia tabaci* Genn. (europæiske populationer) nu forekommer i visse dele af landets område. De pågældende dele af Portugals område bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til den pågældende skadegører.
- (5) Forskellige regioner og områder i Italien og Østrig samt hele Irland, Litauen, Slovakiet og Slovenien blev foreløbigt anerkendt som beskyttede zoner med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. indtil den 31. marts 2006.
- (6) Af oplysninger, som Irland, Italien, Litauen, Østrig, Slovenien og Slovakiet har fremlagt, fremgår det, at den fore-

løbige anerkendelse af de pågældende lande som beskyttede zoner med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. undtagelsesvis bør forlænges i endnu to år, så de pågældende lande kan få den fornødne tid til at fremlægge dokumentation for, at *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. ikke forekommer, og om fornødent fuldføre deres bestræbelser på at udrydde den pågældende skadegører.

- (7) Desuden forekommer *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. nu i visse dele af Italien, i regionerne Gorenjska og Maribor i Slovenien og i nogle kommuner i regionerne Dunajska Streda, Levice, Topolčany, Poltár, Rožňava og Trebišov i Slovakiet, og disse dele af Italien, Slovenien og Slovakiet bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.
- (8) Litauen blev foreløbigt anerkendt som beskyttet zone med hensyn til beet necrotic yellow vein virus indtil den 31. marts 2006.
- (9) Af oplysninger, Litauen har fremlagt, fremgår det, at beet necrotic yellow vein virus nu forekommer i landet. Litauen bør derfor ikke længere anerkendes som beskyttet zone med hensyn til den pågældende skadegører.
- (10) Malta blev foreløbigt anerkendt som beskyttet zone med hensyn til Citrus tristeza-virus (europæiske stammer) indtil den 31. marts 2006.
- (11) Af oplysninger, Malta har fremlagt, fremgår det, at den foreløbige anerkendelse af den beskyttede zone i Malta med hensyn til Citrus tristeza-virus (europæiske stammer) undtagelsesvis bør forlænges i endnu to år, så Malta kan få den fornødne tid til at fremlægge dokumentation for, at Citrus tristeza-virus (europæiske stammer) ikke forekommer, og om fornødent fuldføre sine bestræbelser på at udrydde den pågældende skadegører.
- (12) Cypern blev foreløbigt anerkendt som beskyttet zone med hensyn til *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner og *Leptinotarsa decemlineata* Say indtil den 31. marts 2006.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/14/EF (EUT L 34 af 7.2.2006, s. 24).

⁽²⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 38. Senest ændret ved direktiv 2005/18/EF (EUT L 57 af 3.3.2005, s. 25).

- (13) Af oplysninger, Cypern har fremlagt, fremgår det, at den foreløbige anerkendelse af den beskyttede zone i Cypern med hensyn til *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner og *Leptinotarsa decemlineata* Say bør forlænges i endnu to år, så Cypern kan få den fornødne tid til at fremlægge dokumentation for, at de pågældende skadegørere ikke forekommer, og om fornødent fuldføre sine bestræbelser på at udrydde dem.
- (14) Direktiv 2001/32/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2001/32/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

De zoner i EF, der er opført i bilaget, anerkendes som »beskyttede zoner«, jf. artikel 2, stk. 1, litra h), første afsnit, i direktiv 2000/29/EF med hensyn til de skadegørere, der er anført ud for disse zoner i bilaget.«

2) Artikel 2 udgår.

3) I bilaget foretages følgende ændringer:

a) I punkt a), 2, affattes ordene i parentes efter »Portugal« således: »Azorerne, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (kommunerne Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche og Torres Vedras) og Trás-os-Montes.«

b) I punkt a), 3.1, 11 og 13, indsættes »(indtil den 31. marts 2008)« efter ordet »Cypern«.

c) Punkt b), 2, affattes således:

— Estland, Spanien, Frankrig (Korsika), Italien (Abruzzo; Basilicata; Calabria; Campania; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Marche; Molise; Piemonte; Sardinien; Sicilien; Toscana; Umbria; Valle d'Aosta), Letland,

Portugal, Finland, Det Forenede Kongerige (Nordirland, Isle of Man og Kanaløerne)

— og indtil den 31. marts 2008 Irland, Italien (Puglia; Emilia-Romagna: provinserne Forlì-Cesena (undtagen det provinsområde, der ligger nord for hovedvej 9 — Via Emilia), Parma, Piacenza, Rimini (undtagen det provinsområde, der ligger nord for hovedvej 9 — Via Emilia); Lombardia; Veneto: undtagen i provinsen Rovigo kommunerne Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertiano, Castalguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusìa, Pincara, Stienta, Gaiba og Salara, og i provinsen Padova kommunerne Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani og Masi, og i provinsen Verona kommunerne Palù, Roverchiara, Legnago, Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza og Angiari), Litauen, Østrig (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tirol (administrativt område Lienz), Steiermark, Wien), Slovenien (undtagen regionerne Gorenjska og Maribor) og Slovakiet (undtagen kommunerne Blahová, Horné Mýto og Okoč (regionen Dunajská Streda), Hronovce og Hronské Kľačany (regionen Levice), Velké Ripňany (regionen Topoľčany), Málnec (regionen Poltár), Hrhov (regionen Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušé og Zatín (regionen Trebišov)).«

d) I punkt d), 1, udgår ordet »Litauen«.

e) I punkt d), 3, indsættes »(indtil den 31. marts 2008)« efter ordet »Malta«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. april 2006 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. maj 2006.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. maj 2003

om tysklands statsstøtte til fordel for Kahla Porzellan GmbH og Kahla/Thüringen Porzellan GmbH

(meddelt under nummer K(2003) 1520)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2006/239/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Den 16. november 1998 og 24. marts 1999 modtog Kommissionen klager fra konkurrenter over et formodet misbrug af statsstøtte, som delstaten Thüringen skulle have ydet til fordel for Kahla Porzellan GmbH (Kahla I) og Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Kahla II), begge Thüringen, Tyskland.
- (2) Efter en omfattende korrespondance og møder med repræsentanter for Tyskland indledte Kommissionen den 15. november 2000 den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende den ad hoc-støtte, der var ydet til virksomhederne. Samtidig blev Tyskland pålagt at fremsende de nødvendige oplysninger, således at det kunne konstateres, om nogle af støtteforanstaltningerne opfyldte betingelserne i de godkendte støtteordninger, som de angiveligt var tildelt i henhold til.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte. Den 31. juli 2001 modtog Kommissionen bemærkninger fra Kahla II, som blev videresendt til Tyskland ved brev af 7. august 2001.

⁽¹⁾ EFT C 185 af 30.6.2001, s. 45, og EFT C 26 af 30.1.2002, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 185 af 30.6.2001, s. 45.

- (4) Den 26. marts 2001 besvarede Tyskland påbuddet om oplysninger, fremlagde oplysninger om støtten og underrettede Kommissionen om yderligere støtte til fordel for virksomheden, der ikke hidtil var blevet anmeldt. Kommissionen anmodede den 28. maj 2001 om yderligere oplysninger, som den modtog den 30. juni 2001. Yderligere supplerende oplysninger blev afgivet den 9. august 2001.
- (5) Ved brev 30. november 2001 underrettede Kommissionen Tyskland om sin beslutning om at udvide proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, til støtte, der ikke opfyldte betingelserne i godkendte støtteordninger, som den angiveligt var tildelt i henhold til, samt støtte, som Kommissionen ikke tidligere var blevet underrettet om.
- (6) Den 10. december 2001 blev sagen drøftet indgående med repræsentanter for Tyskland og virksomheden.
- (7) Kommissionens beslutning om at udvide proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte. Kommissionen har modtaget bemærkninger fra støttemodtageren (Kahla II). Disse bemærkninger blev ved brev af 6. marts 2002 videresendt til Tyskland med anmodning om eventuelle kommentarer.
- (8) Den 30. januar svarede Tyskland på beslutningen om at udvide den formelle undersøgelsesprocedure og fremsendte udførlige oplysninger. Ved brev af 30. april 2002 blev der anmodet om yderligere oplysninger. Tyskland fremsendte sit svar ved brev af 29. maj 2002, som blev registreret samme dag.
- (9) Ved brev af 28. februar 2002 modtog Kommissionen bemærkninger fra Kahla II, som blev videresendt til Tyskland ved brev af 6. marts 2002. Den 18. marts 2002 blev der modtaget en ny klage, hvorefter Kahla II angiveligt har modtaget yderligere støtte. Disse oplysninger blev videresendt til Tyskland ved brev af 30. april 2002. Tysklands svar på klagen blev modtaget den 29. maj 2002.
- (10) Den 24. juli 2002 blev sagen igen drøftet med repræsentanter for Tyskland. Efter dette møde fremsendte Tyskland nærmere oplysninger den 7. august 2002. Den 30. juli 2002 fastholdt Kahla II sine tidligere argumenter. Ved brev af 1. oktober 2002, registreret samme dag, fremsendte Tyskland yderligere bemærkninger.

II. BESKRIVELSE

A. Virksomheden

- (11) Kahla II er efterfølgeren til Kahla I. Både Kahla I og Kahla II beskæftiger sig med fremstilling af porcelænsservice og finkeramik. De er beliggende i et område, som er støtteberettiget efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).

Kahla I

- (12) I overensstemmelse med den tyske bekendtgørelse om omdannelse af statsejede konglomerater (Kombinate), virksomheder og organer til kapitalselskaber (UmwandVO) blev virksomheden oprettet den 1. marts 1990 ved omdannelse af VEB Vereinigte Porzellanwerke Kahla til to selskaber med begrænset ansvar. Det ene af disse selskaber var Kahla I. Treuhandanstalt (THA) privatiserede Kahla I den 23. april 1991, hvor virksomheden blev solgt til Hoffmann (75,1 % af indskudskapitalen) og Ueing (24,9 % af indskudskapitalen) mod betaling af en købspris på 2 DEM. Privatiseringsaftalen blev indgået med de eneste bydende, efter at THA havde offentliggjort det påtænkte salg i fortegnelsen over de virksomheder (Hoppenstedt), som blev udbudt til salg, og rettet forespørgsler til sammenlutninger inden for den keramiske industri og handelskamrene. Ifølge Tysklands oplysninger havde en likvidation af virksomheden været dyrere for THA. Privatiseringsaftalen trådte ifølge Tyskland først i kraft den 11. december 1992.

⁽³⁾ EFT C 26 af 30.1.2002, s. 19.

- (13) Nedenstående forretningsoplysninger blev fremsendt af Tyskland (omsætning og driftsresultat i mio. DEM):

Tabel 1

	1991	1992	1993
Ansatte	1 561	827	696
Omsætning	25,4	29,3	27,9
Driftsresultat	-29,5	-25,8	-13,4

- (14) Den 9. august 1993 indgav virksomheden konkursbegæring. Konkursbehandlingen blev indledt den 29. september 1993.
- (15) Ifølge Tyskland søgte kuratoren efter konkursbehandlings indledning efter investorer, som kunne overtage anlægsaktiverne. Efter kuratorens opfattelse ville man opnå den bedste pris for anlægsaktiverne, hvis virksomheden blev solgt som videreførelse af virksomheden.

Kahla II

- (16) I november 1993 stiftede en privat investor, G. Raithel, Kahla II. I januar 1994 solgte kuratoren det konkursramte Kahla I's ejendomme, maskiner og anlæg samt lagerbeholdninger til G. Raithel. 380 ansatte blev overtaget.
- (17) Den samlede pris udgjorde oprindeligt 7,391 mio. DEM. Aftalen blev ændret den 5. oktober 1994, således at prisen på 2,05 mio. DEM for anlæggene, som skulle finansieres ved hjælp af et tilskud på 2,5 mio. DEM (se foranstaltning 15), skulle betales ved underskrivelsen af den ændrede aftale. Lovbestemte rettigheder, varemærker, registrerede mønstre og knowhow blev overdraget for 1 DEM. Kunderegistret og ordrebeholdningen blev overdraget vederlagsfrit. Prisen på 2,136 mio. DEM for lagerbeholdningerne skulle betales i ti rater fra den 1. marts 1994. Den faste ejendom skulle sælges afgiftsfrit for 3,205 mio. DEM og betales inden 14 dage.
- (18) Ifølge Tyskland blev der foretaget acountobetaling indtil 1996. Et beløb på 1 mio. DEM blev endelig betalt i 1999, efter at kuratoren havde ophævet et pant i en del af den faste ejendom. Den samlede pris, der i sidste instans blev betalt, udgjorde 6,727 mio. DEM. Ifølge Tyskland blev prisen for lagerbeholdningerne reduceret med 0,664 mio. DEM som følge af skader, der blev konstateret efter salget. Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at salget i første række blev finansieret ved hjælp af statsstøtte. Egne midler uden noget som helst støtteelement udgjorde kun 55 000 DEM.
- (19) Salget af den faste ejendom blev godkendt af THA den 18. juli 1994⁽⁴⁾ og af dennes efterfølger, Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS), den 19. oktober 1995.
- (20) Ifølge købsaftalen skulle delstatens Thüringer Industriebeteiligungs GmbH & Co. KG (»TIB«), en offentlig virksomhed, der er oprettet af delstaten Thüringen og kontrolleres af denne via en fond, overtage en passiv kapitalinteresse på 49 % i Kahla II. Dette skete den 5. marts 1994.

⁽⁴⁾ I tilfælde af, at tidligere Treuhand-virksomheder gik konkurs, blev den faste ejendom tilbageoverdraget til THA, som på sin side skulle lade dennes værdi indgå i konkursmassen.

- (21) Tyskland fremlagde følgende oplysninger vedrørende virksomhedens aktiviteter (omsætning og driftsresultat i mio. DEM):

Tabel 2

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Ansatte	380	369	327	323	307	327	322
Omsætning	23	29	32	39	34	35,8	41,6
Driftsresultat(...) (*)							

(*) Fortrolige oplysninger. Indeksret (i forhold til 1994):

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
-100	-181	3	70	78	11	186

B. Finansielle foranstaltninger

- a) *Finansielle foranstaltninger til fordel for Kahla I*
- (22) Følgende finansielle foranstaltninger blev tildelt Kahla I af staten fra virksomhedens oprettelse og indtil dens konkurs (i mio. DEM):

Tabel 3

Foranstaltninger til fordel for Kahla I

				Beløb
Foranstaltninger inden privatiseringen				
1		THA	Eksportgaranti	4,5
Foranstaltninger som led i privatiseringen				
2	23.04.1991	THA	Overtagelse af gamle forpligtelser	37,7
3	23.04.1991	THA	Overtagelse af gamle forpligtelser	31,1
4	23.04.1991	THA	Garantier	24,9
Foranstaltninger efter privatiseringen				
5	12.1991	Delstaten	Direkte investeringstilskud	1,825
6	05.10.1992	THA	Lån	4,3
7	01.12.1992	THA	Lån	1,8
8	1993	THA	Provenu fra salget af fast ejendom	5,676
9		Stadtsparkasse Jena	Lån	3,9
10	1992-1995	Delstaten	Investeringspræmier	0,035
I ALT				115,736

- (23) Foranstaltning 1: En eksportgaranti, som blev ydet inden privatiseringen, og som der ifølge Tyskland aldrig blev gjort brug af.
- (24) Foranstaltning 2 og 3: THA's overtagelse af gæld i forbindelse med lån ydet af Dresdner Bank AG før den 1. juli 1990 og lån ydet af THA inden privatiseringen.

- (25) Foranstaltning 4: Tyskland har anført, at disse garantier fra THA blev stillet som sikkerhed for investeringer, dækning af tab og lån ydet af Dresdner Bank AG. I forbindelse med disse garantier stillede virksomheden forskellige sikkerheder, som THA undlod at udnytte efter indledningen af konkursen. Som yderligere sikkerhed fik THA ret til at afhænde virksomhedens faste ejendom, der ikke umiddelbart var nødvendig for driften. Denne faste ejendom blev vurderet til 13,3 mio. DEM. Provenuet skulle anvendes til at tilbagebetale de lån, som THA havde stillet garanti for. Tyskland har erkendt, at de lån, som var sikret ved hjælp af disse garantier, i indforståelse med THA aldrig er blevet tilbagebetalt. På det tidspunkt, hvor de blev udnyttet, udgjorde disse garantier inklusive renter i alt 24,9 mio. DEM.
- (26) Foranstaltning 5: I december 1991 modtog virksomheden investeringstilskud på 1,825 mio. DEM fra delstaten Thüringen.
- (27) Foranstaltning 6: Den 5. oktober 1992 bevilgede THA et lån på 4,2 mio. DEM for at afværge insolvens.
- (28) Foranstaltning 7: Ligeledes med henblik på at afværge insolvens stillede THA den 1. december 1992 et yderligere lån på 1,8 mio. DEM til rådighed.
- (29) Foranstaltning 8: Provenuet fra salget af virksomhedens faste ejendom, som er omhandlet under foranstaltning 3, udgjorde i alt 5,676 mio. DEM. I 1993 blev 3,4 mio. DEM af det samlede provenu stillet til rådighed for Kahla I og ikke anvendt til at tilbagebetale de lån, som Treuhand havde stillet sikkerhed for. Tyskland har anført, at betalingen af dette beløb til THA ganske vist blev udsat, men at der ikke blev givet afkald på tilbagebetalingen, da det samlede beløb på 5,676 mio. DEM indgik i konkursmassen. De Treuhand-midler, som kom virksomheden til gode og ikke blev anvendt til at tilbagebetale lån, udgjorde derfor i alt 5,676 mio. DEM. Tyskland har ikke bestridt denne omstændighed.
- (30) Foranstaltning 9: To lån på i alt 3,9 mio. DEM fra Kreis- und Stadtparkasse Jena. Disse lån med en rentesats på henholdsvis 13,25 % og 17,25 % blev sikret gennem ejerpart på 10 mio. DEM.
- (31) Foranstaltning 10: I perioden 1992-1995 blev der betalt investeringspræmier på 0,035 mio. DEM.
- (32) Kahla I har fra staten modtaget finansiell støtte på i alt 115,736 mio. DEM. Trods denne finansielle støtte blev der indledt konkursbehandling den 29. september 1993. Tyskland har anført, at THA anmeldte fordringer på 41,2 mio. DEM som en del af konkursmassen. I dette beløb indgår foranstaltning 3, 6, 7 og 8, inkl. renter.
- (33) Den 27. september 1993 besluttede THA at undlade at udnytte den sikkerhed, som virksomheden havde stillet i forbindelse med garantiene under foranstaltning 4. Den 18. juli 1994 gav THA/dennes efterfølger, BvS, afkald på sin retligt sikrede overtagelse af jorden. Ifølge Tyskland ville dette have været forbundet med kompensation til andre kreditorer og derfor med meromkostninger.

b) *Finansielle foranstaltninger til fordel for Kahla II*

- (34) Følgende finansielle foranstaltninger blev tildelt Kahla II af staten fra virksomhedens oprettelse og indtil 1999 (i mio. DEM):

Tabel 4

Foranstaltninger til fordel for Kahla II

				Beløb
Foranstaltninger 1994 – 1996				
11	5.4.1994	TIB	Kapitalinteresse	1,975
12	5.4.1994	TIB	»Partiarisches Darlehen«	6,0
13	25.3.1994	Delstaten	Lånegaranti på 90 % (18-22)	
14	25.3.1994	Delstaten	Garanti på 90 % vedrørende et lån på 6,5 mio. DEM fra en privat bank	5,85
15	10.5.1994	Delstaten	Tilskud SMV-investeringsikring	2,5
16	4./5.6.1994	DtA-Eigenkapitalhilfe	Lån	0,2
17	5./6.1994	ERP-Existenzgründung	Lån	1,8
18	3./4.1995	ERP-Aufbau	Lån 1	2,0
19	3./4.1995	KfW-Mittelstand	Lån	1,0
20	6./26.4.1995	DtA-Umwelt	Lån	1,73
21	7./26.4.1995	ERP-Energiespar	Lån	3,45
22	3./25.4.1996	ERP-Aufbau	Lån 2	2,0
23	13.2.1996	Delstaten	Garanti på 90 % vedrørende et lån på 1 mio. DEM fra en privat bank	0,9
24	1994-1996/97	Delstaten	Direkte investeringstilskud	3,36
25	1994-1996	Delstaten	Investeringspræmier	0,838
26	1994-1996	Arbejdsformidling	AFG-tilskud	1,549
27	1994-1996		Forskellige tilskud	0,492
Foranstaltninger fra 1997				
28	1997-1999	Delstaten	Direkte investeringstilskud	1,67
29	1997-1999	Delstaten	Investeringspræmier	0,365
30	3./5.1999	Delstaten	Garanti på 90 % vedrørende et lån på 2,32 mio. DEM fra en privat bank	0,042
31	1997-1999	Arbejdsformidling	AFG-tilskud	0,851
32	1997-1999		Forskellige tilskud	0,352
33	1994-1999		Særlige afskrivninger	0,104
I ALT				39,028

- (35) Foranstaltning 11: I marts 1994 overtog TIB mod betaling af 1,975 mio. DEM 49 % af andelene i Kahla II. Den 31. december 1999 opgav TIB sin kapitalinteresse i virksomheden og overdrog sine andele i Kahla II til G. Raithel og dennes søn, H. Raithel, som betalte (...) (*) DEM herfor.
- (36) Foranstaltning 12: I marts 1994 udstedte TIB et »partiarisches Darlehen« på 6 mio. DEM. Tyskland har oplyst, at dette lån ikke giver TIB yderligere stemmerettigheder. Lånet skulle forrentes med 12 %, idet renternes størrelse var begrænset til 50 % af årets overskud. Kommissionen noterer sig, at Kahla II først begyndte at opnå beskedne overskud fra 1996. Der blev ikke aftalt nogen risikopræmie. Tyskland har anført, at lånet blev tilbagebetalt den 29. december 1999 plus renter på 1,631 mio. DEM.
- (37) Foranstaltning 13 og 23: Delstaten Thüringen stillede i marts 1994 en garanti på 90 % vedrørende investeringslån på indtil 13,5 mio. DEM. Da lånene blev indfriet, dækkede garantien under foranstaltning 13 lånene under foranstaltning 18-22. Garantien under foranstaltning 23 dækkede et lån på 1 mio. DEM, som en privat bank havde ydet i februar 1996 med en rentesats på 6,1 %.
- (38) Foranstaltning 14: Endnu en garanti på 90 %, som delstaten Thüringen stillede i marts 1994 vedrørende et driftslån på 6,5 mio. DEM. Lånet blev faktisk ydet af en privat bank i september 1995 med en rentesats på 8,5 %. Denne garanti blev gradvis nedsat og udløb den 31. december 1999.
- (39) For disse garantier betalte virksomheden et gebyr på 0,75 % p.a., som blev nedsat til 0,5 % fra juni 1995.
- (40) Foranstaltning 15: Et tilskud til små og mellemstore virksomheder (SMV) på oprindeligt 2 mio. DEM, senere på 2,5 mio. DEM, som blev ydet den 10. maj 1994.
- (41) Foranstaltning 16: Et Eigenkapitalhilfe-lån (»EKH-lån«) på 0,2 mio. DEM, som blev ydet Raithel, investoren, i juni 1994 i forbindelse med oprettelsen af Kahla II, angiveligt på grundlag af en støtteordning (5). Ifølge denne ordning skulle investoren stille dette beløb til rådighed for virksomheden i form af egenkapital. Ifølge Tysklands oplysninger blev lånet tilbagebetalt den 30. september 2001.
- (42) Foranstaltning 17: Et lån på 1,8 mio. DEM, som angiveligt blev ydet på grundlag af ERP-Existenzgründungsprogramm (6) i maj 1994.
- (43) Foranstaltning 18: Et investeringslån på 2 mio. DEM, som angiveligt blev ydet på grundlag af ERP-Aufbauprogramm i marts 1995 (7).
- (44) Foranstaltning 19: Et investeringslån på 1 mio. DEM, som blev ydet af Kreditanstalt für Wiederaufbau i marts 1993 (8).
- (45) Foranstaltning 20: Et investeringslån på 1,73 mio. DEM, som blev ydet i april 1995 på grundlag af DtA-Umweltprogramm.
- (46) Foranstaltning 21: Et investeringslån på 3,45 mio. DEM, som angiveligt blev ydet på grundlag af ERP-Umweltprogramm i april 1995 (9).

(*) Fortrolige oplysninger, 30-40 % over den pris, som TIB tidligere betalte

(5) N 213/93, EFT C 302 af 9.11.1993, s. 6.

(6) N 108c/1994, SG(94) D/17293 af 1.12.1994, EFT C 390 af 31.12.1994, s. 14.

(7) N 108b/1994, SG(94) D/17293 af 1.12.1994, EFT C 390 af 31.12.1994, s. 13.

(8) KfW-Mittelstandsprogramm, NN 109/93, SG (94), D/372 af 14.1.94, EFT C 373 af 29.12.1994, s. 3.

(9) ERP-Umweltprogramm, N 563d/94, SG(94), D/17530 af 5.12.1994, EFT C 390 af 31.12.1994, s. 16.

- (47) Da markedsrenterne faldt, blev det udestående lånebeløb på 7,329 mio. DEM i forbindelse med foranstaltning 18-21 omlagt til et markedslån fra Hypovereinsbank den 30. marts 1998. Rentesatsen for dette nye lån udgjorde 5,9 % og lå dermed over den gældende referencesats på 5,49 %. Kommissionen konstaterer imidlertid, at garantien på 90 % under foranstaltning 13 blev stillet til rådighed for dette nye markedslån.
- (48) Foranstaltning 22: Et investeringslån på 2 mio. DEM, som angiveligt blev ydet på grundlag af ERP-Aufbauprogramm i marts 1996 ⁽¹⁰⁾.
- (49) Foranstaltning 23: Se betragtning (37).
- (50) Foranstaltning 24: I oktober 1994 modtog Kahla II fra delstaten Thüringen investeringstilskud på 3,36 mio. DEM til investeringer i perioden 1994-1996 ⁽¹¹⁾.
- (51) Foranstaltning 25: Mellem 1994 og 1996 modtog virksomheden investeringspræmier på 0,838 mio. DEM ⁽¹²⁾.
- (52) Foranstaltning 26: Tilskud på 1,549 mio. DEM til fremme af beskæftigelsen i perioden 1994-1996.
- (53) Foranstaltning 27: Mellem 1994 og 1996 modtog virksomhed tilskud på 122 414 DEM til deltagelse i messer, tilskud på 0,03 mio. DEM til reklame, tilskud på 0,318 mio. DEM til F&U og tilskud på 0,021 mio. DEM til integrering af arbejdstagere.
- (54) Foranstaltning 28: Yderligere investeringstilskud på 1,67 mio. DEM blev bevilget i december 1996 for perioden 1997-1999.
- (55) Foranstaltning 29: Virksomheden modtog investeringspræmier på 0,365 mio. DEM for perioden 1997-1999.
- (56) Foranstaltning 30: Et lån på 2,32 mio. DEM blev ydet i maj 1999 af en privat bank; dette lån blev ligeledes dækket af den garanti på 90 %, som delstaten Thüringen stillede i marts 1994 vedrørende investeringslån på indtil 13,5 mio. DEM (se foranstaltning 13 og 23). Dette lån blev ydet med en rentesats på 4,6 %.
- (57) Foranstaltning 31: Yderligere tilskud på 0,851 mio. DEM til fremme af beskæftigelsen.
- (58) Foranstaltning 32: I henhold til årsberetningerne modtog virksomheden mellem 1997 og 1999 tilskud på 342 910 DEM til deltagelse i messer, til reklame og til integrering af arbejdstagere samt tilskud på 8 602 DEM til personaleomkostninger i forbindelse med F&U-aktiviteter. De samlede tilskud udgjorde således 0,352 mio. DEM.
- (59) Efter udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure oplyste Tyskland endvidere, at virksomheden har gjort brug af en ordning, som gør det muligt for den først af foretage større afskrivninger og dernæst reducere disse i løbet af årene (*særlig afskrivning*). Tyskland har erkendt, at denne foranstaltning i realiteten har været en fordel for virksomheden, da denne ordning i de første år ikke kun var forbundet med tab, men også lavere skatteindbetalinger. Det indtægtstab, som opstod for staten som følge af skattemæssighederne, skal ligeledes betragtes som en finansieringsforanstaltning fra statens side til fordel for Kahla II (herefter benævnt foranstaltning 33).

⁽¹⁰⁾ Se fodnote 7.

⁽¹¹⁾ 23. *Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe zur Verbesserung der Wirtschaftsstruktur*, N 157/94, SG (94) D/ 11038, 1.8.1994.

⁽¹²⁾ N 561/92, SG (92) D/16623 af 24.11.1992 og N 494/A/1995, SG (95) D/17154, 27.12.1995.

C. Projektet

- (60) Ifølge Tyskland blev der den 25. marts 1994 udarbejdet en plan for finansieringen af Kahla II's behov. De oprindeligt planlagte omkostninger blev reduceret en anelse med ca. 2 mio. DEM. En detaljeret opstilling fremgår af tabel 5, der blev udarbejdet på grundlag af de af Tyskland fremsendte oplysninger (i mio. DEM):

Tabel 5

Omkostninger	Planlagt	Gennemført (1994-1996)
Fast ejendom:	3,200	3,200
Bygninger:		
Maskiner/anlæg	2,050	2,050
Varer:	2,136	1,472
Udskiftning af maskiner	14,650	14,977
Immaterielle aktiver		
Driftskapital:	14,854	12,709
I ALT	36,890	34,408

- (61) For at dække disse omkostninger der blev i marts 1994 udarbejdet en finansieringsplan, som efterfølgende blev ændret flere gange. Tabel 6 blev udarbejdet på grundlag af de af Tyskland fremsendte oplysninger. De foranstaltninger, der er angivet med kursiv, vedrører angivelige private midler (i mio. DEM):

Tabel 6

Foranstaltning	Finansieringsplan	25.3.1994	26.4.1995	25.4.1996	Gennemført
11	Kapitalinteresse fra TIB	1,950	1,975	1,975	1,975
12	»Partiarisches Darlehen« (TIB)	6,000	6,000	6,000	6,000
15	SMV-tilskud	2,000	2,500	2,500	2,500
	Lån	13,500			
18	— KfW-ERP-Aufbauprogramm		2,000	2,000	2,000
19	— KfW-Mittelstandsprogramm		1,000	1,000	1,000
20	— DtA-Umweltprogramm		1,730	1,730	1,730
21	— ERP-Energiesparprogramm		3,450	3,450	3,450
22	— KfW-ERP-Aufbauprogramm			2,000	2,000
	— banklån		5,320	3,320	1,000
(14)	Driftslån fra banker	6,500	6,500	6,500	6,500
24	Investerings-tilskud	3,370	3,340	3,340	3,360
25	Investeringspræmier	1,020	1,020	1,020	0,838
	<i>Raithel (ejer)</i>	2,550	0,055	0,055	0,055
16	— DtA- Eigenkapitalhilfe		0,200	0,200	0,200
17	— KfW-ERP-Existenzgründungsprogramm		1,800	1,800	1,800
	I ALT	36,890	36,890	36,890	34,408

- (62) Det konstateres, at TIB's kapitalinteresse (foranstaltning 11) blev forhøjet med 0,25 mio. DEM i 1995 i forhold til det beløb, der oprindeligt var fastsat. Det konstateres endvidere, at den oprindelige plan indeholdt lån på 13,5 mio. DEM. Vedrørende disse lån samt et driftslån på 6,5 mio. DEM fra en privat bank stillede delstaten garantier på 90 % (foranstaltning 13 og 14). I 1994 blev driftslånet indfriet. Lånene på i alt 13,5 mio. DEM blev ydet i 1995 (foranstaltning 18-22) og rent faktisk dækket af garantien på 90 %.
- (63) Med hensyn til de angivelige private midler konstateres, at det investorbidrag på 2,555 mio. DEM, der oprindeligt var fastsat, blev reduceret til 2,055 mio. DEM, dvs. med 0,5 mio. DEM. »SMV-tilskuddet« (foranstaltning 15) blev forhøjet med 0,5 mio. DEM, dvs. nøjagtigt med det beløb, hvormed investorbidraget blev reduceret. Da det angivelige bidrag fra den private investor rent faktisk blev stillet til rådighed, bestod dette desuden af et kontant beløb på 0,055 mio. DEM af investors egne midler og to lån på 2 mio. DEM, som blev ydet af offentlige banker på grundlag af godkendte støtteordninger (foranstaltning 16 og 17).
- (64) Det konstateres, at tabel 6, som forelagt af Tyskland, ikke indeholder nogen henvisning til tilskuddene under foranstaltning 26 og 27 og den ordning med særlige afskrivninger, som virksomheden ifølge Tyskland kunne anvende (foranstaltning 33). I en særskilt tabel, som blev fremsendt den 30. januar 2002, anførte Tyskland, at de investeringer, der blev afskrevet i 1994 og 1995, udgjorde i alt 3,603 mio. DEM.
- (65) Tyskland fremsendte nedenstående yderligere tabel med forskellige investeringer, som virksomheden foretog i 1997 og 1998 (i mio. DEM):

Tabel 7

Omkostninger	Planlagt	Gennemført
Maskiner/anlæg	5,580	
Immaterielle aktiver	0,150	
I ALT	5,73	6,769

- (66) Finansieringen af disse omkostninger fremgår nærmere af tabel 8, som forelagt af Tyskland, (i mio. DEM):

Tabel 8

Foranstaltning	Finansiering	Planlagt	Gennemført
	Egetbidrag	1,318	2,406
28	Investeringstilskud	1,670	1,670
29	Investeringspræmier	0,279	0,292
	Øvrige kilder	2,400	2,400
	I ALT	5,730	6,769

- (67) Det konstateres, at tabel 8, som forelagt af Tyskland, ikke indeholder nogen henvisning til tilskuddene under foranstaltning 31 og 32. Med hensyn til finansieringen af omkostningerne i tabel 7 har Tyskland imidlertid anført, at virksomheden har afskrevet investeringer på indtil 0,743 mio. DEM som led i ordningen med særlige afskrivninger (foranstaltning 33). Dette sidstnævnte beløb er formodentlig indeholdt i posten »Øvrige kilder« i tabel 8.

- (68) Tyskland har endvidere fremsendt endnu en investeringsplan⁽¹³⁾, hvori de investeringer, der er foretaget mellem 1994 og 2000, samt de investeringer, der skal foretages mellem 2000 og 2003, er angivet nærmere. Denne plan nævner et stort antal især maskiner og anlæg, som virksomheden har investeret i. De samlede omkostninger for perioden 1994-2000 fremgår af tabel 9, som forelagt af Tyskland, (i mio. DEM):

Tabel 9

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	I Alt
8,504	4,540	1,933	1,846	4,923	1,370	0,790	23,906

- (69) Kommissionen konstaterer, at denne sidstnævnte investeringsplan sammenfatter en del af de investeringer, der er beskrevet i tabel 5-8. I denne forbindelse beløber de investeringer, der er foretaget i perioden 1994-1996, sig til i alt 14,977 mio. DEM. Dette svarer til de investeringer, der fremgår af tabel 5 under posten »Udskiftning af maskiner«, og som rent faktisk er foretaget. For 1997 og 1998 svarer det samlede investeringsbeløb til de investeringer, der er foretaget i henhold til tabel 7.

D. Markedsanalyse

- (70) Både Kahla I og Kahla II fremstiller service af finkeramik og porcelæn til husholdningssektoren. Kahla II ekspanderede og producerer i dag også service til erhvervsbrug, navnlig til hoteller og til dekora-tionsformål. Produkterne eksporteres også.
- (71) I sektoren for bordservice og pynteporcelæn finder der en intensiv udveksling af varer sted mellem medlemsstaterne. Mens pynteporcelæn fremstilles i hele Europa, er producenterne af bordporcelæn stærkt regionalt koncentreret i det nordlige Bayern (Tyskland), Staffordshire (Det Forende Kongerige) og Limousin (Frankrig). Foruden mange SMV findes der også en lang række store virksomheder. Blandt sidstnævnte hører Villeroy&Boch (Tyskland/Luxembourg), Hutschenreuther og Rosenthal (Tyskland) samt Royal Doulton og Wedgwood (Det Forenede Kongerige), som tegner sig for over en tredjedel af den samlede produktion i Fællesskabet. For at dække de særlige behov inden for hotel- og restaurationsbranchen opstod »hotelporcelænssektoren«, som omfatter specialudformet, modstandsdygtigt porcelæn. Hovedproducent- og aftagerlande er Det Forende Kongerige, Tyskland og Italien. De tætte forbindelser til den endelige aftager og den nødvendige konkurrence i forbindelse med design har i særlig grad præget denne meget arbejdskraftintensive branche med dens kolossale produktsortiment. Salget til tredjelande overstiger nominelt Fællesskabets import, mens importen mængdemæssigt overstiger eksporten, navnlig på grund af de ekstremt billige importvarer fra Kina⁽¹⁴⁾.
- (72) Der er overkapacitet i porcelænsbranchen. Mellem 1984 og 1991 steg produktionen og forbruget konstant, hvorimod der i 1992 og 1993 var tale om et fald. Det opsving, der var forventet i 1994, indtrådte ikke. Handelsbalancen har i de seneste år været positiv, men importandelen er steget markant, navnlig med hensyn til husholdningsservice. Væksten i eksporten kan ikke udligne konkurrencepresset i denne sektor. Tværtimod skærpes den anspændte konkurrencesituation og kapacitetsoverskuddet som følge af nye markedsaktører fra Sydøstasien og Østeuropa (navnlig Tjekkiet og Ungarn), der drager fordel af deres handelsaftaler med Den Europæiske Union⁽¹⁵⁾.

⁽¹³⁾ Fremsendt som bilag 17 til brev af 15. marts 2001, registreret af Kommissionen den 26. marts 2001 (A/32477).

⁽¹⁴⁾ Oplysninger på Cérame-Unies websted (<http://www.cerameunie.org>).

⁽¹⁵⁾ »Panorama of European Industry 1997«, 9-20; NACE (Rev. 1). Se tillige Kommissionens beslutning 1999/157/EF i sag C 35/97, Triptis Porzellan GmbH (EFT L 52 af 27.2.1999, s. 48).

III. BAGGRUNDEN FOR INDLEDNINGEN OG UDVIDELSEN AF DEN FORMELLE UNDER-SØGELSESPROCEDURE

- (73) Ved indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure undersøgte Kommissionen de finansielle foranstaltninger til fordel for Kahla I og Kahla II i lyset af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Foranstaltningerne omfattede statsmidler og fordrejede eller trueede med at fordreje konkurrencevilkårene og gav disse virksomheder fordele. I sin foreløbige vurdering var Kommissionen af den opfattelse, at Kahla I og Kahla II var kriseramte virksomheder. Kommissionen nærrede endvidere tvivl om, hvorvidt staten havde disponeret som en markedsøkonomisk aktør, da den tilførte disse virksomheder finansielle midler. I en foreløbig vurdering blev sådanne foranstaltninger betragtet som statsstøtte.
- (74) Da Kommissionen nærrede alvorlig tvivl med hensyn til, om denne støtte er forenelig med fællesmarkedet, indledtes den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende ad hoc-støtten til Kahla I og Kahla II. Desuden hævdede Tyskland, at mange støtteforanstaltninger var blevet tildelt i henhold til godkendte støtteordninger. På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen rådede over, var den ikke i stand til at afgøre, om disse foranstaltninger opfyldte betingelserne i de godkendte støtteordninger, som de angiveligt var tildelt i henhold til. Som led i indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure udstedte Kommissionen derfor et påbud om oplysninger over for Tyskland med henblik på at få afklaret dette punkt.
- (75) De oplysninger, der blev fremsendt som svar på dette påbud om oplysninger, fjernede kun med hensyn til nogle af de foranstaltninger, der angiveligt var tildelt i henhold til en godkendt støtteordning, Kommissionens tvivl om, hvorvidt der er tale om eksisterende støtte. I forbindelse med flere foranstaltninger fik Kommissionen endvidere oplysninger, som den ikke tidligere havde fået. Kommissionen udvidede derfor den formelle undersøgelsesprocedure for at vurdere de foranstaltninger, som tydeligvis fortsat ikke opfylder betingelserne i godkendte støtteordninger, samt de foranstaltninger, som den først var blevet underrettet om efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure.

IV. BEMÆRKNINGER FRA TYSKLAND

- (76) I brev af 11. november 1999 var Tyskland af den opfattelse, at ingen af de ovenstående finansielle foranstaltninger skulle have været anmeldt til Kommissionen. Tyskland har gjort gældende, at Kahla II blev oprettet som en ny virksomhed i februar 1994, og at Kahla I's aktiviteter ikke blev videreført. Ifølge Tyskland er Kahla II ikke kriseramt. Under hele proceduren har Tyskland fastholdt dette. Til underbygning af denne argumentation fremlagde Tyskland først to konsulentrapporter af 29. november 1993 og 11. januar 1994. Efter udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure fremsendte Tyskland endnu en konsulentrapport af 21. januar 2002.
- (77) Tyskland konstaterede indledningsvis, at hovedparten af de finansielle foranstaltninger fra de offentlige organer ikke skulle betragtes som støtte, da de offentlige myndigheder havde disponeret som en markedsøkonomisk aktør, da de gav Kahla II tilsagn om finansiel støtte. De øvrige finansielle foranstaltninger til fordel for Kahla II, som ikke falder ind under det markedsøkonomiske investeringsprincip, er ifølge Tyskland enten omfattet af godkendte støtteordninger eller skal betragtes som de minimis-støtte. Tyskland fremsendte udførlige oplysninger og dokumenter.
- (78) Efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure erkendte Tyskland, at nogle foranstaltninger kunne udgøre støtte, og at nogle ikke kunne falde ind under de de minimis-regler, der er indeholdt i meddelelsen fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger⁽¹⁶⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte⁽¹⁷⁾, eller godkendte støtteordninger. Tyskland var imidlertid af den opfattelse, at støtten i dette tilfælde skulle betragtes som investeringsstøtte, der overholder de regionale støttelofter. Endvidere fremsendte Tyskland flere investeringsplaner og supplerende oplysninger vedrørende dette emne, herunder et skøn over foranstaltningernes støtteintensitet.

⁽¹⁶⁾ EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9.

⁽¹⁷⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

- (79) Afslutningsvis anførte Tyskland, at såfremt Kommissionen ikke godtager nogen af de fremførte argumenter — navnlig med hensyn til foranstaltning 26 — bør den undersøge, om støtten kan betragtes som beskæftigelsesstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet.
- (80) I brev af 1. oktober 2002 erklærede Tyskland — i strid med alle tidligere argumenter — at såfremt Kommissionen skulle betragte Kahla II som en kriseramte virksomhed, bør de pågældende støtteforanstaltninger vurderes på grundlag af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁸⁾ (rammebestemmelserne for omstrukturering).

V. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (81) Efter indledningen og udvidelsen af proceduren modtog Kommissionen bemærkninger fra Kahla II, som blev videresendt til Tyskland ved brev af 7. august 2001 og 6. marts 2002. De argumenter, som Kahla II har fremført, er i vidt omfang i overensstemmelse med Tysklands argumenter.
- (82) Endvidere blev der modtaget en ny klage, hvorefter Kahla II angiveligt har modtaget yderligere støtte. Disse oplysninger blev videresendt til Tyskland ved brev af 30. april 2002. Den 29. maj 2002 svarede Tyskland herpå og anførte, at virksomheden ikke havde modtaget andre tilskud end dem, som Kommissionen var blevet underrettet om.
- (83) Den 30. juli 2002 fremsendte Kahla II Kommissionen yderligere bemærkninger, som ikke indeholdt nye omstændigheder eller beviser, men hvori Tyskland fastholdt sine tidligere argumenter om, at virksomheden aldrig havde været kriseramte, at visse foranstaltninger ikke skulle betragtes som støtte, og at ad hoc-støtten skulle betragtes som forenelig regionalstøtte.

VI. VURDERING

A. Virksomheden

- (84) Ved indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure kunne Kommissionen ikke afgøre på grundlag af de foreliggende oplysninger, om Kahla I og Kahla II var selvstændige virksomheder, eller om Kahla II skulle betragtes som videreførelse af en virksomhed eller som »redningsløsning« (Auffanglösung). Derfor blev Tyskland anmodet om at fremlægge tilstrækkelige oplysninger med henblik på at få afklaret dette punkt.
- (85) Som led i udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure nåede Kommissionen til den konklusion, at Kahla I og Kahla II er forskellige juridiske enheder. Kahla II blev betragtet som redningsselskab, da det blev oprettet af G. Raithel som tomt selskab, »Mantelgesellschaft«, med henblik på at videreføre aktiviteterne i Kahla I, der var under likvidation, og overtage dette selskabs aktiver. I de foreliggende dokumenter betegnes Kahla II ofte som redningsselskab, og Kommissionen konstaterede, at der er sket en ændring i kontrolforholdene, ejerforholdene og den retlige status. Tyskland har ikke bestridt denne opfattelse.
- (86) Aktiverne blev ikke solgt til Kahla II på grundlag af en åben og betingelsesløs udbudsprocedure. Tyskland har erklæret, at markedsaktørerne var blevet underrettet om, at aktiverne blev udbudt til salg. Ifølge Tyskland udvalgte kuratoren efter forhandlinger med to potentielle investorer G. Raithel som højstbydende. Ifølge kuratoren var grundene til dette valg både den bydendes erfaringer på porcelænsmarkedet og det forhold, at han havde afgivet et væsentligt højere tilbud end den anden bydende, som ifølge Tyskland havde budt 1 DEM. Kommissionen konstaterer imidlertid, at G. Raithel ganske vist faktisk bød over 1 DEM, men at denne tilbudte pris skulle finansieres ved hjælp af statsmidler. Det fremgår imidlertid af de foreliggende oplysninger, at G. Raithel indskød 55 000 DEM af egne midler og dermed over 1 DEM. På grundlag af de foreliggende oplysninger er Kommissionen enig med Tyskland i, at G. Raithel afgav det mest fordelagtige bud.

⁽¹⁸⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12, og EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

- (87) Kommissionen anerkender, at værdien af Kahla I's faste ejendom var baseret på en vurdering fra uafhængige eksperter. Tyskland har anført, at værdien i forbindelse med anlæg og lagerbeholdninger - i alt ca. 3,5 mio. DEM - ikke blev fastsat på grundlag af en ekspertvurdering, da der havde foreligget praktiske problemer, og en stor del af anlæggene var i dårlig forfatning og skulle udskiftes. Under hensyntagen til disse omstændigheder konkluderer Kommissionen, at der ikke er grund til at betvivle, at den pris, der blev betalt for Kahla I's aktiver, ikke svarede til markedsprisen.
- (88) Hvad angår det senere salg af TIB's andel på 49 % i Kahla II, analyseres det i de nedenstående afsnit, om dette svarer til adfærd hos en markedsøkonomisk aktør. Kommissionen konstaterer imidlertid, at salget af denne andel til G. Raithel og hans søn den 31. december 1999 ikke fandt sted på grundlag af en åben, gennemsigtig og betingelsesløs udbudsprocedure.
- (89) TIB er et finansieringsinstitut, der ejes af delstaten. I overensstemmelse med fast retspraksis hos De Europæiske Fællesskabers domstole og Kommissionens politik er Kommissionen af den opfattelse, at salgsprisen for en offentlig kapitalinteresse ikke indeholder elementer af statsstøtte, såfremt salget finder sted som led i en åben, betingelsesløs og ikke-diskriminerende udbudsprocedure. Medlemsstaterne er dog ikke forpligtet til at følge denne procedure ved salget af offentlige kapitalinteresser.
- (90) Finder en sådan procedure ikke sted, kan salgsprisen indeholde elementer af statsstøtte. Derfor kan Kommissionen i givet fald undersøge, om salgsprisen på passende måde svarer til værdien af den offentlige kapitalinteresse. I denne forbindelse konstaterer Kommissionen, at prisen for de andele, der blev solgt til G. Raithel og hans søn, var højere end den pris, som TIB selv havde betalt næsten seks år forinden. Det konstateres endvidere, at andelen udgjorde en minoritetsandel. Afslutningsvis understreges det, at ingen interesserede parter som led i indledningen eller udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure indgav klage over, at de vilkårligt var blevet udelukket fra salget, og ingen interesserede parter har afgivet et tilbud på kapitalandelen. Efter Kommissionens opfattelse er der derfor intet, der tyder på, at der foreligger støtte i forbindelse med salget af denne kapitalinteresse.

B. Støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1

- (91) Kahla I og Kahla II blev ydet finansiel støtte ved hjælp af statsmidler, som gav disse virksomheder fordele i forhold til deres konkurrenter. De omstændigheder, der fremgår af dokumenterne, viser, at de aktiviteter, som udøves af statskontrollerede organer, der yder lån og har andele i private virksomheder, som TIB i Kahla II, klart skal henføres til staten. I denne forbindelse henvises til en konsulentrapport af 29. november 1993, ifølge hvilken Kahlas samlede omstrukturingsplan skal ses i lyset af den regionale regerings bestræbelser på at sikre arbejdspladser hos Kahla⁽¹⁹⁾. Da porcelænsmarkedet er et europæisk produktmarked med intensiv konkurrence og overkapacitet, truer finansielle fordele, som giver en virksomhed en fordelagtig stilling i forhold til dens konkurrenter, med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (92) Hvad angår Kahla, nåede Kommissionen som led i udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure til den konklusion, at foranstaltning 2, 3 og 9 ikke udgør støtte. De øvrige foranstaltninger, som Tyskland har truffet, betragtes forsat som støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Tyskland har ikke bestridt denne opfattelse, som derfor fastholdes.

⁽¹⁹⁾ »Planen i forbindelse med redningsselskabet Kahla skal ses på grundlag af de særlige strukturpolitiske betingelser i delstaten Thüringen, navnlig i lyset af delstatsregeringens bestræbelser på som led i støttemuligheder at bevare eksisterende arbejdspladser«, rapport fra Röls Bühler Stüppes Hauck & Partner, fremsendt som bilag 1 til brev af 31. januar 2000, registreret den 3. april 2000 under nr. A/32839.

- (93) Hvad angår Kahla II, er Tyskland fortsat af den opfattelse, at der er tale om en ny virksomhed, som ikke viderefører Kahla I's aktiviteter, og som aldrig har været kriseramt. Derfor disponerede de offentlige myndigheder som en markedsøkonomisk aktør, da de ydede deres finansielle støtte. Kommissionen vil for det første undersøge, om de offentlige organer, som stillede finansiell støtte til rådighed for Kahla II, disponerede som en markedsøkonomisk aktør. For det andet vil Kommissionen undersøge spørgsmålet, om virksomheden var kriseramt.

Markedsøkonomisk aktør

- (94) Tyskland har fremlagt to konsulentrapporter til underbygning af sin tese om, at de offentlige organer, som stillede finansiell støtte til rådighed for Kahla II, disponerede som markedsøkonomiske investorer.
- (95) Som anført i betragtning 91 foreslår den første rapport af 29. november 1993 i lyset af delstatsregeringens bestræbelser på at bevare arbejdspladserne hos Kahla en omstrukturingsplan til redningsselskabet⁽²⁰⁾. Omstrukturen skulle finde sted i perioden 1994-1997 og omfatte samlede omkostninger på 18,779 mio. DEM. Break-even skulle nås i 1996 med et positivt resultat på 0,101 mio. DEM.
- (96) Den anden rapport blev udarbejdet for TIB den 11. januar 1994, inden denne overtog sin andel på 49 % i virksomheden. Det fremgår af rapporten, at det er TIB's mål at bevare og skabe arbejdspladser i Thüringen⁽²¹⁾. I rapporten henvises der til, at rentabiliteten kun vil kunne genoprettes gennem en omstrukturering med støtte fra offentlige myndigheder. Break-even skulle nås i 1996 med et positivt resultat på 1,394 mio. DEM. Desuden fremgik det af rapporten, at det offentliges engagement til fordel for Kahla II var forbundet med store risici, og enhver mulighed for, at virksomheden vil kunne tilbagebetale en finansiell støtte inden 1998, blev udelukket.
- (97) I betragtning af disse rapporter konkluderer Kommissionen, at de offentlige finansieringsinstitutter — navnlig TIB — ikke disponerede som en markedsøkonomisk aktør, da de gav Kahla II tilsagn om finansiell støtte. Disse rapporter dokumenterer entydigt, at det var delstatsregeringens og dens finansieringsinstitutters mål at bevare arbejdspladser. Dette er ikke en markedsøkonomisk aktørs hovedformål. Endvidere vil virksomheden ifølge rapporterne være tabsgivende i mindst to år, og der er ikke tale om nogen form for mulig modydelse for myndighedernes deltagelse, som det havde været tilfældet i forbindelse med enhver markedsøkonomisk aktør.
- (98) Navnlig med hensyn til TIB's kapitalinteresse kan Kommissionen kun fastholde sit synspunkt, at denne ikke er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip og derfor skal betragtes som støtte. Det forhold, at TIB fem år senere solgte sin andel til ejerne af majoriteten af andelene, G. Raithel og hans søn, til en højere pris, end TIB selv havde betalt i 1994, ændrer intet ved denne konklusion. TIB's adfærd skal vurderes forudgående under hensyntagen til de potentielle risici og de forventede indtægter. På grundlag af de rapporter, der forelå på daværende tidspunkt, var disse risici store⁽²²⁾, men der blev ikke truffet nogen foranstaltninger til at imødegå dem. Endvidere blev der ikke foretaget en analyse af fremtidige indtægter. Derudover er den fortjeneste, som TIB faktisk har opnået, minimal.

⁽²⁰⁾ Se fodnote 19.

⁽²¹⁾ »Det er TIB's målsætning at bevare og skabe arbejdspladser inden for industrien i delstaten Thüringen«, rapport fra Arthur Andersen, fremsendt som bilag 2 til brev af 31. marts 2000, registreret den 3. april 2000 under nr. A732839.

⁽²²⁾ »Der foreligger imidlertid en lang række risici, som kan føre til, at planen slår fejl« og »En beslutning om at erhverve en kapitalinteresse i Kahla/Thüringen Porzellan GmbH kan derfor principielt støttes, hvis man er bevidst om den store risiko, der er forbundet hermed. Det indebærer imidlertid også samtidig en undsigelse af andre porcelænsproducenter i Thüringen, for at planens succes ikke yderligere bringes i fare«, rapport fra Arthur Andersen (se fodnote 23).

- (99) I modsætning til Tysklands oplysninger kan betingelserne i forbindelse med TIB's kapitalinteresse ikke sammenlignes med betingelserne i forbindelse med den private investor, Raithel. Raithel har angiveligt investeret 2,055 mio. DEM i virksomheden. Kun 0,055 mio. DEM stammede imidlertid fra private egne midler. De resterende 2 mio. DEM stammede fra statsmidler i form af 2 lån, som blev ydet Raithel (foranstaltning 16 og 17). Derudover omfattedes et af lånene (foranstaltning 16) af en forbundsgaranti overfor långiver, Deutsche Ausgleichsbank, og det andet lån (foranstaltning 17) af et pant med 1. prioritet i Kahla II's faste ejendom⁽²³⁾. TIB har derimod stillet 1,975 mio. DEM af egne midler til rådighed for virksomheden i form af en kapitalandel. Dette beløb udgjorde egenkapital, som i tilfælde af insolvens er efterstillet. Den risiko, som TIB påtog sig, er således markant større end den private investors risiko. Som anført i betragtning 111 havde G. Raithel derudover ret til at hæve aftalen, hvis TIB's kapitalinteresse og/eller andre foranstaltninger ikke blev ydet, mens TIB ikke havde sådanne rettigheder. TIB's kapitalinteresse er derfor ikke i overensstemmelse med princippet om den private investor.
- (100) Hvad angår de øvrige foranstaltninger, som Tyskland har truffet, havde en markedsøkonomisk aktør i betragtning af virksomhedens særlige situation og af det forhold, at denne er aktiv på et marked, der er kendetegnet ved strukturel overkapacitet, kun ydet finansiel støtte under betingelser, som tager hensyn til disse omstændigheder.
- (101) Kommissionen vil indledningsvis undersøge de lån, som er ydet af TIB og offentlige banker. Disse lån er sammenfattet i tabel 10.:

Tabel 10

Foranstaltning	Beløb (DEM)	Rentesats	Reference-sats	Sikkerhed
12	6 mio.	12 % ⁽²⁴⁾	6,62 %	—
16	0,2 mio.	0 %-5 % ⁽²⁵⁾	6,62 %	Forbundsgaranti
17	1,8 mio.	5,5 %	6,62 %	pant med 1. prioritet i fast ejendom for 1,8 mio. DEM; subsidiært pant i fast ejendom for 20 mio. DEM
18	2 mio.	6,5 %	8,28 %	pant med 2. prioritet i fast ejendom for 1,8 mio. DEM, pant med 2. og 3. prioritet på 20 mio. DEM, overdragelse af maskiner og rettigheder over for tredjemand, overdragelse af lagerbeholdninger, transport af tilgodehavender hos kunder, garanti på 90 % fra delstaten Thüringen
19	1 mio.	6,75 %	8,28 %	Som foranstaltning 18
20	1,73 mio.	6,65 %	8,28 %	Som foranstaltning 18
21	3,45 mio.	6,65 %	8,28 %	Som foranstaltning 18
22	2 mio.	5 %	7,33 %	Som foranstaltning 18

⁽²³⁾ Det bemærkes, at erhvervelsen af aktiverne fra Kahla II i overvejende grad blev finansieret ved hjælp af støtte.

⁽²⁴⁾ Lånet havde en rentesats på 12 %. Rentebetalingerne var imidlertid begrænset til 50 % af årets overskud.

⁽²⁵⁾ I de tre første år blev renterne dækket af forbundsregeringen. Rentesatsen udgjorde 2 % i det 4. år, 3 % i det 5. år og 5 % i det 6. år.

- (102) Tabel 10 viser, at de offentlige finansieringsinstitutter ikke har disponeret som en markedsøkonomisk aktør. Navnlig med hensyn til TIB's »partiarisches Darlehen« (foranstaltning 12) konstateres det, at den aftalte rentesats udgjorde 12 %, men at rentens størrelse var begrænset til 50 % af årets overskud. I rapporterne var det allerede blevet understreget, at Kahla II i det mindste i de to første år ikke ville opnå overskud. Dette har faktisk været tilfældet. Der er ikke aftalt en forhøjet rentesats for at kompensere for de år, hvor rentebetalinger var usandsynlige. TIB har derfor bevidst ydet et »partiarisches Darlehen«, som ikke var forbundet med nogen yderligere stemmerettigheder, uden at kræve nogen form for sikkerhed og til en rentesats på 0 % i en periode på mindst to år. Der blev ikke aftalt nogen risikopræmie som compensation for de risici, der fremgik af den rapport, på grundlag af hvilken det såkaldte »partiarisches Darlehen« (og kapitalinteressen) blev ydet. Hvad angår de øvrige lån, fremgår det af tabellen, at de alle blev ydet til en lavere rentesats end referencesatsen. Desuden blev sikkerheden, såfremt en sådan blev stillet, stillet til rådighed af enten myndighederne, eller de samme aktiver blev gentagne gange anvendt som sikkerhed for alle lån. Disse aktiver er ikke blevet vurderet uafhængigt, hvorfor deres faktiske værdi er tvivlsom. Det bemærkes endvidere, at disse aktiver blev finansieret ved hjælp af offentlig støtte.
- (103) Ifølge garantiaftalen skulle en (efterstillet) garanti på 0,7 mio. DEM stilles af G. Raithel, medmindre det kunne påvises, at han havde stillet en personlig garanti for EKH-lånet (foranstaltning 16). Låneaftalen i forbindelse med foranstaltning 16 indeholder ingen oplysninger om, at der er stillet en personlig garanti, men derimod om en forbundsgaranti. Kommissionen er imidlertid aldrig blev informeret om, at denne garanti på 0,7 mio. DEM nogen sinde er blevet stillet. I stedet blev der ifølge Kommissionens oplysninger stillet forbundsgaranti for lånet og netop ikke personlig garanti. Selv hvis en sådan var blevet stillet, ville den være efterstillet alle andre sikkerheder og ville kun dække en meget mindre del af den muligvis store risiko for misligholdelse. I betragtning heraf kan Kommissionen kun konkludere, at de offentlige banker og institutter ikke har disponeret som en investor, der handler ud fra markedsøkonomiske betragtninger. Endvidere betegner Tyskland selv lånene under foranstaltning 16-22 som støtte⁽²⁶⁾, om end som eksisterende støtte. Kommissionen er ligesom Tyskland af den opfattelse, at de udgør støtte. I de nedenstående afsnit undersøges det, om de kan betragtes som eksisterende støtte.
- (104) Hvad angår tilskuddene (foranstaltning 15, 24-29, 31-32), ville en markedsøkonomisk aktør efter Kommissionens opfattelse ikke have ydet ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud. Tyskland har ikke bestridt denne kendsgerning. Med hensyn til delstatsgarantierne på 90 % (foranstaltning 13, 14, 23 og 30) har Tyskland endelig selv erkendt, at disse udgør støtte. I betragtning af den store risiko, der er forbundet dermed, og det forhold, at der ikke er aftalt et passende risikotillæg, er Kommissionen fuldt ud enig i denne opfattelse. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge dette spørgsmål yderligere. Ifølge Tyskland er disse garantier omfattet af de minimis-ordningen. Dette undersøges i vurderingens afsnit D.
- (105) I betragtning heraf kan Kommissionen ikke konkludere, at de offentlige finansieringsinstitutter har ydet Kahla II støtte på betingelser, der kan sammenlignes med betingelserne i forbindelse med en markedsøkonomisk aktør. Alle de foranstaltninger, som Tyskland har truffet, betragtes derfor fortsat som støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

⁽²⁶⁾ Efter udvidelsen af proceduren ændrede Tyskland sin opfattelse og betragtede ikke lånene under foranstaltning 16 og 17 som støtte, da de blev udbetalt direkte til G. Raithel, selv om de angiveligt blev ydet i henhold til et godkendt støtteprogram.

Kriseramte virksomheder

- (106) Kahla II er en »redningsløsning« (Auffanglösung), dvs. en nyoprettet virksomhed, som har overtaget en konkursramt virksomheds aktiver. Selv om der er tale om nyoprettede virksomheder, kan redningsløsninger, som specielt blev oprettet i Østtyskland, betragtes som kriseramte virksomheder. Grunden hertil er, at disse tomme selskaber overtager en konkursramt virksomheds aktiver og viderefører dennes aktiviteter, normalt uden forinden at gennemføre en eller anden acceptabel omstrukturering. Redningsløsninger »arver« derfor en række strukturelle mangler og har behov for at foretage væsentlige ændringer for at kunne drive virksomhed i en markedsøkonomi. Blandt disse ændringer hører investeringer med henblik på udskiftning og modernisering af gamle maskiner og anlæg, ændringer af virksomhedens struktur (traditionelt store konglomerater, som drev virksomhed inden for rammerne af en planøkonomi), personalenedskæring (østtyske konglomerater havde som regel for mange ansatte), en ny produktorientering, markedsføring osv. Desuden skal der igen skabes tillid blandt kunder, leverandører og kreditinstitutter, da redningsselskabet er efterfølger til en virksomhed, der er gået konkurs. I denne henseende kan de ikke sammenlignes med andre nyoprettede virksomheder.
- (107) Tilpasningen sker som regel ved hjælp af en omstrukturering, som i de fleste tilfælde omfatter statsstøtte. Under hensyntagen til den særlige situation i de nye delstater har Kommissionen godkendt et fleksibelt og omfattende koncept, som gør det muligt for redningsløsningerne at modtage omstrukturingsstøtte indtil udgangen af 1999. Denne fremgangsmåde er fastlagt i fodnote 10 i rammebestemmelserne for omstrukturering (1999) ⁽²⁷⁾. På grund af deres særlige situation udgør redningsselskaber en undtagelse fra reglen om, at der i henhold til rammebestemmelserne for omstrukturering ikke kan ydes rednings- og omstrukturingsstøtte til nyoprettede virksomheder.
- (108) Som led i en anden sag ⁽²⁸⁾ havde Tyskland ved brev af 5. marts og 6. maj 1999 udtrykkeligt fastslået, at Kahla II var en kriseramt virksomhed. To år senere modsagde Tyskland imidlertid i brev af 26. september 2001 sine tidligere oplysninger og fastslog, at Kahla II aldrig havde været kriseramt. I forbindelse med denne sag er Tyskland af den opfattelse, at Kahla II ikke kunne betragtes som en kriseramt virksomhed, da alle betingelserne i rammebestemmelserne for omstrukturering ikke var opfyldt.
- (109) Kommissionen bemærker, at rammebestemmelserne for omstrukturering ikke indeholder en præcis definition af en kriseramt virksomhed, men nævner typiske symptomer. Det generelle kriterium i afsnit 2.1. i rammebestemmelserne for omstrukturering (1994) til bestemmelse af, om en virksomhed er kriseram, er opfyldt i Kahla II's tilfælde: Kriseramte virksomheder er virksomheder, »der ikke kan klare sig ved hjælp af egne midler eller ved at rejse den fornødne kapital hos aktionærer eller gennem låntagning.« Dette konstateres i de rapporter ⁽²⁹⁾, der forelå på tidspunktet for Kahla II's oprettelse og på tidspunktet for støttens ydelse (det tidspunkt, der er relevant for vurderingen); i disse betragtes Kahla II som en kriseram virksomhed, og de indeholder en beskrivelse af en omstrukturering med henblik på at genoprette rentabiliteten ⁽³⁰⁾. Dette bekræftes efterfølgende af, at virksomheden ifølge de foreliggende oplysninger aldrig har modtaget finansielle midler fra banker uden statsstøtte ⁽³¹⁾.

⁽²⁷⁾ Selv om disse, som anført i betragtning 163, ikke finder anvendelse på støtte, der blev ydet i perioden 1994-1996. Fodnote 10 i rammebestemmelserne for omstrukturering (1999) fastlægger Kommissionens fremgangsmåde, idet den fastsætter følgende: De eneste undtagelser fra reglen om, at nyoprettede virksomheder ikke er berettigede til at modtage rednings- og omstrukturingsstøtte, »er de tilfælde, der behandles af »Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben« inden for rammerne af dens privatiseringsopgaver, og andre lignende tilfælde i de nye delstater - og det gælder kun for de tilfælde, hvor virksomheden er opstået ved likvidation eller overtagelse indtil den 31. december 1999.«

⁽²⁸⁾ C 69/98, SG (98) D/ 11285 af 4. december 1998.

⁽²⁹⁾ »Det fremgår af beregningerne i forbindelse med virksomhedsplanen, at redningsselskabet (...) ikke (er) i stand til alene at bære finansieringsomkostningerne i forbindelse med omstrukturingsprocessen, som er kolossale i forhold til den planlagte omsætning«. Rapport fra Röls Bühler Stümpes Hauck & Partner (se fodnote 21).

⁽³⁰⁾ »Det bør være målet med vort arbejde at vurdere, om det er muligt og værd at omstrukturere den virksomhed, der er videreført i redningsselskabet, under særlig hensyntagen til de arbejdspladser, der varigt kan opretholdes, og de finansielle midler, som TIB som potentiel selskabsdeltager skal stille til rådighed«, rapport fra Arthur Andersen (se fodnote 23).

⁽³¹⁾ Alle lån fra private banker, som Kommissionen blev underrettet om, blev sikret ved hjælp af statsgarantier på 90 %.

- (110) Nogle af de indikatorer, der er anført i rammebestemmelserne for omstrukturering, gælder rent faktisk ikke for redningsløsninger, da der her er tale om nye virksomheder, hvor man ikke kan undersøge virksomhedens udvikling tidligere. Derfor er de på tidspunktet for deres oprettelse ikke kendetegnet ved symptomer som *faldende* indtjeningssevne eller *voksende* underskud, *faldende* omsætning, *voksende* lagerbeholdninger, *føringet* cash flow, *øget* rente- og afdragsbyrde osv. Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at redningsløsninger udgør en undtagelse fra reglen om, at nyoprettede virksomheder ikke kan betragtes som kriseramte virksomheder og derfor ikke kan modtage omstrukturingsstøtte.
- (111) På den anden side kan andre indikatorer rent faktisk anvendes på redningsløsninger, navnlig den lave nettoformue. Med hensyn til Kahla II bemærker Kommissionen, at dette selskab er efterfølger til en virksomhed, der er under konkurs, og derfor formentlig har mistet tilliden blandt en række kunder, underleverandører og finansieringsinstitutter. Endog erhvervelsen af aktiverne var således afhængig af offentlig støtte. Ifølge købsaftalen vedrørende Kahla I's aktiver havde den nye investor, G. Raithel, ret til at hæve aftalen, hvis finansieringen, som indeholdt forskellige statslige foranstaltninger (som TIB's kapitalinteresse og statslån), ikke var sikret ⁽³²⁾. Endvidere overtog Kahla II aktiver fra Kahla I, som aldrig havde foretaget en vellykket omstrukturering og derfor måtte indgive konkursbegæring. Efterfølgende fremgår det klart, at der blev overført strukturelle problemer, da Kahla II ikke har modtaget privat finansiering uden offentlig støtte.
- (112) En anden indikator er det for store antal ansatte. Da den offentlige støtte, der ydes til redningsløsninger, sædvanligvis er betinget af, at der bevares arbejdspladser, er den i en vis periode forbundet med den yderligere vanskelighed, at en vist antal arbejdspladser skal fastholdes. Som det dokumenteres i de rapporter, der er omtalt i betragtning 91, var det delstatsregeringens hovedformål at bevare arbejdspladser. I de følgende år reducerede Kahla II antallet af ansatte. Det kan derfor udledes heraf, at selskabet i begyndelsen havde for mange ansatte.
- (113) Da redningsløsninger desuden er tvunget til at foretage omstruktureringer for at kunne drive virksomhed i en markedsøkonomi, opstår der underskud i de første år, cash flowet vil ikke stige i de første år, og de nødvendige investeringer er forbundet med en stor gælds- samt rente- og afdragsbyrde. Dette var også tilfældet med hensyn til Kahla II. Tyskland har ganske vist aldrig betegnet den proces, som Kahla II har gennemgået, som omstrukturering for en kriseramt virksomhed, men Kommissionen konstaterer, at der i begge rapporter fra november 1993 og januar 1994 blev foreslået en omstrukturering, som var nødvendig for at genoprette virksomhedens rentabilitet. Endvidere beskrives Kahla II i en rapport fra Projekt Management Eschbach (PME), som Tyskland fremlagde i forbindelse med en anden sag ⁽³³⁾, som en virksomhed, der befinder sig i en omstrukturingsproces, der ikke vil være afsluttet inden 1996 ⁽³⁴⁾. Kommissionen når til den konklusion, at en sådan proces ikke er typisk for en sund virksomhed.

⁽³²⁾ »Køber har uden yderligere omkostninger (...) ret til at hæve hele aftalen, hvis (...) der ikke er givet tilsagn om nedenstående finansiering inden den 31. december 1994; dette gælder også, hvis finansieringen kun delvis tilvejebringes«. De finansielle foranstaltninger i denne aftale vedrører ERP- og KfW-lån på 2,5 mio. DEM, en kapitalinteresse fra TIB på 7,95 mio. DEM, banklån på 13,35 mio. DEM og en delstatsgaranti på 90 % til et beløb af 20 mio. DEM (købsaftale mellem Kahla I's kurator og Günter Raithel, forhandlet den 26. januar 1994).

⁽³³⁾ C 36/2000, Graf von Henneberg Porzellan GmbH.

⁽³⁴⁾ »Da også Kahla p.t. er under genopbygning og sikkert har brug for hele 1996 til konsolideringen, kan man næppe forestille sig en tidligere omlægning af produktionsmængder«. Rapport fra PME af 24. august 1995.

- (114) Tyskland er endvidere af den opfattelse, at de underskud, der opstod for Kahla II i de første år, kun skyldes anvendelsen af en ordning med særlige afskrivninger (foranstaltning 33). Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at der som følge af anvendelsen af denne afskrivningsordning ganske vist i givet fald opstod større underskud, men at virksomheden sikkert havde haft større underskud uden offentlig støtte og formentlig var forsvundet fra markedet. Det konstateres, at den offentlige støtte i de rapporter fra 1993 og 1994, som Tyskland har fremlagt, blev betragtet som afgørende for virksomhedens fortsatte eksistens og genoprettelsen af rentabiliteten.
- (115) Til underbygning af sit argument om, at Kahla II aldrig har været kriseramt, har Tyskland fremlagt en rapport, som blev udarbejdet af en konsulent den 21. januar 2002.:

Tabel 11

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Omsætning (mio. DEM)	23,19	28,95	31,46	39,10	34,34	35,81	41,60
Driftsresultat før skat (mio. DEM)	(...) (*)						
Cash flow (mio. DEM)	(...)						
Lagerbeholdninger	(...)						
Kapacitetsudnyttelse %	(...)						
Egenkapital %	(...)						
Fremmedkapital %	(...)						

(*) Fortrolige oplysninger. Se tabel i afsnit. (21)

- (116) Kommissionen konstaterer, at tabel 11 indeholder en efterfølgende evaluering af virksomhedens udvikling. Det er hensigtsmæssigt at fastslå, at de vigtigste prognoser i de rapporter, der forelå i 1994, var korrekte: I det mindste i de to første år ville der være underskud. Kommissionen må imidlertid foretage sin vurdering forudgående, dvs. fastslå, om Tyskland siden 1994 har overholdt sin forpligtelse i henhold til EF-traktaten og anmeldt støtten. Hvis Tyskland havde overholdt sin forpligtelse, havde Kommissionen foretaget sin vurdering på grundlag af de rapporter, der forelå på dette tidspunkt. Som allerede anført i betragtning 95, 96 og 113 er disse rapporter baseret på den forudsætning, at virksomheden skulle genoprette sin rentabilitet, og nåede til den konklusion, at offentlig støtte var absolut afgørende for at nå dette mål. På baggrund af disse rapporter ville Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis have betragtet Kahla II (en redningsløsning) som en kriseramt virksomhed. Denne konklusion kan ikke ændres efterfølgende som følge af, at vanskelighederne blev løst inden for et kortere tidsrum takket være ydelsen af betydelig støtte.
- (117) På grundlag af de rapporter, der forelå på det relevante tidspunkt, når Kommissionen alt i alt til den konklusion, at Kahla II ikke var i stand til at klare sig ved hjælp af egne midler eller med finansielle midler på normale markedsvilkår. Kommissionen konstaterer navnlig, at Tyskland allerede i 1999 udtrykkeligt erkendte denne kendsgerning. Desuden var virksomheden formentlig forsvundet fra markedet uden offentlig støtte. Det forhold, at hver enkelt indikator, der er nævnt i rammebestemmelserne for omstrukturering, ikke kan anvendes på Kahla II, er ikke af betydning: Disse rammebestemmelser indeholder en ikke-udtømmende liste over typiske symptomer og ikke en udtømmende og kumulativ liste over kriterier.

- (118) Kommissionen fastholder derfor sin opfattelse, at Kahla II i perioden fra 1994 og indtil udgangen af 1996 var en kriseramt virksomhed, indtil der for første gang, højest sandsynligt takket være den ydede støtte, blev opnået et svagt positivt resultat, og egenkapitalandelen begyndte at stige. Kommissionen er af den opfattelse, at den manglende private finansiering uden offentlig støtte og de foreliggende data understøtter dette standpunkt.

C. Støtte, som angiveligt er omfattet af godkendte støtteordninger

- (119) En del af støtteforanstaltningerne til fordel for Kahla I og Kahla II blev angiveligt ydet som led i godkendte støtteordninger. Da Kommissionen nærede alvorlig tvivl om, hvorvidt disse støtteforanstaltninger opfyldte betingelserne i de støtteordninger, som de angiveligt var tildelt i henhold til, anmodede den ved hjælp af et påbud om oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽³⁵⁾ Tyskland om at fremsende alle dokumenter og oplysninger, som var nødvendige for vurderingen. For så vidt oplysningerne fra Tyskland er utilstrækkelige til at nå til det resultat, at disse foranstaltninger er omfattet af det relevante program, er Kommissionen derfor beføjet til at træffe beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger.
- (120) Som led i udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure nåede Kommissionen til den konklusion, at foranstaltning 1, 4, 5, 6, 7 og 10 til fordel for Kahla I er eksisterende støtte, som ikke behøver at blive vurderet endnu en gang. Kommissionen fastholder sin opfattelse, at foranstaltning 8 ikke blev tildelt som led i en godkendt støtteordning og skal betragtes som ad hoc-støtte.
- (121) Med hensyn til Kahla II når Kommissionen i forbindelse med udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure til den konklusion, at foranstaltning 28 og 29 til fordel for Kahla II er eksisterende støtte, som Kommission ikke behøver at vurdere endnu en gang. Kommissionen fastholder sin opfattelse, at foranstaltning 11, 12 og 20 ikke blev tildelt som led i en ordning, der er godkendt af Kommissionen. Hvad angår de øvrige foranstaltninger, der angiveligt blev tildelt i henhold til en godkendt støtteordning, vil Kommissionen til dels tage de foreløbige vurderinger, der blev foretaget i forbindelse med indledningen og udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure, op til fornyet overvejelse.
- (122) *Foranstaltning 13, 14, 23 og 30:* Disse statsgarantier på 90 % var baseret på en ordning, som aldrig var blevet anmeldt til Kommissionen. Ordningen blev registreret under nr. NN 46/97 og er aldrig blevet godkendt af Kommissionen. Som konstateret i forbindelse med udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure skal disse garantier således vurderes som ad hoc-støtte. Endvidere fastslog Kommissionen i sin beslutning vedrørende delstaten Thüringens garantiordning (Bürgschaftsrichtlinien des Landes Thüringen) ⁽³⁶⁾, at Thüringen var forpligtet til at ophøre med at anvende denne ikke-anmeldte ordning.
- (123) Med hensyn til disse garantiers støtteelement har Tyskland hævdet, at garantiens støtteelement ifølge en aftale mellem Tyskland og Kommissionen udgør 0,5 % af det beløb, som garantien omfatter. Kommissionen konstaterer imidlertid, at denne aftale vedrører statsgarantier på 80 %, som opfylder betingelserne i godkendte støtteordninger. De foreliggende garantier overstiger dette loft med 10 % og blev ikke ydet som led i en godkendt støtteordning, men på grundlag af en ikke-anmeldt ordning, som Kommissionen aldrig har godkendt. Endvidere var kriseramte virksomheder ikke omfattet af aftalens anvendelsesområde. Satsen på 0,5 % kan i modsætning til Tysklands oplysninger derfor ikke anvendes på disse garantier.

⁽³⁵⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁶⁾ NN 25/95, SG (96) D/ 11031 af 16.12.1996.

- (124) Med hensyn til garantierne under foranstaltning 13, 14 und 23, gælder følgende på grundlag af meddelelsen fra Kommissionen om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 angående statsstøtte i form af garantier ⁽³⁷⁾: »Når der på det tidspunkt, hvor lånet ydes, er stor sandsynlighed for, at låntageren vil misligholde lånet, f.eks. fordi han er i finansielle vanskeligheder, kan garantiens værdi være lige så høj som det beløb, der rent faktisk dækkes af denne garanti«. Som beskrevet i vurderingens afsnit B (betragtning 106-118) var Kahla II på det tidspunkt, hvor disse foranstaltninger blev tildelt, en kriseramet virksomhed. Dette betyder, at støtteelementet i forbindelse med garantier, som blev ydet indtil 1996, muligvis udgør 90 % af de pågældende lån.
- (125) Med hensyn til foranstaltning 30, som blev tildelt på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke længere var kriseramet, er Tyskland igen af den opfattelse, at støtteækvivalenten bør fastsættes til 0,5 % på grundlag af den aftale med Kommissionen, der er omtalt i betragtning 123. Kommissionen bemærker imidlertid, at denne aftale vedrører statsgarantier på 80 %, som blev ydet som led i godkendte støtteordninger. I det foreliggende tilfælde overstiger garantien loftet på 80 % med 10 % og blev ikke ydet som led i en godkendt støtteordning. Støtteækvivalenten på 0,5 % kan derfor ikke anvendes i denne forbindelse. På det tidspunkt, hvor denne garanti blev ydet, var delstaten Thüringen gået med til at lade garantierne være afhængige af Kommissionens beslutning vedrørende delstaten Thüringens garantiordning ⁽³⁸⁾, ifølge hvilken støtteelementet skulle fastsættes til mellem 0,5 % og 2 % i forbindelse med garantier på 80 %, som ydes som led i godkendte støtteordninger. Selv om også denne beslutning vedrører garantier på 80 %, som ydes som led i godkendte støtteordninger, er det efter Kommissionens opfattelse passende at anvende denne ordning analogt i denne forbindelse. I betragtning af, at garantien dækkede en stor del af de risici, der var uløseligt forbundet med lånene, hvilket afspejles af den lave rente, som den private bank havde fastsat, vil Kommissionen imidlertid anvende det loft på 2 % for garantier, der er fastsat i denne ordning.
- (126) På samme måde finder Kommissionen det passende at anvende et støtteelement på 2 % på garantien på 90 % under foranstaltning 13 fra den 30. marts 1998, hvor lånene under foranstaltning 18-21 blev omlagt til et markedslån. Renten på markedslånet udgjorde 5,90 %. Inden lånene under foranstaltning 18-21 blev omlagt, udgjorde deres rentesats mellem 6,5 % og 6,75 %. De lån, der opnået ved hjælp af statsmidler, blev således omlagt til et privat lån nøjagtigt på det tidspunkt, hvor det var muligt for virksomheden at opnå en lavere rentesats for et privat lån på markedet, end den skulle betale for de lån, der var opnået ved hjælp af statsmidler. Det bemærkes i denne forbindelse, at denne omlægning kun var muligt, fordi der blev stillet en statsgaranti på 90 % i forbindelse med dette nye lån.
- (127) Ifølge Tyskland er disse garantier omfattet af de minimis-ordningen. Anvendelsen af de minimis-ordningen undersøges i vurderingens afsnit D.
- (128) *Foranstaltning 15*: Et tilskud på 2,5 mio. DEM blev angiveligt ydet som led i en godkendt støtteordning ⁽³⁹⁾. I forbindelse med udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure fastslog Kommissionen fejlagtigt, at denne ordning kun gælder for SMV. Tyskland har med rette gjort opmærksom på, at også store virksomheder under visse betingelser er berettiget til støtte som led i denne ordning. Kriseramte virksomheder er imidlertid udtrykkeligt ikke omfattet af ordningens anvendelsesområde.

⁽³⁷⁾ EFT C 71 af 11.3.2000, s. 14, punkt 3.2.

⁽³⁸⁾ NN25/95, SG (96) D/11031 af 16.12.1996.

⁽³⁹⁾ N 408/93, SG (93) D/ 19245, 26.11.1993 (EFT C 213 af 19.8.1992, s. 2).

- (129) Kommissionen har for nylig truffet en negativ beslutning med hensyn til denne ordning på grund af misbrug, da den blev anvendt på bl.a. kriseramte virksomheder⁽⁴⁰⁾. I sin beslutning fastslog Kommissionen udtrykkeligt, at Tyskland havde henregnet Kahla II blandt de kriseramte virksomheder, som havde gjort brug af denne ordning i strid med de særlige bestemmelser, som Kommissionen har godkendt. I sin beslutning vedrørende den omhandlede ordning fastslog Kommissionen, at dens beslutning vedrørende ordningen var uafhængig af dens beslutning i den foreliggende sag, hvor den individuelle anvendelse undersøges. I den foreliggende beslutning er Kommissionen af den opfattelse, at Kahla II var en kriseramt virksomhed på det tidspunkt, hvor denne støtteforanstaltning blev tildelt. Følgelig fastholdes det standpunkt, at denne støtte skal betragtes som ny støtte.
- (130) *Foranstaltning 16*: Et lån på 0,2 mio. DEM blev angiveligt ydet som led i et godkendt Eigenkapitalhilfeprogramm⁽⁴¹⁾. Dette program var kun gældende for SMV. Da Kahla II imidlertid havde over 250 ansatte og derfor ikke blev betragtet som SMV på det tidspunkt, hvor denne foranstaltning blev tildelt, opfylder støtten tydeligvis ikke betingelserne i ordningen. Tyskland gjorde for kort tid siden opmærksom på, at lånet ikke blev ydet til virksomheden, men til G. Raithel. I godkendelsen af den ordning, som lånet blev ydet på grundlag af, fastsatte Kommissionen, at investorerne kun opnår en sådan støtte på betingelse af, at de indskyder denne som kapital i virksomheden. Dette gjorde G. Raithel. Formålet med dette lån var derfor støtte til en virksomhed, selv om det blev ydet direkte til en privatperson. Lånet skal derfor vurderes som ny støtte til fordel for Kahla II.
- (131) *Foranstaltning 17, 18, 19 og 22*: I forbindelse med undersøgelsen er Kommissionen nået til den konklusion, at betingelserne i den ordning, som disse lån blev ydet i henhold til⁽⁴²⁾, er opfyldt i det foreliggende tilfælde. Disse lån udgør derfor eksisterende støtte, som Kommissionen ikke behøver at vurdere endnu en gang.
- (132) *Foranstaltning 21*: Dette lån blev angiveligt ydet som led i en godkendt støtteordning⁽⁴³⁾. Ifølge ordningen kunne der imidlertid ydes lån på maksimalt 2 mio. DEM til virksomheder i de nye delstater. Det foreliggende lån overskrider dette loft. Kommissionen kan derfor ikke konkludere, at betingelserne i den relevante ordning er opfyldt. Under hensyntagen til rentestøtten, den nedsatte værdi af de stillede sikkerheder og ydelsen af en garanti på 90 %, som dækker næsten hele risikoen for misligholdelse, er Kommissionen af den opfattelse, at dette lån muligvis udgjorde støtte med det fulde beløb på det tidspunkt, hvor det blev ydet.
- (133) *Foranstaltning 24 og 25* blev tildelt som led i godkendte støtteordninger til dækning af de investeringer, der er anført i tabel 5. Endvidere fremgår det af oplysningerne fra Tyskland, at en del af den investeringsstøtte, der er ydet som led i ordningen med særlige afskrivninger (*foranstaltning 33*), ligeledes havde til formål at dække disse investeringer. Tyskland har dokumenteret, at alle disse foranstaltninger opfylder betingelserne i de ordninger, som de angiveligt var ydet i henhold til. Foranstaltning 24, 25 og 33 udgør derfor eksisterende støtte, som Kommissionen ikke behøver at vurdere endnu en gang.

⁽⁴⁰⁾ C 69/98, SG (2002) D/34461 af 19.6.2002 (endnu ikke offentliggjort).

⁽⁴¹⁾ ERP-Eigenkapitalhilfeprogramm, N 213/93, SG (93) D/16665 af 13.10.1993.

⁽⁴²⁾ ERP-Existenzgründungsprogramm, N 108c/1994, (se fodnote 6).

ERP-Aufbauprogramm, N 108b/1994, (se fodnote 7).

KfW-Mittelstandsprogramm, NN 109/93, SG (94), (se fodnote 8).

⁽⁴³⁾ ERP-Umweltprogramm N 563d/94, (se fodnote 9).

- (134) *Foranstaltning 26*: Tilskud til fremme af beskæftigelsen i forbindelse med miljøinvesteringer, der angiveligt blev ydet i henhold til en godkendt ordning, betragtes ikke som støtte⁽⁴⁴⁾. Som det imidlertid blev konstateret i forbindelse med udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure, tog ordningen - med hensyn til dens miljøelementer - sigte på at afhjælpe miljørisici i offentlige virksomheder. Tilskuddene opfylder således entydigt ikke betingelserne i det program, som de angiveligt blev ydet på grundlag af. Ved brev af 29. juli 1994⁽⁴⁵⁾ informerede Tyskland Kommissionen om, hvordan denne bestemmelse skal fortolkes. Tyskland fastslog entydigt, at sådanne foranstaltninger kun kunne gennemføres i kommuner, byer osv. Treuhand-virksomheder ville ligeledes kunne modtage denne støtte inden deres privatisering, da de indtil dette tidspunkt kunne betragtes som offentlige virksomheder⁽⁴⁶⁾. Kommissionen var af den opfattelse, at disse foranstaltninger ikke udgør støtte, da de ikke gav en virksomhed en fordel⁽⁴⁷⁾.
- (135) Kahla II var imidlertid en privat virksomhed på det tidspunkt, hvor disse foranstaltninger blev tildelt, og var således ikke berettiget til at modtage støtten. Kommissionen bemærker desuden, at en del af disse tilskud blev ydet af delstaten Thüringen, mens det ifølge den pågældende ordning kun var det tyske arbejdsdirektorat, Bundesanstalt für Arbeit, der var berettiget til at yde sådanne tilskud. Kommissionen kan derfor ikke konkludere, at disse foranstaltninger udgør eksisterende støtte⁽⁴⁸⁾.
- (136) Efter udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure ændrede Tyskland sin argumentation og hævdede, at disse foranstaltninger ikke havde givet virksomheden en fordel. Tyskland anførte indledningsvis, at foranstaltningerne var blevet tildelt med henblik på bortskaffelse af gamle anlæg, hvilket angiveligt var af betydning for miljøet. Kommissionen kan imidlertid ikke godtage, at bortskaffelsen af gamle anlæg ikke har givet virksomheden en fordel. Arbejde af denne karakter medførte nødvendigvis et større disponibelt areal og en forøgelse af virksomhedens værdi.
- (137) Tyskland hævdede for nylig, at foranstaltningerne tog sigte på at afhjælpe miljørisici, der var opstået i juli 1990. Ifølge Kommissionens praksis udgør sådanne foranstaltninger ikke støtte. Tyskland har imidlertid ikke påvist, at der har foreligget risici, som var opstået inden juli 1990. Desuden blev sådanne risici angiveligt afhjulpet af Kahla I, som allerede havde gjort brug af en sådan støtte i 1991 (foranstaltning 2) i det omfang, der var nødvendigt for at afhjælpe risiciene. Tyskland har aldrig påvist, at miljørisiciene stadig ikke var afhjulpet, da aktiverne blev solgt af Kahla I. Selv hvis dette var tilfældet, skulle køberen på passende vis have kontrolleret, at aktiverne ikke var forbundet med sådanne risici. Hvis dette ikke var tilfældet, har køberen ikke vist passende omhu, og det er således ikke acceptabelt, at der senere gøres krav på offentlig støtte til dette formål. Hvis der havde fundet en passende kontrol sted, skulle der i købsprisen have været taget højde for eksistensen af sådanne risici og nødvendigheden af, at der blev lagt midler til side til afhjælpningen, men ikke senere et krav på offentlig støtte.

⁽⁴⁴⁾ NN 117/92, SG (95) D/ 341 af 13.1.1995.

⁽⁴⁵⁾ Registreret den 29.7.1994 under nr. A/33865.

⁽⁴⁶⁾ »De ansvarlige for foranstaltningerne i henhold til § 124 h i AFG inden for miljøgenopretning og -forbedring er offentligretlige juridiske personer, navnlig de lokale myndigheder (byer, amter, kommuner m.v.), samt offentlige forvaltninger under Treuhandanstalt«. Brev af 29. juli 1994, (se fodnote 52).

⁽⁴⁷⁾ »Dette betyder, at foranstaltninger, som er i en virksomheds interesse, ikke er støtteberettigede«. Brev af 29. juli 1994, nævnt i fodnote 52.

⁽⁴⁸⁾ Se tillige beslutning i sag C 36/2000, SG (2001) D/ 292014.

- (138) Tyskland har imidlertid også anført, at såfremt virksomheden havde vist, at disse foranstaltninger udgør støtte, måske ikke havde udført det pågældende arbejde eller havde anvendt sit interne personale eller mindre personale eller et andet personale. Tyskland har gjort gældende, at det forhold, at Kommissionen ikke har betragtet ordningen som støtte og har godkendt den, har udgjort et tilstrækkeligt grundlag for den berettigede forventning, at foranstaltningerne ikke udgjorde støtte. Kommissionen kan ikke godtage dette argument, da den godkendte ordningen på grundlag af anmeldelsen og de yderligere oplysninger fra Tyskland. Tyskland kan derfor ikke bevidst handle i strid med anmeldelsen og gøre gældende, at berettigede forventninger er blevet tilsidesat. Støttemodtageren kan heller ikke gøre sådanne forventninger gældende, når det entydigt fremgår af den tyske ordning, at disse foranstaltninger ikke kan gennemføres i en enkelt virksomheds interesse, og at det udelukkende var Bundesanstalt für Arbeit, der var berettiget til at yde sådanne tilskud, og en del af støtten i denne forbindelse blev stillet til rådighed af delstaten Thüringen.
- (139) Tyskland har endelig anført, at disse tilskud udgør en generel foranstaltning, som alle virksomheder i Tyskland uden forskel kan drage fordel af. Kommissionen konstaterer imidlertid, at denne påstand er i strid med alle oplysninger, der tidligere er fremsendt. Af bestemmelserne i den tyske lov (§ 249h i AFG) og alle de dokumenter, som er blevet fremsendt til Kommissionen, og som gjorde det muligt for Kommissionen at anse programmet for ikke at udgøre støtte og godkende det, fremgår det entydigt, at ikke alle virksomheder kan drage fordel af sådanne foranstaltninger. Tværtimod vedrører den tyske lov og alle de dokumenter, som Tyskland har fremsendt, og som skulle gøre det muligt for Kommissionen at vurdere bestemmelserne, offentligtretlige juridiske personer og udelukker udtrykkeligt foranstaltninger til fordel for en enkelt virksomhed. Denne bestemmelse indeholder en entydigt selektiv komponent, som indebærer, at foranstaltningen ikke kan vurderes som en generel foranstaltning.
- (140) *Foranstaltning 27*: Tilskud til forskellige formål, som blev ydet i 1995 og 1996. Da der ikke blev anført noget retsgrundlag, vurderede Kommissionen foreløbigt tilskuddene som ny støtte. Tyskland gjorde derpå gældende, at tilskud på 0,318 mio. DEM til forskning og udvikling var blevet ydet som led i en godkendt støtteordning⁽⁴⁹⁾. På grundlag af de foreliggende oplysninger opfylder denne støtte betingelserne i denne ordning og udgør dermed eksisterende støtte, som ikke behøver at blive vurderet endnu en gang.
- (141) Med hensyn til tilskuddene på 0,021 mio. DEM til integrering af arbejdstagere er Tyskland af den opfattelse, at disse ikke udgør støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, da de kun tog sigte på at fremme handicappede arbejdstageres beskæftigelse. Kommissionen konstaterer imidlertid, at det kun er foranstaltninger, som i henhold til retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽⁵⁰⁾ finder anvendelse på fysiske personer ifølge objektive kriterier og uden at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, der ikke udgør statsstøtte. Trods påbuddet om oplysninger specielt vedrørende dette punkt, har Tyskland ikke fremlagt nogen dokumentation i denne henseende. På grundlag af de foreliggende oplysninger konkluderer Kommissionen derfor, at disse foranstaltninger udgjorde statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (142) De øvrige tilskud på 0,122 mio. DEM til deltagelse i messer samt tilskuddene på 0,030 mio. DEM til reklame er angiveligt omfattet af de minimis-ordningen. Nedenfor undersøges det, om de opfylder betingelserne i de minimis-ordningen.
- (143) *Foranstaltning 28 og 29*: Som anført i forbindelse med udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure vurderes disse foranstaltninger på grundlag af de foreliggende oplysninger som eksisterende støtte. Desuden fremgår det af oplysningerne fra Tyskland, at en del af den investeringsstøtte, der blev ydet som led i ordningen med særlige afskrivninger (*foranstaltning 33*), ligeledes havde til formål at dække disse investeringer. Tyskland har dokumenteret, at alle disse foranstaltninger opfylder betingelserne i de ordninger, som de angiveligt blev ydet på grundlag af. De udgør derfor eksisterende støtte, som Kommission ikke behøver at vurdere endnu en gang.

⁽⁴⁹⁾ N 660/93, SG D/21632 af 31.12.1993 og N 477/91, SG (91) D/22704 af 25.11.1991.

⁽⁵⁰⁾ EFT C 334 af 12.12.1995, s. 4.

- (144) *Foranstaltning 31*: Yderligere tilskud til fremme af beskæftigelsen, som blev ydet i henhold til en godkendt støtteordning ⁽⁵¹⁾. På grundlag af oplysningerne fra Tyskland er Kommissionen af den opfattelse, at disse tilskud opfylder betingelserne i den ordning, som de blev ydet på grundlag af. De udgør derfor eksisterende støtte, som Kommission ikke behøver at vurdere endnu en gang.
- (145) *Foranstaltning 32*: Tilskud til forskellige formål. Da der ikke blev anført noget retsgrundlag, vurderede Kommissionen foreløbigt tilskuddene som ny støtte. Tyskland har imidlertid hævdet, at tilskuddene på 0,009 mio. DEM til forskning og udvikling blev ydet som led i en godkendt støtteordning ⁽⁵²⁾. Dette program gælder imidlertid kun for SMV. Ifølge de foreliggende oplysninger kunne Kahla II i perioden 1997-1999 på intet tidspunkt betragtes som SMV, hovedsagelig da loftet på 250 ansatte aldrig blev overholdt, heller ikke hvis antallet af lærlinge blev fratrukket. Støtten er derfor tilsyneladende ikke omfattet af den ordning, som den angiveligt blev ydet i henhold til, og skal vurderes som ny støtte.
- (146) Med hensyn til tilskuddene til integrering af arbejdstagere har Tyskland på ny erklæret, at disse ikke udgør støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, da de tog sigte på at fremme handicappede arbejdstageres beskæftigelse. Som i forbindelse med de tilskud, der er nævnt i forbindelse med foranstaltning 27, har Tyskland imidlertid heller ikke i denne forbindelse, trods påbuddet om oplysninger specielt vedrørende dette punkt, fremlagt dokumentation i denne henseende. Ifølge oplysningerne i virksomhedens årsberetninger ⁽⁵³⁾ andrager tilskuddene til integrering af arbejdstagere 0,119 mio. DEM for 1997 og 1998 og en andel af ubekendt størrelse af de i årsberetningen for 1999 anførte tilskud til messer og indarbejdelse på 0,121 mio. DEM. På grundlag af de foreliggende oplysninger konkluderer Kommissionen derfor, at disse foranstaltninger udgjorde statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.
- (147) De øvrige tilskud til deltagelse i messer samt tilskuddene til reklame på 0,103 mio. DEM for 1997 og 1998 og på en andel af ubekendt størrelse af de i årsberetningen for 1999 anførte tilskud til messer og indarbejdelse på 0,121 mio. DEM for 1999 er angiveligt omfattet af de minimis-ordningen. I vurderingens afsnit D undersøges det, om de opfylder betingelserne i de minimis-ordningen.
- (148) I betragtning af ovenstående udgør foranstaltning 17, 18, 19, 22, 24, 25, en del af foranstaltning 27, foranstaltning 28, 29, 31 samt foranstaltning 33 eksisterende støtte, som Kommissionen ikke behøver at vurdere endnu en gang.

D. Angivelige de minimis-foranstaltninger

- (149) Foranstaltning 13, 14, 23, en del af foranstaltning 27, foranstaltning 30 samt en del af foranstaltning 32 er angiveligt omfattet af de minimis-ordningen ⁽⁵⁴⁾. Ifølge denne ordning udgør det maksimale samlede de minimis-støttebeløb 100 000 EUR over en periode på tre år, der begynder ved udbetalingen af den første de minimis-støtte. Dette beløb dækker al offentlig støtte, der ydes som de minimis-støtte, og berører ikke støttemodtagerens mulighed for at få anden støtte, der ydes i henhold til ordninger, der er godkendt af Kommissionen. De relevante perioder er 25. marts 1994-25. marts 1997 og 25. marts 1997-25. marts 2000.
- (150) I den første periode fra 1994 til 1997 er foranstaltning 13, 14, 23 og en del af foranstaltning 27 angiveligt omfattet af de minimis-ordningen.

⁽⁵¹⁾ NN 107/97, i kraft siden den 1. april 1997, godkendt ved brev SG (98) 1049 af 6.2.1993.

⁽⁵²⁾ NN 331/96, SG (97) D/ 482 af 23.1.1997.

⁽⁵³⁾ Revisionsberetninger om årsregnskaberne for Kahla/Thüringen Porzellan GmbH for 1997, 1998 og 1999.

⁽⁵⁴⁾ Se fodnote 16 und 17.

- (151) Selv om den del af de tilskud, der er ydet som led i foranstaltning 27, og som angiveligt er omfattet af de minimis-ordningen, dvs. tilskud på 122 000 DEM til deltagelse i messer og tilskud på 30 000 DEM til reklame, i alt udgør 152 000 DEM (77 716 EUR), bør dette beløb kumuleres med støtteækvivalenten i forbindelse med de garantier, der er ydet under foranstaltning 13, 14 og 23. Som anført i betragtning 124 kan garantiens værdi være lige så høj som det beløb, der rent faktisk dækkes af garantien⁽⁵⁵⁾. Dette betyder, at disse garantiers støtteelement på tidspunktet for deres ydelse muligvis udgør 90 % af de pågældende lån, hvilket i vidt omfang overstiger de minimis-ordningen. Det kan derfor ikke godtages, at alle disse foranstaltninger er omfattet af de minimis-ordningen.
- (152) For perioden 1997-2000 er garantien under foranstaltning 30 og en del af foranstaltning 32 angiveligt omfattet af de minimis-ordningen.
- (153) Hvad angår den garanti, der er ydet under foranstaltning 30, kan støtteelementet fastsættes til 41 760 DEM, hvis der som anført i betragtning 125 anvendes en støtteækvivalent på 2 %. Den del af foranstaltning 32, der angiveligt er omfattet af de minimis-ordningen, omfatter tilskud på 294 000 DEM til deltagelse i messer og tilskud på 114 000 DEM til omkostningsnedsættelser. Endvidere bør den nye værdi af garantien under foranstaltning 13 medregnes fra det tidspunkt, hvor den dækkede markedslånet. Som anført i betragtning 47 udgjorde disse lån i alt 7,329 mio. DEM. Anvendes der også i denne forbindelse en støtteækvivalent på 2 % på det lånebeløb, der er dækket af garantien, fremkommer et støtteelement på 131 922 DEM. De foranstaltninger i perioden 1997-1999, der angiveligt er omfattet af de minimis-ordningen, udgør derfor i alt 581 682 DEM. Dette beløb overstiger i vidt omfang loftet i de minimis-ordningen.
- (154) I betragtning heraf kan Kommissionen ikke godtage, at alle disse foranstaltninger er omfattet af de minimis-ordningen. De udgør derfor støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

E. Ny støtte

- (155) I betragtning af ovenstående vurderes foranstaltning 8 til fordel for Kahla I samt foranstaltning 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27, 30 og 32 til fordel for Kahla II som ny støtte. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan Kommissionen ikke konkludere, at de opfylder betingelserne i godkendte støtteordninger.

F. Forenelighed med fællesmarkedet

- (156) EF-traktaten fastsætter en række undtagelser fra princippet om, at statsstøtte generelt er uforenelig med fællesmarkedet. Undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, finder ikke anvendelse i den foreliggende sag, da støtteforanstaltningerne hverken er støtte af social karakter til enkelte forbrugere eller støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af usædvanlige begivenheder, eller støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling. Mulighederne for en undtagelse fra princippet om, at statsstøtte er uforenelig med fællesmarkedet, er reguleret i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c). Artikel 87, stk. 3, litra a), gør det muligt for Kommissionen at godkende støtte til fremme af den økonomiske udvikling i bestemte områder, mens det i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), er muligt at godkende støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen har offentliggjort forskellige rammebestemmelser og retningslinjer, som præcist fastsætter betingelserne for, hvornår støtte kan godkendes på grundlag af denne bestemmelse.

⁽⁵⁵⁾ Op.cit., fodnote 37.

Støtte ydet indtil udgangen af 1996

- (157) Tyskland har ikke bestridt, at støtten til fordel for Kahla I - selv om den pågældende virksomhed er beliggende i et område, hvor der kan ydes regionalstøtte i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) - skal vurderes på grundlag af rammebestemmelserne for omstrukturering (1994), da hovedformålet med støtten ikke var af regional karakter, men vedrørte genoprettelsen af en kriseramts virksomheds rentabilitet på længere sigt. Kommissionen minder i denne forbindelse om, at det kun er støtten under foranstaltning 8, der skal vurderes.
- (158) Med hensyn til Kahla II har Tyskland hævdet, at formålet med foranstaltningerne, som blev vurderet som støtte, der ikke er omfattet af godkendte støtteordninger eller ikke falder ind under de minimisordningen, var af regional karakter. Kommissionen minder i denne forbindelse om, at den ad hoc-støtte, der skal vurderes, omfatter foranstaltning 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27, 30 og 32.
- (159) Kommissionen er af den opfattelse, at retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽⁵⁶⁾ (regionalretningslinjerne) ikke kan anvendes til at vurdere, om den støtte, der er ydet mellem 1994 og 1996, er forenelig med fællesmarkedet. I fodnote 10 i disse retningslinjer hedder det: »Der findes særskilte regler for individuel støtte til kriseramte virksomheder, der ikke betragtes som egentlig regionalstøtte.« Disse særskilte regler er rammebestemmelserne for omstrukturering.
- (160) Kommissionen konstaterer, at de nuværende regionalretningslinjer ikke fandt anvendelse på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De regler, der var gældende på tidspunktet for ydelsen, og som nævnes i fodnote 2 i disse retningslinjer, fastsætter imidlertid ligeledes entydigt, at en sådan støtte ikke må ydes, hvis dette er i strid med de specifikke regler for støtte til kriseramte virksomheder. Som anført i vurderingens afsnit B ovenfor (betragtning 106-118) er Kommissionen nået til den konklusion, at Kahla II var en kriseramts virksomhed indtil 1996. Ad hoc-støtten kan derfor ikke vurderes på grundlag af disse regler. Dette fremgår også af karakteren af de omkostninger, der blev dækket ved hjælp af støtten. Kommissionen henviser til tabel 5, hvorefter 80 % af udgifterne blev anvendt til udskiftning af maskiner og driftskapital, typiske udgifter som led i en omstrukturering, men ikke som led i et investeringsprojekt.
- (161) I betragtning heraf kan Kommissionen ikke konkludere, at den samlede ad hoc-støtte, som blev ydet til fordel for Kahla II indtil 1996, kan betragtes som regionalstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet.
- (162) Tyskland har for nylig anført, at støtten under foranstaltning 26 bør betragtes som beskæftigelsesstøtte. Ifølge retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽⁵⁷⁾ kan der ydes støtte til jobskabelse. Ifølge Tysklands oplysninger blev tilskuddene anvendt til at bortskaffe en del af Kahla II's anlæg. Dette arbejde blev udført af arbejdsløse og førte dermed til midlertidig beskæftigelse af arbejdsløse. Det resulterede imidlertid ikke i varig beskæftigelse. Denne støtte kan heller ikke betragtes som støtte til jobbevarelse, da der fandt en betydelig personalenedskæring sted i virksomheden (fra 380 i 1994 til 327 i 1996). Desuden understøtter Tysklands oplysninger vedrørende anvendelsen af støtten, dvs. midlertidig beskæftigelse af arbejdsløse, entydigt den opfattelse, at der ikke blev bevaret arbejdspladser hos Kahla I.]Kommissionen er derfor af den opfattelse, at foranstaltning 26 ikke kan godkendes som beskæftigelsesstøtte på grundlag af retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte. Kommissionens opfattelse i denne henseende gælder også for støtte, der blev ydet, inden retningslinjerne trådte i kraft, da retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte kun konkretiserer en allerede eksisterende praksis, og der under ingen omstændigheder kan godkendes beskæftigelsesstøtte, hvis der hverken er tale om jobbevarelse eller jobskabelse.]

⁽⁵⁶⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽⁵⁷⁾ Se fodnote 50.

- (163) Da virksomheden var kriseram på det tidspunkt, hvor ad hoc-støtten blev ydet, skal det nu undersøges, om støtten til fordel for Kahla II indtil 1996 og støtten til fordel for Kahla I kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet i henhold til rammebestemmelserne for omstrukturering. Kommissionen er af den opfattelse, at ingen af Fællesskabets øvrige rammebestemmelser eller retningslinjer, såsom rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling, miljøbeskyttelse, små og mellemstore virksomheder eller uddannelse kan finde anvendelse. Da alle støtteforanstaltninger blev tildelt, inden den reviderede udgave af rammebestemmelserne for omstrukturering trådte i kraft, finder rammebestemmelserne af 23. december 1994 anvendelse⁽⁵⁸⁾. Det vurderes nedenfor, om de vigtigste af de betingelser, der er fastsat i disse rammebestemmelser, er opfyldt.
- (164) Omstrukturingsstøtte er sædvanligvis en kombination af driftsstøtte til dækning af underskud, sociale omkostninger, driftskapital osv. og materielle investeringer. Dette kan entydigt undersøges på grundlag af formålet med støtteforanstaltningerne til fordel for Kahla I og de foranstaltninger, som blev ydet til fordel for Kahla II indtil 1996⁽⁵⁹⁾.
- (165) Hvad angår støtten til fordel for Kahla I, har Kommissionen, som understreget i forbindelse med indledningen og udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure, aldrig fået forelagt en omstrukturingsplan. Hvis der ikke foreligger en omstrukturingsplan, er de betingelser, som er nødvendige for at godkende omstruktureringen i overensstemmelse med rammebestemmelserne for omstrukturering, navnlig betingelsen om, at der skal foreligge en sammenhængende omstrukturingsplan på tidspunktet for tildelingen af støtten, ikke opfyldt⁽⁶⁰⁾. Den støtte, der er ydet som led i foranstaltning 8, må derfor vurderes som uforenelig med fællesmarkedet.
- (166) Med hensyn til den støtte, der blev ydet til fordel for Kahla II mellem 1994 og 1996, fastslog Kommissionen i forbindelse med indledningen og udvidelsen af den formelle undersøgelsesprocedure, at der var tegn på, at virksomheden havde foretaget en omstrukturering. De rapporter, som Tyskland har forelagt, beskriver en række foranstaltninger med henblik på at genoprette rentabiliteten: ny produktorientering, personalenedskæring, udskiftning af gamle maskiner og anlæg, lukning af produktionsanlæg, investeringer med henblik på at kunne overholde tekniske standarder og miljønormer og opbygning af et distributionsnet. Som led i den formelle undersøgelsesprocedure anførte Tyskland, at disse foranstaltninger indgik i den første virksomhedsstrategi, som senere blev videreudviklet, og afviste at betegne disse foranstaltninger som en omstrukturingsplan. I brev af 1. oktober 2002 erklærede Tyskland endelig, at såfremt Kommissionen betragtede Kahla II som en kriseram virksomhed, bør disse foranstaltninger betragtes som en omstrukturingsplan.
- (167) Det fremgår imidlertid ikke, hvilket af de fremsendte dokumenter der skal betragtes som den relevante omstrukturingsplan. Kommissionen bemærker, at den første rapport blev udarbejdet, inden aktiverne blev solgt, og desuden udelukkende var beregnet til TIB for at kunne afgøre, om det var hensigtsmæssigt at overtage en kapitalinteresse i virksomheden. Selv om begge foreslog en række foranstaltninger, som var nødvendige for virksomhedens rentabilitet, blev disse foranstaltninger ifølge Tyskland videreudviklet af investoren. Hvis disse rapporter blev betragtet som omstrukturingsplan, bliver det klart, at de foreslåede foranstaltninger ikke udgør den endelige udgave af planen, navnlig hvad angår undersøgelsen af omkostningerne i forbindelse med de foreslåede foranstaltninger. Ifølge

⁽⁵⁸⁾ I afsnit 7.5. i rammebestemmelserne for omstrukturering (1999) hedder det: »Kommissionen vil undersøge, om en rednings- og omstrukturingsstøtte, der er ydet uden Kommissionens godkendelse og derfor i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, er i overensstemmelse med fællesmarkedet« »på grundlag af de rammebestemmelser, der gælder på tidspunktet for støttens ydelse«.

⁽⁵⁹⁾ Se navnlig tabel 5.

⁽⁶⁰⁾ EF-Domstolens dom af 22. marts 2001, sag C-17/99, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2001, s. I-2481, præmis 27.

den første rapport ville de samlede omkostninger udgøre 30,945 mio. DEM, som bestod af investeringer, erhvervelse af aktiverne, dækning af tab og renter af lån. I den anden rapport var der foreslået omstrukturierungsforanstaltninger til et samlet beløb på 27,727 mio. DEM bestående af investeringer (herunder overtagelse af aktiverne), dækning af tab og driftskapital. Hverken omkostningerne i den første rapport eller omkostningerne i den anden rapport er i overensstemmelse med de omkostninger, som Tyskland har beskrevet i »investeringsplanen«, og som fremgår i detaljer af tabel 5, og på grundlag af hvilke støtten angiveligt blev ydet. I begge rapporter ignorerer listen over de foranstaltninger, hvormed disse omkostninger skal finansieres, en lang række støtteforanstaltninger, som rent faktisk blev tildelt virksomheden (se tabel 4), hvilket ligeledes gælder for »investeringsplanen« (tabel 5). Hvis et af disse dokumenter blev betragtet som omstrukturierungsplan, kan Kommissionen derfor kun nå til den konklusion, at planen enten ikke var den endelige plan, eller at virksomheden har modtaget overskydende støtte.

- (168) Selv hvis disse dokumenter kunne betragtes som omstrukturierungsplan, kan de derfor ikke anses for at være den endelige udgave af en sådan plan. Det fremgår desuden heller ikke, i hvilket omfang de foreslåede foranstaltninger rent faktisk blev gennemført.
- (169) For at kunne fastslå, om kriterierne i rammebestemmelserne for omstrukturering er opfyldt, behøver Kommissionen på den ene side præcise oplysninger om, hvilke omstrukturierungsforanstaltninger der blev truffet for at genoprette virksomhedens rentabilitet på længere sigt⁽⁶¹⁾. Trods gentagne anmodninger herom fra Kommissionen har Tyskland aldrig fremsendt den endelige udgave af en omstrukturierungsplan for Kahla II eller givet oplysninger om, hvilke omstrukturierungsforanstaltninger der rent faktisk blev gennemført. Da den ikke foreligger, kan kriterierne i disse rammebestemmelser ikke undersøges.
- (170) På den anden side konstaterer Kommissionen, at det private bidrag til de samlede omkostninger ikke kan betragtes som betydeligt. Det bemærkes, at Kommissionen formelt anmodede Tyskland om at fremsende oplysninger om ethvert bidrag, som en privat investor havde ydet eller skulle yde. I brev af 1. oktober 2002 opregner Tyskland den angivelige private finansiering ifølge rapporten af 29. november 1993. Den består af et kapitalindsud på 2,055 mio. DEM fra G. Raithel, 0,986 mio. DEM i rentebetalinger i forbindelse med lånet til G. Raithel, cash flow på 2,217 mio. DEM og TIB's kapitalinteresse på 7,975 mio. DEM.
- (171) Det angivelige investorbidrag bestod af to rentelette lån fra offentlige myndigheder (foranstaltning 16 og 17) til et beløb af i alt 2 mio. DEM og 0,055 mio. DEM, som investor har tilført virksomheden af egne midler som egenkapital. Kun sidstnævnte bidrag var af ren privat karakter. Lånet på 0,2 mio. DEM under foranstaltning 16 var sikret ved hjælp af en forbundsgaranti. Lånet på 1,8 mio. DEM under foranstaltning 17 var sikret gennem pant i Kahla II's faste ejendom. Købet af disse aktiver blev finansieret ved hjælp af statsstøtte. I betragtning af, at disse lån blev ydet af statsmidler, og under hensyntagen til den stillede sikkerhed, kan lånene under foranstaltning 16 og 17 klart ikke betragtes som et bidrag fra en privat investor. Hvad angår de nye angivelige rentebetalinger på 0,986 mio. DEM, har Kommissionen aldrig modtaget nærmere oplysninger herom. De vedrører formentlig G. Raithels rentebetalinger i forbindelse med de to lån under foranstaltning 16 og 17. Disse rentebetalinger finansierer imidlertid ingen omstrukturierungsomkostninger. Med hensyn til cash flowet konstaterer Kommissionen, at et planlagt overskud, som virksomheden skal opnå, ikke betragtes som et væsentligt bidrag i henhold til rammebestemmelserne for omstrukturering. Kommissionen er desuden ikke blevet informeret om, hvorvidt dette cash flow rent faktisk blev opnået, eller om det blev anvendt til at dække omstrukturierungsomkostninger.

⁽⁶¹⁾ Se fodnote 59.

- (172) Da virksomheden begyndte at opnå et vist overskud, omlagde investoren den 30. marts 1998 en del af de offentlige lån til private lån. Dette bidrag var imidlertid uvist på tidspunktet for støttens ydelse og blev først ydet efter omstruktureringen. Det kan derfor antages, at det efterfølgende bidrag kun var muligt takket være forbedringen af virksomhedens finansielle situation som følge af statsstøtten. Kommissionen bemærker desuden, at bidraget kun var muligt takket være en garanti på 90 %, som blev stillet til sikring af disse lån ⁽⁶²⁾. Desuden fandt dette sted, efter at omstruktureringen var afsluttet, og det var på tidspunktet for støttens ydelse uklart og er uklart, hvilke ressourcer der blev anvendt til dette formål. Da der ikke foreligger en samlet oversigt over omstrukturingsomkostningerne kan det endelig ikke sluttes, at det private bidrag var betydeligt.
- (173) Omstrukturingsstøtte kan kun ydes på grundlag af en sammenhængende omstrukturingsplan, som også omfatter foranstaltninger til at opveje eventuelle negative virkninger af støtten og et betydeligt bidrag af private midler. Da der trods påbuddet om oplysninger ikke er noget, der tyder på, at støtten blev ydet på dette grundlag, ser det således faktisk ud til, at disse betingelser ikke er opfyldt. Ad hoc-støtte, som blev ydet til fordel for Kahla II indtil 1996, udgør derfor omstrukturingsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.
- (174) I betragtning heraf kan Kommissionen ikke konkludere, at den ad hoc-støtte, der blev ydet til fordel for Kahla II indtil 1996, kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

Støtte ydet til fordel for Kahla II efter 1997

- (175) I betragtning af de beskudne positive driftsresultater, der er opnået, er Kommissionen af den opfattelse, at Kahla II fra 1997 ikke længere kan betragtes som en kriseramet virksomhed. I overensstemmelse med Tysklands anmodning vurderer Kommissionen den støtte, der er ydet til fordel for Kahla II, på grundlag af regionalretningslinjerne. Kommissionen bemærker, at dette kun vedrører foranstaltning 30 og 32, som skal vurderes som ad hoc-støtte, da de øvrige foranstaltninger udgør eksisterende støtte.
- (176) Ifølge regionalretningslinjerne kan individuel ad hoc-støtte til en enkelt virksomhed få alvorlige følger for konkurrencen på det pågældende marked, samtidig med at den risikerer kun at få begrænset indvirkning på udviklingen i regionen. Denne form for støtte gives i reglen som led i en punktuell eller sektororienteret industripolitik og stemmer således normalt ikke med ånden i selv regionalstøttepolitikken. Denne støtte opfylder derfor ikke kravene i regionalretningslinjerne, medmindre andet bevises. Kommissionen konstaterer, at porcelænsmarkedet er mættet, og at porcelænsbranchen lider under overkapacitet. Dette underbygger de negative antagelser med hensyn til ad hoc-støtten, da enhver investeringsstøtte sandsynligvis vil have negative virkninger på sektoren.
- (177) Regionalstøtte ydes enten til produktive investeringer (initialinvesteringer) eller jobskabelse, der er forbundet med investeringerne. Ved initialinvestering forstås investering i fast kapital i forbindelse med oprettelse af en ny virksomhed, udvidelse af en eksisterende virksomhed eller iværksættelse af en aktivitet, der indebærer en fundamental ændring af en eksisterende virksomheds produkt eller produktionsmetode (gennem rationalisering, diversificering eller modernisering).
- (178) Kommissionen konstaterer indledningsvis, at en del af den pågældende støtte (foranstaltning 32) består af tilskud, som angiveligt blev ydet til forskning og udvikling, integrering af arbejdstagere, deltagelse i messer og omkostningsnedsættelser. Sådanne udgifter udgør ikke investeringer. På den anden side er foranstaltning 30 en garanti for et lån, som kunne have været anvendt til investeringer, men dette er aldrig blevet gjort gældende af Tyskland.

⁽⁶²⁾ Låneaftalen foreskrev som sikkerhed subsidiært samme pant som anført i tabel 10 og subsidiært overdragelse af G. Raithels risikolivsforsikring på 1,8 mio. DEM.

- (179) Kommissionen har udtrykkeligt og formelt anmodet Tyskland om at forelægge en beskrivelse af de investeringer, der er foretaget og skal foretages. Til undersøgelse af spørgsmålet, om der blev foretaget en initialinvestering, har Tyskland kun forelagt de investeringsplaner, der fremgår af tabel 7 og 9. Tyskland har ikke forelagt en beskrivelse af det angivelige investeringsprojekt. Ifølge disse plan blev der erhvervet maskiner og foretaget investeringer i eksisterende anlæg. Da der ikke blev afgivet yderligere oplysninger, kan Kommissionen ikke konkludere, at disse investeringer står i forbindelse med en udvidelse af virksomheden eller iværksættelse af en aktivitet, der indebærer en fundamental ændring af produktet eller produktionsmetoden.
- (180) Selv hvis dette var tilfældet, kan Kommissionen desuden ikke støtte sig på nogen oplysninger i denne forbindelse. De samlede støtteberettigede omkostninger kan følgelig ikke beregnes. Det er derfor umuligt at konstatere, om den tilladte maksimale støtteintensitet på 35 % overholdes med hensyn til kumuleringen med den øvrige investeringsstøtte, der er omfattet af godkendte støtteordninger (foranstaltning 28, 29 og en del af foranstaltning 33).
- (181) Endvidere skal støttemodtagerens bidrag til investeringernes finansiering ifølge punkt 4.2 i regionalretningslinjerne mindst udgøre 25 % for at sikre, at de støttede produktive investeringer er rentable og sunde. Der må ikke gives støtte til dette minimumsbidrag. Dette er f.eks. ikke tilfældet, når det drejer sig om et lån, hvortil der er ydet rentetilskud eller knyttet offentlige garantier med støtteelementer.
- (182) Kommissionen har udtrykkeligt og formelt anmodet Tyskland om at oplyse den om ethvert bidrag, som investoren har ydet eller skal yde. Ifølge de foreliggende oplysninger omlagde investoren den 30. marts 1998 de offentlige lån til markedslån. Det må imidlertid betvivles, at disse lån kan vurderes som et privat bidrag uden nogen form for støtte, da de står i forbindelse med tidligere tildelte støtteforanstaltninger. Desuden var også disse markedslån fortsat dækket af en statsgaranti på 90 %. Ifølge tabel 8 udgjorde egetbidraget til de investeringer, der angiveligt blev foretaget mellem 1997 og 1998, i alt 2,406 mio. DEM. Der blev imidlertid ikke givet oplysninger om dette bidrags oprindelse. Da der ikke foreligger sådanne oplysninger, kan Kommissionen ikke konkludere, at støttemodtagerens bidrag mindst udgjorde 25 % af de samlede investeringsomkostninger.
- (183) Disse foranstaltninger kan heller ikke betragtes som driftsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet, da kravene i regionalretningslinjerne ikke er opfyldt. Ifølge disse krav kan denne form for støtte ydes på betingelse af, at den findes velbegrundet på grundlag af dens bidrag til den regionale udvikling og støttens karakter, og at dens omfang står i forhold til de ulemper, den skal opveje. Tyskland har ikke påvist nogen af disse punkter. Tyskland har endvidere ikke påvist, at støtten er tidsbegrænset og degressiv.
- (184) Sammenfattende kan Kommissionen ikke konkludere, at de investeringer, som Kahla II angiveligt har foretaget fra 1997, udgør støtteberettigede investeringer som omhandlet i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte. Endvidere er det ikke påvist, at 25 % af de samlede omkostninger ikke indeholdt støtte og blev dækket af støttemodtageren. Afslutningsvis kan Kommissionen ikke konkludere, at støtten havde positive virkninger på regionen eller markedet. Kommissionen kan derfor ikke konstatere, at støtten kan vurderes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til regionalretningslinjerne.

KONKLUSIONER

- (185) Kommissionen konstaterer, at Tyskland ulovligt har ydet støtten i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan Kommissionen ikke konkludere, at ad hoc-støtten til fordel for Kahla I og Kahla II kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet.

- (186) I henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999⁽⁶³⁾ skal støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, kræves tilbagebetalt, medmindre tilbagebetalingen af støtte vil være i modstrid med et generelt princip i fællesskabsretten. Dette er efter Kommissionen ikke tilfældet i denne forbindelse. Navnlig viser de faktiske omstændigheder i sagen ikke, at støttemodtageren kunne gøre berettigede forventninger gældende.
- (187) Derfor skal enhver ulovlig og uforenelig støtte, som blev tildelt til fordel for Kahla I og Kahla II, kræves tilbagebetalt. Hvad angår de støtteforanstaltninger, der allerede er blevet tilbagebetalt, skal der alligevel finde tilbagebetaling sted i det omfang, hvori det tilbagebetalte beløb er lavere end det skyldige beløb inklusive renter på basis af den gældende referencesats for regionalstøtte.
- (188) Den støtte, der skal tilbagebetales, skal pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er tilbagebetalt. Renterne skal beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Tysklands statsstøtte til fordel for Kahla Porzellan GmbH vedrørende foranstaltning 8: Provenuet fra salget af virksomhedens faste ejendom, som skulle anvendes til at afvikle de lån, som Treuhand havde stillet garanti for, er uforenelig med fællesmarkedet.
2. Nedenstående statsstøtte, som Tyskland har ydet til fordel for Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, er uforenelig med fællesmarkedet:
 - a) foranstaltning 11: en kapitalinteresse fra TIB
 - b) foranstaltning 12: et »partiarisches Darlehen« fra TIB
 - c) foranstaltning 13, 14, 23 og 30: garantier på 90 % fra delstaten Thüringen
 - d) foranstaltning 15: et tilskud fra delstaten Thüringen
 - e) foranstaltning 16: et Eigenkapitalhilfe-lån fra en offentlig bank
 - f) foranstaltning 21: et lån fra en offentlig bank
 - g) foranstaltning 26: tilskud til fremme af beskæftigelsen
 - h) foranstaltning 27: foranstaltninger til integrering af arbejdstagere, til deltagelse i messer og til reklame
 - i) foranstaltning 32: foranstaltninger til forskning og udvikling, til integrering af arbejdstagere, til deltagelse i messer og til omkostningsnedsættelser.

⁽⁶³⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

Artikel 2

1. Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtageren. Hvis disse foranstaltninger allerede er blevet tilbagebetalt, skal der finde tilbagebetaling sted i det omfang, hvori det tilbagebetalte beløb er lavere end beløbet inklusive renter på basis af den referencesats, der var gældende for regionalstøtte på tidspunktet for støttens ydelse.

2. Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2003

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING**af 16. november 2004****om en tysk støtteordning til fordel for producenter af kornbrændevin**

(meddelt under nummer K(2004) 3953)

(Kun den tyske udgave er autentisk)**(EØS-relevant tekst)**

(2006/240/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽¹⁾, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Kommissionen bad for første gang den 3. januar 2001 Tyskland om nærmere oplysninger om de påklagede ændringer. Tyskland svarede ved brev af 14. februar og henviste til, at de pågældende støtteforanstaltninger allerede var anmeldt til Kommissionen i 1976, og at den nye lov udelukkende skulle tjene til en forbedring af den bestående ordning. Den 16. marts 2001 henvendte Kommissionen sig til Tyskland med en række yderligere spørgsmål. Tyskland anmodede herefter om en forlængelse af fristen, og Kommissionen accepterede denne anmodning ved brev af 9. april 2001.

(4) Den 24. april 2001 svarede Tyskland Kommissionen, og den 19. november sendte Kommissionen sine konklusioner og bemærkninger til Tyskland. Ved brev af 19. december 2001 bekræftede Tyskland sin redegørelse af 14. februar 2001 og forsikrede på ny, at den pågældende støtte var i overensstemmelse med retsfor skrifterne i EF.

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 22. november 2000 sendte seks tyske producenter, der indgår i Sammenslutningen af Industrielle Producenter af Kornbrændevin, en klage til Kommissionen som følge af en ændring af den tyske lov om brændevinsmonopolet af 2. maj 1976, der er gennemført ved budgetsaneringsloven (Haushaltssanierungsgesetz »HSanG«) af 22. december 1999 ⁽²⁾.

(2) Klagerne ønskede, at det blev fastslået, at den tyske lovgivning med ændringen af loven om brændevinsmonopolet ⁽³⁾ har indført en ordning, som er i strid med artikel 87 i EF-traktaten, fordi de industrielle og landbrugsbaserede producenter af kornbrændevin, som hidtil havde haft samme krav på støtte, behandles forskelligt, for så vidt det nu kun er producenterne i landbruget, der skal være støtteberettigede. Klageren gør gældende, at den nye ordning giver de landbrugsbaserede producenter af kornbrændevin en ubestridelig fordel, der må betragtes som uforenelig med EF's konkurrenceregler.

(5) Ved brev af 22. februar 2002 anmodede Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽⁴⁾ Tyskland om en stillingtagen og om forelæggelse af egnede forslag til, hvordan lovgivningen om støtte til producenter af kornbrændevin kunne blive bragt i overensstemmelse med artikel 87, stk. 1, i EF-traktaten. Den 19. marts 2002 meddelte Tyskland Kommissionen skriftligt, at landet ikke fandt sådanne foranstaltninger påkrævede, da man ikke kunne tiltræde Kommissionens konklusioner. Dette gjaldt især konklusionen om, at kornbrændevin er et industriprodukt og ikke et landbrugsprodukt.

(6) Ved beslutning af 19. juni 2002 foreslog Kommissionen Tyskland en række egnede foranstaltninger til en ny affattelse af den tyske lov om støtte til brændevinsproducenter. Ved brev af 19. og 23. juli 2002 meddelte Tyskland Kommissionen, at landet tilbageviste forslaget og derfor ikke havde til hensigt at gennemføre de egnede foranstaltninger inden for de fastsatte frister.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 8.11.2003, s. 2.

⁽²⁾ Bundesgesetzblatt Jahrgang 1999 Teil I Nr. 58, udgivet i Bonn den 28. december 1999. Med budgetsaneringsloven blev der gennemført en generel reform af det tyske brændevinsmonopol. Loven trådte i kraft den 1. oktober 2000.

⁽³⁾ Lov om brændevinsmonopolet af 2. maj 1976.

⁽⁴⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1; ændret ved tiltrædelsesakten 2003.

- (7) Kommissionen besluttede derfor den 16. oktober 2002 i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 659/1999 af 16. oktober 2002 at indlede en formel undersøgelsesprocedure på grund af de omstridte støtteforanstaltninger. Beslutningen blev offentliggjort den 11. september 2002 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁵⁾, i hvilken forbindelse alle interesserede parter blev opfordret til at tage stilling til de pågældende foranstaltninger.
- (8) Tyskland udtalte sig den 12. november 2002 om indledningen af proceduren.
- (9) Fra interesserede parter modtog Kommissionen i alt 54 bemærkninger, herunder en stillingtagen med ca. 2 000 underskrifter. Disse bemærkninger blev videresendt til Tyskland den 7. februar 2003 med en anmodning om at tage stilling til disse. Den 26. februar 2003 bad Tyskland om en forlængelse af svarfristen, og der blev givet en frist til den 27. februar. Kommissionen modtog Tysklands svar den 19. marts.
- (10) Den 5. juni 2003 blev der holdt et møde efter tysk anmodning. Til dette møde sendte Tyskland Kommissionen et brev den 4. juni 2003 som forberedelse til mødet. Den 2. juli 2003 sendte Tyskland yderligere et brev.
- (11) Klagerne sendte deres skriftlige stillingtagen til Kommissionen den 13. august 2003 forud for et møde, der blev holdt på deres foranledning den 29. august 2003.
- (12) Den 5. marts 2004 sendte Kommissionen Tyskland klagerens brev af 13. august 2003. Tyskland svarede ved brev af 5. april 2004.

II. BESKRIVELSE AF ORDNINGEN

A. Det tyske brændevinsmonopol og dets udvikling

- (13) Det tyske brændevinsmonopol blev indført med lov af 8. april 1922 ⁽⁶⁾ og blev ændret ved lov af 2. maj 1976 ⁽⁷⁾ som resultat af en række domme afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol, bl.a. dommen af 17. februar

1976 i sag 45/75 (Rewe-Zentrale) ⁽⁸⁾. Den nye lov af 2. maj 1976 om brændevinsmonopolet afskaffede den politik for prisstøtte begrundet i territoriale beskyttelsesforanstaltninger, som var i strid med artikel 31 i EF-traktaten (tidligere artikel 37), og erstattede den med en ordning for priskompensation.

- (14) Den 9. april 1976 anmeldte Tyskland den ændrede lov om brændevinsmonopolet ⁽⁹⁾ i henhold til artikel 93, stk. 3 (nu artikel 88, stk. 3) i EF-traktaten i forbindelse med artikel 4 i Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer ⁽¹⁰⁾. I artikel 4 i denne forordning hedder det: »Bestemmelserne i artikel 93, stk. 1 og 3, første sætning, i traktaten finder anvendelse på den støtte, der ydes til produktion af eller handel med de varer, der er anført i bilag II i traktaten« [nu og i det følgende bilag I til EF-traktaten; fremhævet af Kommissionen] ⁽¹¹⁾. Medlemsstaterne har som følge heraf en simpel meddelelsespligt, uden at en tilladelse fra Kommissionens side skulle være påkrævet.
- (15) I sin anmeldelse påpegede Tyskland over for Kommissionen, at landet også fremover ville overholde sin lovmæssige forpligtelse til at opkøbe de indenlandske brændevinsproducenters produktion til en pris, der dækker omkostningerne.
- (16) I anmeldelsen fra 1976 blev der ikke skelnet efter produktets art, dvs. mellem neutral alkohol og aromatiseret alkohol, som f.eks. kornbrændevin. Kommissionen reagerede på daværende tidspunkt ikke på ordlyden af anmeldelsen.
- (17) Efter lovændringen i 1976 bestod monoopolet i, at Bundesmonopolverwaltung für Branntwein (»BfB«), som er underlagt finansministeriet, opkøber og markedsfører alkohol. BfB køber alkoholen til de lovmæssigt garanterede priser, rektificerer den ⁽¹²⁾ og sælger den til markedspriser. En undtagelse herfra er kornbrændevin.

⁽⁵⁾ EFT C 308 af 11.9.2002, s. 6.

⁽⁶⁾ Reichsgesetzblatt I, S. 335, 405.

⁽⁷⁾ Lov om ændring af brændevinsmonopolet, Bundesgesetzblatt I N 50 vom 7. Mai 1976, S. 1145.

⁽⁸⁾ Sml. 1976, s.181 (præmis nr. 27). Med denne dom fastslog Domstolen, at der er tale om en overtrædelse af artikel 37 (nu artikel 31), »hvis afgiften på det indførte produkt er forskellig fra afgiften på det tilsvarende indenlandske produkt, som direkte eller indirekte er underlagt monoopolet.«

⁽⁹⁾ Anmeldelsen vedrører alle produkter, herunder også kornbrændevin, der faldt ind under monoopolet.

⁽¹⁰⁾ EFT 30 af 20.4.1962, s. 62/993, som ændret ved forordning nr. 49 (EFT 53 af 1.7.1962, s. 62/1571).

⁽¹¹⁾ Bilag II i traktaten blev med ikrafttrædelsen af Amsterdam-traktaten til bilag I. Indholdet forblev dog uændret.

⁽¹²⁾ Rektifikation: Forarbejdning af alkoholen ved destillation, filtrering eller på anden måde.

- (18) For kornbrændevins vedkommende fik Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH (DKV)⁽¹³⁾, der blev grundlagt den 14. juni 1930, ved lov af 2. maj 1976 en tilsvarende opgave som BfB, dog kun til opkøb og markedsføring af kornbrændevin. Med loven fra 1976 fik DKV for det første eneret på at opkøbe størstedelen af den indenlandske produktion af kornbrændevin til lovmæssigt garanterede priser, som dækker producenterne omkostninger, uanset om der er tale om industriel eller landbrugsmæssig produktion⁽¹⁴⁾, og for det andet eneret på at markedsføre kornbrændevin til markedspriser, evt. efter bearbejdning eller rektifikation. Indtil 2000 blev over 80 % af al den kornbrændevin, der fremstilles i Tyskland, markedsført af DKV og de resterende 20 % af producenterne selv⁽¹⁵⁾.
- (19) DKV får som modydelse for at løse den opgave, organisationen har fået i henhold til § 82 i loven om brændevinsmonopolet, en godtgørelse, som, da der ikke findes nogen markedspris, fastsættes i overensstemmelse med retningslinjerne for prisfastsættelse ved offentlige indkøb på grundlag af kostpriser (LSP).
- (20) De tyske producenter af kornbrændevin, som har krav på støtte, har leveringspligt over for DKV i et omfang svarende til deres brændingsrettigheder, som hvert år fastsættes af staten. De kan også producere en større mængde alkohol, men så er der ikke længere nogen prisgaranti. De landbrugsbaserede brænderier er i modsætning til de industrielle brænderier af indlysende grunde ifølge lov forpligtede til at forarbejde de producerede grundstoffer (korn) og selv at udnytte biprodukterne fra destillationen i deres landbrugsbedrifter, dvs. at de f.eks. bruger bærmen fra destillationen som foder til kvæg og gyllen som gødning.
- (21) Nogle brænderier/producenter udnytter og markedsfører imidlertid også selv hele deres produktion eller en del af den uden at gå gennem DKV. I så tilfælde får de på basis af de brændingsrettigheder, de har fået tildelt af DKV, godtgjort de omkostninger til rektifikation, oplagring og markedsføring, som DKV har sparet. Producenterne er således økonomisk ligestillede med dem, der lader deres produktion overgå til DKV.
- (22) Med HSanG blev monopolet ændret med det formål at beskære støtten. For det første blev kredsen af støttemodtagere begrænset, og der kom delvis nye regler for udbetaling af støtten. Efter af HSanG er trådt i kraft, er det kun de landbrugsbaserede brænderier, der har kunnet drage fuld nytte af de gamle regler, da de industrielle brænderiers brændingsrettigheder i henhold til § 40, stk. 5, i den ændrede lov om brændevinsmonopolet blev fastsat til 50 % af de normale brændingsrettigheder for regnskabsårene 2000/2001 til 2005/2006⁽¹⁶⁾. Efter den ved lov fastsatte overgangsperiode frem til 2005/2006 er det kun de landbrugsbaserede brænderier, der har krav på støtte.
- (23) De industrielle brænderier, som i henhold til § 58a i loven om brændevinsmonopolet (som ændret ved HSanG) ikke længere kan være omfattet af monopolet efter regnskabsåret 2006/2007, dvs. fra den 30. september 2006, kan dog allerede fra 2001 frivilligt trække sig ud af monopolet. For at kompensere for tab, som de industrielle brænderier uvægerligt vil lide, er det fastsat i lovgivningen, at de brænderier, der trækker sig ud af monopolet før tiden, får kompensation. Derfor har de fleste industrielle brænderier valgt at trække sig ud før tiden.
- (24) For at undgå forskelsbehandling kan også de landbrugsbaserede brænderier ifølge loven forlade monopolet; de får da den samme kompensation som de industrielle brænderier.
- (25) DKV skal varetage den opgave, organisation fik overdraget ved loven af 2. maj 1976 indtil den 30. september 2006; derefter vil BfB kunne overtage denne opgave.

B. Beskrivelse af støtten

Godtgørelse af fremstillingsomkostningerne

- (26) Afviklingen af monopolet for import af brændevin i anden halvdel af 70'erne og åbningen af markedet førte straks til en stigning i den tyske brændevinsimport og samtidig til en tydelig tilbagegang i salgspriserne på brændevin, uden at den pristilbagegang kunne mærkes hos producenterne.
- (27) Monopolet tilpassede sig (via DKV og BfB) til de nye markedsbetingelser og sænkede sine egne salgspriser til et konkurrencedygtigt niveau. Således faldt salgsprisen på alkohol fra gennemsnitligt 333 DEM/hl i 1976 til 115 DEM/hl i perioden 1999/2000.
- (13) DKV, som er et privatretligt selskab, der blev oprettet i henhold til en forordning vedtaget af Rigsmonopolmyndigheden (Reichsmonopolamt, i dag Forbundsmonopolmyndigheden (Bundesmonopolbehörde)) i 1930, og som i dag er underlagt Finansministeriet, har eneforhandlingsret for kornbrændevin.
- (14) Indtil loven af 28. december 1999 trådte i kraft.
- (15) Ifølge oplysninger fra DKV blev 24 % af al kornbrændevin fremstillet på det frie marked i regnskabsåret 2000/2001, dvs. et år efter ikrafttrædelsen af HSanG, mens tallet for regnskabsåret 2001/2002 andrager 40,6 %.
- (16) Regnskabsåret går fra den 1. oktober til den 30. september det følgende år.

(28) I 1999/2000 beløb den lovmæssigt fastsatte overtagelsespris, som DKV skulle tilbyde producenterne af kornbrændevin, sig til 263 DEM pr. hl alkohol (over for 296 DEM/hl, som BfB betaler producenterne af andre former for brændevin). Denne overtagelsespris er beregnet sådan, at producenternes omkostninger er dækket. Referenceomkostningerne udgør gennemsnitlige produktionsomkostninger, som en samvittighedsfuld producent har for fremstilling af en hektoliter alkohol. I samme periode androg salgsprisen for kornbrændevin gennem DKV 157 DEM/hl alkohol (over for 93 DEM/hl for neutral alkohol).

(29) Kompensationssystemet har således bevisligt til formål at kompensere for det underskud, som brændevinsmonopolet og dermed DKV pådrager sig. Ifølge de tyske oplysninger beløb de tilskud, der blev udbetalt til brænderierne i perioden fra 1. oktober 1999 til 30. september 2000, sig til 36,6 mio. DEM (18,7 mio. EUR).

(30) Forskellen mellem overtagelsesprisen og salgsprisen på markedet (markedsprisen) er helt klart et eksempel på støtte. Dette bestrides ikke af Tyskland.

Kompensation for at trække sig ud af monopolet

(31) Den ordning, der er forudset i loven om brændevinsmonopolets § 58a, skal gøre det lettere for producenterne af kornbrændevin at trække sig ud af monopolet. Som der allerede er redegjort for ovenfor (nr. 22), får producenter, der er rede til frivilligt at trække sig ud af monopolet før tiden, en kompensation for den driftsstøtte, de ellers ville have fået. Denne kompensation nedtrappes frem til september 2006 og udbetales hver gang i de første fire måneder af regnskabsåret. Hermed får producenterne mulighed for, selv om de har trukket sig ud af monopolet, at fortsætte deres virksomhed på det såkaldte »frie« marked for kornbrændevin⁽¹⁷⁾. Der er således tale om en omlægning af allerede eksisterende støtte, som producenterne kan anvende efter forgodtbefindende.

(32) Der mindes om, at næsten alle industrielle og landbrugsbaserede brænderier har valgt dette alternativ.

⁽¹⁷⁾ Det »frie« marked for kornbrændevin udgjorde i regnskabsåret 2001/2002 40, 8 % af markedet.

Finansiering af støtten

(33) Det underskud, der opstår som følge af forskellen mellem overtagelsesprisen og salget af produkterne til markedsprisen i Tyskland, dækkes ved hjælp af midler fra forbundsbudgettet. Til gengæld blev alkoholafgiften hævet. Der er tale om en forbrugsafgift, som både opkræves på indenlandsk og importeret alkohol.

Markedet i tal

(34) Ved udgangen af regnskabsåret (før loven blev indført) var der 68 industrielle og 409 landbrugsbaserede brænderier, som tilsammen producerede 253 000 hektoliter kornbrændevin. Den 1. oktober 2001 var der som følge af reformen kun 11 industrielle brænderier tilbage på markedet med en samlet produktion på 5 000 hektoliter. Antallet af landbrugsbaserede brænderier faldt til 340 med en samlet produktion på 142 000 hektoliter.

(35) De 57 industrielle brænderier, som trak sig ud af monopolet før tiden, havde ved udgangen af regnskabsåret 2001/2002 modtaget kompensation på i alt 5,9 mio. EUR, de seks landbrugsbaserede brænderier 0,6 mio. EUR. De 47 brænderier, som selv markedsførte deres produktionen (i alt 5 400 hl kornbrændevin), fik til dette formål støtte på 315 000 EUR. Endelig modtog DKV i regnskabsåret 2001/2002 et tilskud på 6,6 mio. EUR.

C. Bemærkninger fra tredjemand

(36) Efter offentliggørelsen af beslutningen om at indlede proceduren modtog Kommissionen 54 henvendelser fra interesserede parter, herunder fysiske personer, virksomheder, sammenslutninger og brancheforeninger. Langt de fleste, nemlig 47, afviser de foranstaltninger, Kommissionen foreslår, og som danner udgangspunktet for denne procedure; tre henvendelser var delvis positive, og fire var helt igennem positive.

(37) De fire positive henvendelser kommer fra repræsentanter for spiritusindustrien. De er endog af den opfattelse, at Kommissionen i sin beslutning om at indlede proceduren ikke engang er gået langt nok, og at det tyske brændevinsmonopol grundlæggende skal reformeres.

Landbrugsproducenterne

- (38) Alle 35 landbrugsbaserede brænderier tager afstand fra Kommissionens synspunkt. For de flestes vedkommende er der tale om små familielandbrug. Generelt er man uenig med Kommissionen i, at kornbrændevin skulle være et industriprodukt. Efter deres opfattelse er der helt klart tale om et landbrugsprodukt. Man rejser også kritik af udtrykket »kornbrændevin«, som Kommissionen anvender; mere rigtigt ville det være at bruge betegnelsen »råalkohol« eller »råalkohol af korn« for det produkt, der leveres til DKV. Denne alkohol er nemlig ikke en alkohol, der kan drikkes, idet den først skal forarbejdes yderligere eller rektificeres. Til dels argumenterer man for, at situationen for landbrugsproducenterne ikke kan sammenlignes med industrivirksomhedernes, fordi de ikke er underlagt de samme begrænsninger. I denne sammenhæng beskriver man udførligt de forskellige trin i fremstillingsprocessen for kornbrændevin, som bygger på et særligt økonomisk kredsløbssystem (korndyrkning, brænding, anvendelse af bærme som kvægfoder og anvendelse af gyllen som gødning til korndyrkning), og som kræver en strengt økologisk fremgangsmåde. Landbrugsproducenterne er derfor af den opfattelse, at EF-traktatens regler om landbrugsprodukter fortsat bør anvendes for deres vedkommende, og at de i forhold til de landbrugsvirksomheder, der overdrog deres produktion til BfB, ville blive ringere stillet, hvis de strengere konkurrenceregler i EF-traktaten skulle gælde for dem. Monopolets bortfald fra den 1. januar 2004 ville føre til den rene ruin for dem, da mange af dem havde foretaget investeringer, som de ikke længere ville se sig i stand til at gøre rentable. Desuden er brænderiet i nogle tilfælde grundpiller i landbrugsbedriften, og derfor ville hele bedriften være truet. En branchesammenslutning, som repræsenterer de landbrugsbaserede brænderier, som selv markedsførte kornbrændevinen, betragter ligeledes kornbrændevin som en landbrugsprodukt, og mener ikke, at Kommissionen bør ændre ved dette. I en lang række bemærkninger giver man endelig udtryk for den opfattelse, at støtteforanstaltningerne ikke kan fordreje konkurrencen og påvirke handelen mellem medlemsstater, da kornbrændevin er en alkohol, der kun kan fremstilles i tysksproget område.

Klageren og de industrielle brænderier

- (39) Sammenslutningen af Industrielle Producenter af Kornbrændevin kritiserer, at proceduren er blevet indledt, for så vidt som det foreslås, at alle former for støtte uanset af hvilken art, både til fordel for landbrugsbaserede og industrielle brænderier, afskaffes. Det er ganske vist sammenslutningen, der har fået sat gang i proceduren, men den beklager, at Kommissionen sætter spørgsmålstejn ved kompensationen til de industrielle brænderier, idet det var tanken, at denne kompensation skulle anspre brænderierne til at trække sig ud af monopollet før tiden. Kompensationen er efter klagerens opfattelse ikke statsstøtte i den forstand, begrebet er brugt i EF-traktatens artikel 87 og 88. Det drejer sig i højere grad om en modværdi for de brændingsrettigheder, som de i modsætning til de landbrugsbaserede brænderier har måttet give afkald på. Alene af hensyn til den berettigede forventning er den kompensation, der er

forudset i HSanG, bydende nødvendig og desuden uomgængelig, hvis man skulle give de pågældende brænderier lejlighed til inden udløbet af overgangsperioden at omstille deres virksomhed på økonomisk acceptable betingelser, så meget mere som beløbene langt fra er så høje som de tab, der opstår som følge af den nye lov. Desuden påvirkes handelen mellem medlemsstater ikke, da konkurrencen ikke fordrejes, idet alle medlemmer af brancheforeningen har indstillet produktionen af kornbrændevin, fordi det er umuligt at klare sig på et subventioneret marked uden selv at modtage tilskud. Derimod fastholder klageren, at støtten til de landbrugsbaserede brænderier er urimelig på grund af den ulige behandling. Tre industrielle brænderier har gjort sig til talsmænd for, at bestemmelserne i HSanG om kompensation for at trække sig ud af monopollet før tiden bibeholdes.

Andre bemærkninger

- (40) De øvrige bemærkninger, bl.a. fra en ekspert, der anfører, at han har deltaget i forarbejderne til Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus⁽¹⁸⁾, eller fra en forbrugersammenslutning, der har samlet 2 000 underskrifter, afviser pure den holdning, Kommissionen giver udtryk for i forbindelse med indledningen af proceduren. De anfører de samme argumenter som de landbrugsbaserede brænderier og henviser især til, at kornbrændevin er et produkt, som også fremover må betragtes som et landbrugsprodukt, og at Kommissionen ikke bør sætte spørgsmålstejn ved de traditionelle fremstillingsmetoder for dette produkt. DKV gør gældende, at Kommissionen, hvis den i sin endelige beslutning fastholder sine foreslåede egnede foranstaltninger, bør overholde princippet om proportionalitet ved fastsættelsen af fristen for ændringen og forlænge overgangsperioden ud over den 1. januar 2004, så der gives de berørte virksomheder lejlighed til at omstille deres aktiviteter.

D. Tysklands bemærkninger

- (41) Tyskland bestrider ikke, at ordningen med godtgørelse af fremstillingsomkostningerne via DKV har karakter af driftsstøtte. De tyske myndigheder giver dog udtryk for den opfattelse, at kornbrændevin også fremover bør være omfattet af de bestemmelser i EF-traktaten, der gælder for landbrugsprodukter, og ikke bør behandles som et industriprodukt af Kommissionen. De deler på ingen måde Kommissionens opfattelse, hvorefter de korndestillater, der fremstilles inden for monopollets rammer, ikke

⁽¹⁸⁾ EFT L 60 af 12.6.1989, s. 1; forordningen er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

betragtes som et landbrugsprodukt, der falder ind under overbegrebet ethylalkohol, men som en brændevin og således som et industriprodukt. De begrundet deres opfattelse med, at ordlyden i bilag I til EF-traktaten er entydig, og at der ikke kan rejses tvivl om en EF-traktattekst på grundlag af en forskrift i den afledte ret, som forordning (EØF) nr. 1576/89 er en del af.

- (42) Til støtte for sine argumenter anfører Tyskland, at Domstolen i flere domme (bl.a. dommen af 13. marts 1979 i sag 91/78 (Hansen GmbH & Co/Hauptzollamt Flensburg ⁽¹⁹⁾) og af 15. januar 1985 i sag 253/83 (Sekt-kellerei C.A Kupferberg & Cie KG a.A/Hauptzollamt Mainz ⁽²⁰⁾) har stadfæstet princippet om, at spiritusafgifter ikke må være diskriminerende, og den har anerkendt, at denne afgift er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 37 og 95 (nu artikel 31, hhv. 90) ⁽²¹⁾ og dermed indirekte også i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 87 og 88.
- (43) Hvad angår kompensationen til brænderier, der har besluttet sig for at trække sig ud af monopolet før tiden, anfører Tyskland, at der er tale om nødvendige incitamentter på grund af den mangeårige binding af brænderierne i brændevinsmonopolet, og at brændingsrettighederne i modsætning til klagerens påstand ikke udgør en formueværdi. Desuden har de landbrugsbaserede brænderier også mulighed for at trække sig ud af monopolet, oven i købet på de samme betingelser som de industrielle brænderier.
- (44) Tyskland henviser til, at hvis Kommissionen skulle fastholde sin vurdering, er det en absolut forudsætning, at der, både når det drejer sig om driftsstøtten til de brænderier, der forbliver i monopolet, og om kompensationen som modydelse for at trække sig ud af monopolet før tiden, gives en flerårig overgangsperiode, såvel på grund af den traditionelle binding af producenterne af kornbrændevin i brændevinsmonopolet, som for at beskytte den berettigede forventning i forbindelse hermed. Brænderierne har brug for denne periode, uanset om der er tale om en industrivirksomhed eller en del af en landbrugsbedrift, til at tilpasse deres produktion til det frie marked eller omstille driften til anden produktionsvirksomhed. Tyskland har derfor foreslået en overgangsperiode frem til den 30. september 2006. De tyske myndigheder har over for Kommissionen anført konkrete grunde til, at den overgangsperiode, hvor slutdatoen er fastsat til den 1. januar 2004 for gennemførelse af de egnede foranstaltninger, mindst får lov at løbe til regnskabsåret 2005/2006. Enhver anden beslutning ville medføre

lukning af et stort antal industrielle og landbrugsbaserede brænderier og føre til tab af mange arbejdspladser.

- (45) Tyskland bestrider klagerens påstand om, at HSanG af 22. december 1999 har ført til en diskriminering af de industrielle kornbrænderier, da loven begrænser sig til at ændre monopolet i kraft af en minimal nedskæring af antallet af støttemodtagere og ved hjælp af en overgangsperiode på seks år sammen med en hertil svarende økonomisk kompensation, der i lige høj grad udbetales til industrielle og landbrugsbaserede brænderier.

III. RETLIG VURDERING

A. Anvendelse af konkurrencereglerne:

Kornbrændevin falder ikke ind under bilag I i EF-traktaten

- (46) I det foregående er det forklaret, at forarbejdningen af kornbrændevin organisatorisk blev adskilt fra de øvrige alkoholproducenter, der hører ind under monopolet (se betragtning nr. 16-24). I 1930 oprettede man specielt for dette produkt et organ med status af juridisk person, DKV, inden for rammerne af brændevinsmonopolet. Med lov af 2. maj 1976 bekræftede Tyskland på ny særbehandlingen af kornbrændevin ved at bibeholde de to forskellige markedsorganisationer, BfB und DKV.
- (47) De fleste af de basisalkoholprodukter (destillater), der leveres til BfB, er tydeligvis bestemt til fremstilling af en neutral alkohol, der ikke er til forbrug, mens de destillater, der leveres til DKV (og som Tyskland betegner som »Kornfeindestillat«) udmærker sig på grund af deres aromatiske egenskaber og derfor er egnede til menneskeligt konsum.
- (48) Denne skelnen kan hovedsagelig forklares med den tilstand, hvori basisproduktet leveres fra brænderierne til de to salgsorganisationer, og med kvaliteten af det solgte produkt efter bearbejdning og/eller rektifikation hos disse.
- (49) BfB aftager i overvejende grad råalkohol (bl.a. på frugt-, kartoffel-, melasse-, og kornbasis) og sælger den almindeligvis efter rektifikation og/eller bearbejdning som neutral alkohol.
- (50) DKV aftager et destillat — det såkaldte »Kornfeindestillat« — som allerede betragtes som spirituosa efter forordning (EØF) nr. 1576/89. DKV's rektifikation af destillatet består især i en standardisering af alkoholindholdet i det endelige produkt (32 % i det produkt, der betegnes som kornbrændevin, og 37,5 % i det produkt, der betegnes som kornbrand).

⁽¹⁹⁾ Sml. 1979, s. 935.

⁽²⁰⁾ Sml. 1985, s. 157.

⁽²¹⁾ I artikel 90 (tidligere artikel 95) siges det: »Ingen medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer. Endvidere må ingen medlemsstat pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.«

- (51) I bilag I til EF-traktaten, jf. Rådets forordning nr. 7a af 18. december 1959 om optagelse af visse varer i listen i bilag II til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽²²⁾, drejer det sig om »Ethanol (ethylalkohol), denatureret eller ikke denatureret, med enhver alkoholstyrke, fremstillet af landbrugsprodukter, der figurerer i bilag I til traktaten, (med undtagelse af akvavit, likør og andre alkoholholdige drikkevarer, alkoholholdige tilberedninger (såkaldte koncentrerede ekstrakter) til fremstilling af drikkevarer)«. Denne tekst kan fortolkes ved hjælp af pos. ex22.08 og 22.09 (nu 22.07 og 22.08) i tarifnomenklaturen, hvor ethylalkohol, brændevin (akvavit), likør og andre alkoholholdige drikkevarer er defineret.
- (52) I bemærkningerne til toldnomenklaturen defineres spiritus (brændevin), som altså ikke er omfattet af bilag I, på følgende måde: *»(...) fremstillet (uden tilsætning af aromastoffer) ved destillation af naturligt gæret væsker, såsom vin og cider eller af gæret frugt, mask, korn eller lignende vegetabiliske produkter; de enkelte spiritustyper har deres særlige smag og aroma, da de indeholder sekundære aromatiske bestanddele (estere, aldehyder, syrer, højere alkoholer osv.), der har forbindelse med de stoffer, der anvendes til destilleringen.»*
- (53) Denne position omfatter også »Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol [...]«. I bemærkningerne hedder det om dette produkt: *»... uanset om varen er bestemt til drikkebrug eller til industrielle formål; ethylalkohol, egnet til drikkevarer, adskiller sig fra de under punkterne A [spiritus (brændevin)] nævnte varer ved, at alle smags- og aromagivende bestanddele er fjernet.»*
- (54) Kornbrændevin er altså en brændevin, som er karakteriseret ved de aromatiske bestanddele og derfor ikke kan anses som ethylalkohol. I øvrigt taler også punkt C, nr. 4, i bemærkningerne til pos. ex22.09 (nu 22.08, punkt C, nr. 2) for dette synspunkt; heri understreges det, at der til denne pos. ud over ethylalkohol også hører *»Whisky og anden spiritus, fremstillet ved gæring og destillation af mask af korn (byg, havre, rug, hvede etc.) eller af kartofler.»*
- (55) I sine svar til Kommissionen forveksler Tyskland kornalkohol, der på de ovenfor nævnte betingelser (se nr. 53) kan betragtes som ethylalkohol, med spiritussen kornbrændevin. At dømme efter ordlyden af loven om brændevinsmonopolet, som den fremgår af HSAnG af 22. december 1999, behandles kornalkohol og kornbrændevin på forskellig måde i lovgivningen, netop fordi det drejer sig om forskelligartede produkter.
- (56) Kommissionen fastholder derfor sin opfattelse, hvorefter der i denne forbindelse er tale om forskellige produkter; det første tjener til fremstilling af neutral alkohol, mens det andet, som denne procedure vedrører, indeholder bestanddele, der skal give aroma og smag.
- (57) I artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1576/89 præciseres det, at forordningen fastlægger almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus.
- (58) I forordningens artikel 1, stk. 4, defineres de forskellige kategorier af spiritus. Under litra c) er kornspiritus defineret som
- »1) Spiritus, der er fremstillet ved destillation af gæret mask af korn, og som har organoleptiske egenskaber, der stammer fra de anvendte råvarer.
- Betegnelsen »kornspiritus« kan erstattes af »Korn« eller »Kornbrand« for drikkevarer, der er fremstillet i Tyskland og i de områder i Fællesskabet, hvor tysk er et af de officielle sprog, forudsat at fremstillingen af denne drikkevare er en tradition i disse områder, og såfremt den pågældende kornspiritus er fremstillet dér uden nogen tilsætningsstoffer.
- enten udelukkende ved destillation af gæret mask af hele kerner af hvede, byg, havre, rug eller boghvede med alle bestanddele
- eller ved gendestillation af et destillat, der er fremstillet i overensstemmelse med første led.
- 2) For at kornspiritus kan betegnes »kornbrændevin«, skal den være fremstillet ved destillation til under 95 % vol af gæret mask af korn, som har organoleptiske egenskaber, der stammer fra de anvendte råvarer.«
- (59) I dette tilfælde leverer producenterne af kornbrændevin et produkt (Kornfeindestillat) til DKV, som er i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i forordning (EØF) nr. 1576/89, og dette produkt rektificeres og/eller bearbejdes DKV eventuelt for derefter at markedsføre det.

⁽²²⁾ EFT 7 af 30.1.1961, s. 61/71.

- (60) Tyskland er af den opfattelse, at Kommissionen ikke bør påberåbe sig denne tekst, fordi der kun opstilles regler for salg af spiritus i forbrugerbeskyttelsens interesse. Kommissionen bestrider ikke, at dette er formålet med forordningen, men udelukker på ingen måde, at teksten også kan anvendes med det formål at beskrive og definere kornbrændevin som spiritus, der som sådan umiddelbart er omfattet af konkurrencereglerne. Kommissionen mener derfor, uden at ville afsige en endelig dom herom, at dette tekstuddrag af den afledte ret underbygger Kommissionens opfattelse af, hvordan det pågældende produkt bør kategoriseres.
- (61) Tyskland henviser i sine meddelelser til Kommissionen til, at ordlyden i bilag I til EF-traktaten varierer, alt efter hvilken sproglig version der er tale om. Således mangler en oversættelse af ordet »Branntwein« (»brændevin/akvavit« i den engelske og den nederlandske udgave, heri tales der kun om »likør« og »spiritus«. Kommissionen bemærker hertil, at den engelske udgave og de andre sprogversioner er entydige, og at »akvavit« uden tvivl er nævnt heri. De sprogversioner, der som den engelske og den nederlandske ikke udtrykkeligt undtager akvavit, skal fortolkes og anvendes i lyset af de øvrige sprogversioner og kan kun forstås sådan, at akvavit hører til de øvrige alkoholholdige drikkevarer, som ligeledes falder uden for anvendelsesområdet for bilag I.
- (62) Som led i forvaltningen og den videre udvikling af det fælles marked udstedte Rådet den 8. april 2003 forordning (EF) nr. 670/2003 om specifikke foranstaltninger vedrørende landbrugsethanolmarkedet⁽²³⁾. Med denne forordning skal der for første gang skabes en fælles markedsordning for landbrugsethanol.
- (63) I sin beslutning om at indlede proceduren byggede Kommissionen sin argumentation på en række punkter i denne forordning, som på daværende tidspunkt endnu befandt sig på forhandlingsstadiet. Det kunne være interessant at inddrage forarbejderne og forordningens endelige ordlyd i overvejelserne, for de støtter i givet fald Kommissionens bedømmelse, hvorefter kornbrændevin er et industriprodukt. Således blev spiritus i den betydning, der er anvendt i forordning (EØF) nr. 1576/89, udelukket fra forordningens anvendelsesområde i det første udkast. I den endelige udgave af forordningen blev de pågældende landbrugsprodukter defineret med henvisning til EF-traktatens bilag I. I de positioner i toldtariffen, der er nævnt i artikel 1, og som forordningen gælder for, er brændevin (akvavit) i form af kornbrændevin ikke nævnt, men udelukkende denatureret og ikke-denatureret ethylalkohol og denatureret brændevin.
- (64) Kommissionen kommer derfor til den slutning, at kornbrændevin som spiritus er udelukket fra anvendelsesområdet for bilag I i EF-traktaten, og at det derfor er EF's konkurrenceregler, der gælder.
- B. De pågældende foranstaltninger skal betragtes som eksisterende støtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1**
- (65) Kommissionen har påvist, at kornbrændevin er et industriprodukt, som bestemmelserne i EF-traktatens artikel 87 og 88 finder anvendelse på.
- (66) Det siges i EF-traktatens artikel 87, stk. 1: »Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- Dækning af fremstillingsomkostningerne*
- (67) De pågældende foranstaltninger giver producenterne af kornbrændevin en fordel, for de giver dem garanti for dækning af fremstillingsomkostningerne inden for rammerne af de brændingsrettigheder, de har fået tildelt, uafhængigt af den pris, til hvilken produktet i sidste instans kommer på det tyske marked. Der mindes om, at kornbrændevin i perioden 1999/2000 blev opkøbt af DKV til en pris af 263 DEM/hl og derefter blev markedsført til en pris af 157 DEM/hl, hvilket i den pågældende periode svarer til subventioner til et beløb af **36,6 mio. DEM** (18,7 mio. EUR). Således kan de tyske brændevinsproducenter sælge deres produktion på økonomiske betingelser, som er væsentligt gunstigere end dem, der ville gælde, hvis de skulle afsætte deres produktion direkte på normale markedsvilkår.
- (68) I de tilfælde, hvor DKV ikke selv er koblet på fremstillingsprocessen for kornbrændevin, får de pågældende producenter en kompensation, der står i forhold til deres brændingsrettigheder og dækker de omkostninger, som DKV har sparet til rektifikation, markedsføring, lagring mv. af kornbrændevinen.
- (69) Takket være denne støtte kan de tyske producenter direkte sælge den del af deres produktion af kornbrændevin, der ikke falder ind under brændingsrettighederne, til priser, som kun er mulige, fordi de takket være monopolen har fået overpriser for den del af produktionen, der er gået til DKV.

⁽²³⁾ EFT L 97 af 15.4.2003, s. 9.

- (70) Denne begunstiging har indvirkning på de løbende fremstillings- og markedsføringsomkostninger, dvs. på den enkelte virksomheds driftsomkostninger.

Kompensation

- (71) Kompensationen er også en fordel for producenterne, da denne gives i stedet for godtgørelsen af fremstillingsomkostningerne, når producenterne trækker sig ud af monopoliet før tiden, så de eventuelt kan gøre sig gældende på det »frie« marked for kornbrændevin. De midler, der ydes, erstatter de tilskud, der gives til fremstilling og markedsføring af et bestemt produkt, men ligner i alt væsentligt tilskud. Det er i denne forbindelse uden betydning, at kompensationen også kan benyttes til andre formål end at blive på det »frie« marked for kornbrændevin, f.eks. til lukning eller omstrukturering af brænderierne.

- (72) Det er øjensynligt hensigten med HSanG, ved hjælp af hvilken niveauet for tilskud inden for brændevinsmonopolets rammer som helhed skal sænkes, at der skal skabes en afbalanceret overgangsordning, der imødekommer alle producenteres behov i overensstemmelse med deres særlige situation og målsætninger. I denne sammenhæng mindes der om, at det ikke er alle producenterne, der er underlagt de samme begrænsninger; således er landbrugsproducenterne f.eks. juridisk forpligtede til i produktionen at følge det økologiske princip om det økonomiske kredsløbssystem.

- (73) Kompensationen er ikke afhængig af investeringer og gives således til de begunstigede brænderiers løbende drift.

- (74) Foranstaltningerne finansieres ved hjælp af statslige midler, uanset om det drejer sig om tilskud til fremstillingsomkostningerne eller om kompensation. Forskellen mellem købsprisen og markedsprisen i Tyskland dækkes ved hjælp af midler fra forbundsbudgettet; dette gælder også for kompensationen til producenter, der trækker sig ud af monopoliet før tiden.

- (75) Formålet med foranstaltningerne er at støtte produktionen af kornbrændevin. Den har derfor selektiv karakter.

- (76) Foranstaltningerne fordrejer helt klart konkurrencen på det fælles marked og påvirker handelen mellem medlemsstater, da de tyske producenter konkurrerer med producenter fra andre medlemsstater, som måske kunne tænkes at ville sælge den samme alkohol på det tyske marked. Som det på forskellig vis er anført af andre interesserede parter, må betegnelsen kornbrændevin ifølge den allerede citerede forordning (EØF) nr. 1576/89 udelukkende anvendes »for drikkevarer, der er fremstillet i Tyskland og i de områder i Fællesskabet, hvor tysk er et af de

officielle sprog⁽²⁴⁾, forudsat at fremstillingen af denne drikkevarer er en tradition i disse områder...«. Desuden konkurrerer kornbrændevin med andre former for brændevin og spiritussen fra andre medlemsstater. Det forhold, at Domstolen i sagerne Hansen og Sektkellerei C.A. Kupferberg har fastslået, at artikel 95 og 37 i EØF-traktaten skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at spiritusmonopolet sænker salgspriserne for spiritus (brændevin), »såfremt den afgiftssats, der faktisk anvendtes på indført spiritus, ikke var højere end den afgift, der faktisk var pålagt tilsvarende indenlandske varer«, ændrer ikke ved Kommissionens vurdering af, at der er tale om statsstøtte.

- (77) Der kan derfor ikke herske tvivl om, at de pågældende foranstaltninger er egnede til at påvirke handelen mellem medlemsstater.

- (78) Der er derfor tale om statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Da denne støtte skal dække de pågældende virksomheders løbende driftsomkostninger, er der tale om driftsstøtte.

- (79) Efter at have gennemgået Tysklands, klagerens og andre interesserede parter indsendte materiale fastslår Kommissionen, at formålet med HSanG af 22. december 1999 var at fastlægge nye regler for brændevinsmonopolet ifølge loven af 2. maj 1976, så tilskuddene til fremstillingen af kornbrændevin hurtigt kunne afvikles. Kommissionen konstaterer desuden, at Tyskland i april 1976 anmeldte de foranstaltninger, der fremgår af loven fra 1976, på grundlag af de bestemmelser, der gjaldt for landbrugsprodukter i april 1976, og at anmeldelsen i sin tid ikke gav anledning til yderligere bemærkninger.

- (80) I henhold til artikel 88, stk. 1, i EF-traktaten og artikel 18 i forordning (EF) nr. 659/1999 har Kommissionen ved beslutning af 19. juni 2002 anbefalet Tyskland at træffe egnede foranstaltninger, efter at den var kommet til den konklusion, at kornbrændevin skal betragtes som et industriprodukt, og at foranstaltningerne udgjorde statsstøtte, som ikke længere er forenelig med det fælles marked, hvilket Tyskland dog har rejst indvendinger imod.

- (81) Den statsstøtte, der er ydet i henhold til loven om brændevinsmonopolet, herunder også støtteforanstaltningerne i henhold til loven af 2. maj 1976, blev anmeldt af Tyskland i overensstemmelse med reglerne, uden at Kommissionen dengang havde givet udtryk for forbehold med hensyn til, om den var forenelig med EF's konkurrenceregler. Tyskland meddelte i sin tid Kommissionen, at man havde til hensigt at gennemføre foranstaltningerne. Det drejer sig derfor om eksisterende statsstøtte, jf. artikel 1, litra b), punkt iii), i forordning (EF) nr. 659/1999.

⁽²⁴⁾ Kommissionens understregning.

- (82) I sin beslutning af 19. juni 2002 om egnede foranstaltninger betragtede Kommissionen da heller ikke foranstaltningerne i henhold til loven af 22. december 1999 som ny støtte.
- (83) Det egentlige formål med HSanG af 22. december 1999 var at begrænse kredsen af støttemodtagere og mindske størrelsen af de ydede tilskud. Det ændrer intet ved det grundlæggende i det system, der blev indført ved loven af 2. maj 1976, hvorefter producenternes omkostninger blev dækket uafhængigt af markedsprisen for kornbrændevin. Dette gælder også for den kompensation, som blev ydet for at trække sig ud af monopolet før tiden, og som i en periode erstatter tilskuddene.
- (84) Derfor skulle HSanG 1999 heller ikke anmeldes til Kommission før sin ikrafttræden.
- (85) Denne opfattelse falder i tråd med De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 9. august 1994 i retssagen C 44/03 (»Namur-Les assurances du crédit SA«) ⁽²⁵⁾. I dette tilfælde havde en offentlig instans besluttet at udvide sin virksomhed, hvorved den offentlige støtte, som den havde fået i kraft af lovgivning, der var indført inden traktatens ikrafttræden, også kom til at gælde for det udvidede virksomhedsområde. Domstolen slog fast, at man i et sådant tilfælde ikke kan anlægge det synspunkt, at der er tale om indførelse eller ændring af en støtteordning efter EF-traktatens artikel 93, stk. 3, da beslutningen træffes, uden at der er sket nogen ændring af den støtteordning, der blev indført ved den pågældende lovgivning.
- (86) Derfor er der hverken pligt til at forhåndsanmelde støtte, der ydes i henhold til en støtteordning, der er indført inden traktatens ikrafttræden, eller forbud mod at iværksætte støtten, jf. artikel 93, stk. 3. Til gengæld skal støtten være genstand for en løbende undersøgelse.
- »Det ville således medføre en usikkerhed med hensyn til retsstillingen, såfremt medlemsstaterne var forpligtet til at give Kommissionen underretning om foranstaltninger og til at lade disse underkaste en præventiv kontrol fra Kommissionens side, ikke alene for så vidt angår nye støtteforanstaltninger og ændringer af støtteforanstaltninger i egentlig forstand til fordel for en virksomhed omfattet af en eksisterende støtteordning, men også hvad angår enhver foranstaltning, der vedrører virksomhedens aktiviteter, og som kan påvirke fællesmarkedets funktion eller konkurrenceforholdene.«
- (87) Kommissionen tilslutter sig denne vurdering.
- (88) På denne baggrund har Kommissionen indledt proceduren i forordning (EF) nr. 659/1999.
- a) Indledende foranstaltninger i henhold til forordning (EF) nr. 659/1999
- (89) I artikel 17 i forordning (EF) nr. 659/1999 hedder det under overskriften »Samarbejde efter traktatens artikel 93, stk. 1«:
- »1. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger hos den pågældende medlemsstat med henblik på revision i samarbejde med medlemsstaten om eksisterende støtteordninger i henhold til traktatens artikel 93, stk. 1.
2. Finder Kommissionen, at en eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, underretter den den pågældende medlemsstat om sin foreløbige undersøgelse og giver den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på en måned...«.
- (90) Med brev af 22. februar 2002 meddelte Kommissionen Tyskland, at den efter at have gennemgået de svar, Tyskland havde givet, og de oplysninger, klagerne havde givet, var kommet til den konklusion, at EF's konkurrenceregler finder anvendelse på pågældende støtteforanstaltninger, og at de gældende særbestemmelser for landbrugsprodukter ikke kan gøres gældende, da kornbrændevin er et industriprodukt, der som sådant ikke falder ind under EF-traktatens bilag I.
- (91) Efter at Kommissionen havde fastslået, at de tyske foranstaltninger til fordel for producenterne af kornbrændevin skal betragtes som eksisterende støtte, hvis forenelighed med bestemmelserne i EF-traktaten er tvivlsom, opfordrede den Tyskland til i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EF) nr. 659/1999 at sende sine bemærkninger senest en måned efter modtagelsen af brevet af 22. februar 2002. Desuden blev Tyskland opfordret til at forelægge egnede forslag til at ændre sin monopollovgivning på en sådan måde, at den bliver forenelig med EF-traktatens artikel 87.
- (92) Med brev af 19. marts 2002 rejste Tyskland indvendinger mod Kommissionens vurdering og slog på ny til lyd for, at kornbrændevin bør være omfattet af de bestemmelser, der gælder for landbrugsprodukter.
- b) Forslag til egnede foranstaltninger
- (93) I artikel 18 i forordning (EF) nr. 659/1999 hedder det om de egnede foranstaltninger:
- »Finder Kommissionen på baggrund af de oplysninger, medlemsstaten har indsendt i henhold til artikel 17, at den eksisterende støtteordning ikke eller ikke længere er forenelig med fællesmarkedet, fremsætter den en henstilling, hvori den foreslår den pågældende medlemsstat passende foranstaltninger. Henstillingen kan navnlig gå ud på at: a) ændre støtteordningen i realiteten, eller b) indføre proceduremæssige krav, eller c) ophæve støtteordningen.«

⁽²⁵⁾ Sml. 1994 I, s. 3829.

(94) I henhold til artikel 88, stk. 1, i EF-traktaten sammenholdt med artikel 18 i forordning (EF) nr. 659/1999 anbefalede Kommissionen med beslutningen af 19. juni 2002 Tyskland at træffe egnede foranstaltninger til at ændre de relevante bestemmelser i den tyske lovgivning om kornbrændevin (lov af 2. maj 1976 og lov af 22. december 1999) på følgende måde:

- a) Landbrugs- og industriproducenter af kornbrændevin må ikke længere modtage driftsstøtte i form af tilskud til opretholdelse af deres ved lov garanterede priser.
- b) Deres krav på en eller anden form for støtte som kompensation for at trække sig ud af systemet før tiden bør ikke længere kunne gøres gældende.
- c) Lovændringerne skal gennemføres hurtigst muligt for regnskabsåret 2002/2003 og senest være trådt i kraft den 1. januar 2004.
- d) Tyskland underretter Kommissionen om de trufne foranstaltninger i en rapport, som skal være forelagt senest ved udgangen af første kvartal 2003. Yderligere en rapport om den faktiske gennemførelse af foranstaltningerne skal være forelagt Kommissionen ved udgangen af november 2003.

C. Vurdering af den retspraksis, som Tyskland påberåber sig til støtte for støtteforanstaltningerne

- (95) De Europæiske Fællesskabers Domstol har flere gange taget stilling til, om lovforskrifterne med hensyn til det tyske brændevinsmonopol er forenelige med bestemte forskrifter i EF-traktaten (jf. især dommen i retssagerne Hansen og Sektkellerei C.A. Kupferberg, se nr. 42).
- (96) Tyskland påberåber sig denne retspraksis i sine svar til Kommissionen og konkluderer, at bestemmelserne i loven om brændevinsmonopolet af 2. maj 1976 allerede er efterprøvet og godkendt af Domstolen. Som følge heraf kan Kommissionen ikke sætte spørgsmålstegn ved loven om brændevinsmonopolet (i den udgave, den har fået ved lov af 22. december 1999), da Domstolen ikke har rejst indvendinger mod den.
- (97) Det er derfor hensigtsmæssigt at se nærmere på indholdet af denne retspraksis.
- (98) I de retssager, der citeres i denne sammenhæng, blev Domstolen anmodet om en præjudiciel afgørelse for at få fastslået, om de afgiftsbestemmelser, der blev indført i forbindelse med det tyske brændevinsmonopol, var retsgyldige set på baggrund af EF-traktatens artikel 37 og 95 (nu artikel 31 og 90). Domstolen fastslog ved denne lejlighed, at de afgiftsforanstaltninger, der var forbundet med det tyske brændevinsmonopol, var forenelige med bestemmelserne i EF-traktaten.

(99) I sin dom begrænsede Domstolen sig til at henvise til, at »Kommissionens mellemkomst ved gennemførelsen af artiklerne 92 og 93 spiller en afgørende rolle, mens artikel 37 skal anvendes umiddelbart«, dvs. den har hermed bekræftet, at Kommissionen i henhold EF-traktaten har beføjelse til at vurdere de pågældende foranstaltninger ud fra et statsstøtteperspektiv.

- (100) Domstolen påpeger desuden, at artikel 92 og 93 på den ene side og artikel 37 på den anden side ganske vist har det fælles mål at forhindre, at medlemsstaterne »via et statsligt monopols virksomhed eller ved ydelse af støtte« for drejer konkurrencevilkårene på fællesmarkedet eller påfører produktionen eller handelen i andre medlemsstater en forskelsbehandling, men den påpeger samtidig, at der gælder forskellige betingelser for at »anvende disse bestemmelser, som er afpasset efter de to former for statslige foranstaltninger, som disse regulerer«. Endelig anfører Domstolen, at det i det specielle tilfælde ikke kan efterprøves, om bestemmelserne i artikel 92 og 93 finder anvendelse på fremstillingen af de pågældende landbrugsprodukter og handelen med disse.
- (101) Man kan ikke på grundlag af disse domsgrunde udlede, at Domstolen har forsvaret det synspunkt, at EF-traktatens statsstøttebestemmelser ikke skulle kunne finde anvendelse på de tilskud, der ydes inden for rammerne af kornbrændevinsmonopolet.
- (102) Tyskland erkender ganske vist, at Domstolen ikke direkte har taget stilling til, om monolet er i overensstemmelse med artikel 92 og 93, men gør gældende, at Domstolen har kategoriseret det pågældende produkt som et landbrugsprodukt, der kan være omfattet af en fælles markedsordning.
- (103) Kommissionen fastslår, at Domstolen ikke har taget stilling til den pågældende statsstøtte. Den fastholder derfor, at de domstolsdomme, som Tyskland påberåber sig i denne sag, hverken tager stilling til, hvordan det pågældende produkt skal kategoriseres, eller hvordan støtten til de tyske kornbrændevinsbrænderier skal vurderes ud fra en støttesynsvinkel. Den citerede retspraksis er derfor ikke relevant i det foreliggende tilfælde.

D. Støttens forenelighed med traktaten

- (104) I artikel 87, stk. 2, i EF-traktaten er der opregnet bestemte former for støtte, der er forenelige med EF-traktaten. På grundlag af støttens art og beskaffenhed er det dog klart, at ingen af de undtagelsesbestemmelser, der er nævnt i artikel 87, stk. 2, litra a), b) og c), finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

- (105) I artikel 87, stk. 3, er der opregnet de former for støtte, som kan anses for forenelige med fællesmarkedet. Det er klart, at den pågældende ordning hverken tjener til at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi eller til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra b) og d).
- (106) Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), med henblik på den regionale udvikling, skal det siges, at den pågældende støtte uden forskel gælder for alle regioner i Tyskland. Der er ligeledes ikke nogen tvivl om, at støtten heller ikke er bestemt til at fremme udviklingen af visse erhvervsgrøner (artikel 87, stk. 3, litra c)) inden for områderne forskning og udvikling, miljøbeskyttelse, beskæftigelse eller uddannelse i overensstemmelse med de relevante EF-rammer eller -retningslinjer. Da der heller ikke kan gøres andre grunde gældende i forbindelse med udviklingen af visse erhvervsgrøner, må den pågældende støtte derfor betragtes som uforenelig med fællesmarkedet.
- (107) Kommissionen er dog af den opfattelse, at der er ganske bestemte grunde, der taler for at tillade, at det system, der praktiseres i Tyskland, kan opretholdes i en overgangsperiode.
- (108) Således har samtlige berørte kredse med undtagelse af repræsentanterne for spiritusindustrien efter procedurans indledning protesteret mod den frist, Kommissionen har foreslået. Tyskland argumenterede over for Kommissionen for, at en frist på flere år var absolut nødvendig, hvis afviklingen af den pågældende støtteordning skulle ske på acceptable betingelser; dette betyder, at de pågældende producenter, som hidtil har nydt godt af det subventionssystem, som Tyskland helt korrekt anmeldte, og som Kommissionen igennem årtier ikke gjorde indsigelse imod, ikke trues på deres eksistens.
- (109) For det første har Kommissionen taget til efterretning, at regnskabsåret inden for fremstilling af kornbrændevin går fra den 1. oktober til 30. september det følgende år. Den vil tage hensyn hertil ved fastsættelsen af den frist, inden for hvilken Tyskland skal have gennemført lovreformen.
- (110) Tyskland har over for Kommissionen gjort overbevisende rede for, at de industrielle og landbrugsbaserede brænderier, som hidtil har afhændet de destillater, der fremstilles inden for monopolets rammer til DKV, og fremover selv ønsker at markedsføre kornbrændevinen inden for rammerne af det nye system, er nødt til at foretage betydelige investeringer. Dette omfatter f.eks. anskaffelse af nye destilleringsapparater eller opførelse af nye bygninger og lagerrum (stålkar, træfade, laboratorieudstyr, aftapningsanlæg, lagerrum til emballerede varer, anmodninger om byggetilladelser osv.). Tyskland skønner, at et brænderi med en årsproduktion på 1 000 hl. kornalkohol mindst skal investere 400 000 EUR i markedsføring af en sådan mængde alkohol.
- (111) Øjensynligt er det ikke muligt at foretage de nødvendige omstruktureringer uden en yderligere overgangsperiode, hvor man opretholder den bestående økonomiske støtte, hvad enten den tager form af godtgørelse af produktionsomkostninger eller kompensation. Dette gælder frem for alt for de små destillerier, der udgør det overvejende flertal af de pågældende virksomheder og/eller landbrugsbedrifter.
- (112) Kommissionen erkender, at Tysklands anmodning er berettiget, for så vidt det kan påvises, at et pludseligt stop for den støtte, der har været udbetalt gennem årtier, medfører, at størsteparten af de ramte virksomheder, især de landbrugsbaserede brænderier, vil blive truet på eksistensen. Derfor bør der fastsættes en overgangsfrist af en sådan længde, at brænderierne får mulighed for at indstille deres produktion efter den nye situation.
- (113) Kommissionen tager også til efterretning, at kornbrændevin konkurrerer med andre produkter, som falder ind under EF-traktatens bilag I, og som modtager støtte. Da det i det foreliggende tilfælde drejer sig om driftsstøtte, skal denne indstilles inden for en passende frist. På grundlag af det, der er sagt ovenfor, ville det i denne sammenhæng være passende at bibeholde ordningen i yderligere ca. to og et halvt år (indtil 30. september 2006). Derefter skal Tyskland ophæve ordningen fuldstændigt.
- (114) Kommissionen fastholder derfor følgende:
- a) Landbrugsbaserede og industrielle brændevinsbrænderier har intet yderligere krav på driftsstøtte i form af tilskud til opretholdelse af lovmæssigt garanterede priser.
- b) De kan heller ikke gøre yderligere krav gældende på andre former for støtte, uanset af hvilken art, f.eks. som kompensation for at trække sig ud af systemet før tiden.
- c) Lovændringerne skal vedtages hurtigst muligt fra regnskabsåret 2005/2006 og træde i kraft senest den 30. september 2006.
- d) Tyskland skal underrette Kommissionen om de vedtagne egnede foranstaltninger i form af en rapport, der senest skal foreligge ved udgangen af andet kvartal 2005. Der skal sendes en yderligere rapport om gennemførelsen af foranstaltningerne til Kommissionen inden udgangen af 2006 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtteordning for producenter af kornbrændevin, der indgår i den tyske lov om brændevinsmonopolet, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Tyskland træffer alle nødvendige foranstaltninger til at afskaffe den støtteordning, der er nævnt i artikel 1, med virkning fra den 30. september 2006.

Artikel 3

Senest den 30. juni 2005 underretter Tyskland Kommissionen om de foranstaltninger, der skal afskaffe støtteordningen.

Senest den 31. december 2006 underretter Kommissionen Tyskland om den faktiske anvendelse af de trufne foranstaltninger.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2004.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. marts 2006

om beskyttelsesforanstaltninger over for visse produkter af animalsk oprindelse, bortset fra fiskerivarer, med oprindelse i Madagaskar

(meddelt under nummer K(2006) 888)

(EØS-relevant tekst)

(2006/241/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

Denne beslutning gælder for produkter af animalsk oprindelse, bortset fra fiskerivarer, med oprindelse i Madagaskar.

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 22, og

Artikel 2

Medlemsstaterne forbyder import af produkter, der er nævnt i artikel 1.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens beslutning 97/517/EF af 1. august 1997 om beskyttelsesforanstaltninger over for visse produkter af animalsk oprindelse, bortset fra fiskerivarer, med oprindelse i Madagaskar ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ⁽³⁾. Beslutningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

Artikel 3

Beslutning 97/517/EF ophæves.

(2) EF-kontrolbesøg i Madagaskar har vist, at der er alvorlige mangler ved infrastrukturen og hygiejnen i kødvirksomhederne, og at der ikke er nok garantier for, at myndighedernes kontrol er effektiv. Dyresundhedskontrollen i Madagaskar er meget mangelfuld, og EF-reglerne anvendes ikke. Animalske produkter, bortset fra fiskerivarer, der er produceret og forarbejdet i Madagaskar, udgør en potentiel høj risiko for folkesundheden.

Henvisninger til den ophævede beslutning gælder som henvisninger til nærværende beslutning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

(3) Import af produkter af animalsk oprindelse, bortset fra fiskerivarer, fra Madagaskar bør ikke tillades, før det kan garanteres, at der ikke længere er nogen risiko.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2006.

(4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 214 af 6.8.1997, s. 54. Ændret ved beslutning 97/553/EF (EFT L 228 af 19.8.1997, s. 31).

⁽³⁾ Se bilag I.

BILAG I

Ophævet beslutning med ændringer

Kommissionens beslutning 97/517/EF
(EFT L 214 af 6.8.1997, s. 54)

Kommissionens beslutning 97/553/EF
(EFT L 228 af 19.8.1997, s. 31)

Udelukkende vedrørende henvisninger
til artikel 1 i beslutning 97/517/EF

BILAG II

Sammenligningstabel

Beslutning 97/517/EF	Nærværende beslutning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 3	—
—	Artikel 3
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 4
—	Bilag I
—	Bilag II

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2006/242/FUSP

af 20. marts 2006

vedrørende gennemgangskonferencen i 2006 om konventionen om biologiske våben og toksinvåben

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union betragter konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) våben og toksinvåben samt om disse våbens tilintetgørelse (BTWC) som et afgørende led i den internationale ordning for ikke-spredning og nedrustning og som hjørnestenen i bestræbelserne på at hindre biologiske agenser og toksiner i nogensinde at blive udviklet og anvendt som våben. Den Europæiske Union er desuden fortsat fast besluttet på at udvikle foranstaltninger til at kontrollere, at BTWC overholdes på længere sigt.
- (2) Rådet vedtog den 17. maj 1999 fælles holdning 1999/346/FUSP om fremskridt hen imod udarbejdelsen af en retligt bindende protokol til fremme af overholdelsen af BTWC ⁽¹⁾ og den 25. juni 1996 fælles holdning 96/408/FUSP om forberedelse af den fjerde konference om BTWC ⁽²⁾.
- (3) Rådet vedtog den 17. november 2003 fælles holdning 2003/805/FUSP om styrkelse af multilaterale aftaler, og fremme af deres universelle karakter på området for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringssmidler ⁽³⁾. BTWC er inkluderet som en af disse multilaterale aftaler under denne fælles holdning.
- (4) Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 en strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der bl.a. tager sigte på at styrke BTWC, fortsætte overvejelserne om kontrol af BTWC, støtte gennemførelsen af BTWC på nationalt plan, herunder via straffelovgivningen, og fremme overholdelsen heraf.
- (5) FN's Sikkerhedsråd vedtog den 28. april 2004 med enstemmighed resolution 1540 (2004), hvori spredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringssmidler betegnes som en trussel mod den internationale fred og sikkerhed. Gennemførelsen af resolutionens bestemmelser bidrager til gennemførelse af BTWC.
- (6) Rådet vedtog den 1. juni 2004 en erklæring til støtte for sikkerhedsinitiativet mod spredning af masseødelæggelsesvåben.
- (7) De stater, der er parter i BTWC, besluttede den 14. november 2002 ved konsensus at afholde tre årlige møder af en uges varighed fra og med 2003 og indtil sjette gennemgangskonference, der skal afholdes inden udgangen af 2006. Hvert sådant møde skal forberedes på et ekspertmøde af to ugers varighed, og sjette gennemgangskonference skal drøfte det arbejde, der er gjort på disse møder, og træffe beslutning om, hvad der derefter skal ske. Parterne besluttede, at sjette gennemgangskonference skal afholdes i 2006 i Genève, og at et forberedelsesudvalg skal mødes forud herfor.
- (8) FN's Generalforsamling vedtog den 13. december 1982 en resolution (A/RES/37/98) om kemiske og bakteriologiske (biologiske) våben, hvori FN's generalsekretær anmodes om at undersøge de oplysninger, han måtte få kendskab til, om aktiviteter, der kan være i modstrid med Genève-protokollen af 1925. Den 26. august 1988 vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 620, der bl.a. opfordrer generalsekretæren til snarest at foranstalte undersøgelser af påstande om, at kemiske og bakteriologiske (biologiske) våben eller toksinvåben eventuelt anvendes i modstrid med Genève-protokollen af 1925.
- (9) Den Europæiske Union nåede den 27. februar 2006 til enighed om en fælles aktion vedrørende BTWC, der skal fremme den universelle anvendelse af BTWC og støtte dens gennemførelse i de stater, der er parter i den, for at sikre, at disse stater udmønter de internationale forpligtelser i BTWC i deres nationale lovgivning og administrative forskrifter.

⁽¹⁾ EFT L 133 af 28.5.1999, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 168 af 6.7.1996, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 302 af 20.11.2003, s. 34.

- (10) Sideløbende med den fælles aktion nåede Den Europæiske Union til enighed om en handlingsplan vedrørende BTWC, hvori medlemsstaterne forpligter sig til at forelægge rapporter om tillidsskabende foranstaltninger for FN i april 2006 og lister over relevante eksperter og laboratorier for FN's generalsekretær for at lette eventuelle undersøgelser af påstået brug af kemiske og biologiske våben.
- (11) På baggrund af den kommende BTWC-gennemgangskonference i perioden 20. november til 8. december 2006 og mødet i forberedelsesudvalget den 26.-28. april 2006 bør Den Europæiske Unions holdning ajourføres —
- d) bidrage til at skabe konsensus med henblik på et godt resultat af sjette gennemgangskonference på grundlag af de rammer, der er opstillet på tidligere gennemgangskonferencer, og bl.a. fremme følgende centrale elementer:

i) alle staters universelle tiltrædelse af BTWC, herunder opfordre alle stater, der ikke er parter heri til ikke at vente længere med at tiltræde den og til at indgå en juridisk forpligtelse til nedrustning og ikke-spredning af biologiske våben og toksinvåben; og indtil disse stater tiltræder BTWC, tilskynde dem til at deltage som observatører i parternes møder og frivilligt gennemføre dens bestemmelser. Arbejde hen imod, at forbuddet mod biologiske våben og toksinvåben gøres til universelt bindende folkeretlige regler, bl.a. ved universel anvendelse af BTWC

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Det er Den Europæiske Unions mål yderligere at styrke konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) våben og toksinvåben samt om disse våbens tilintetgørelse (BTWC). EU arbejder fortsat på at finde frem til effektive metoder til at styrke og kontrollere overholdelsen af BTWC. Den Europæiske Union vil derfor arbejde for et godt resultat af sjette gennemgangskonference i 2006.

Artikel 2

Med henblik på at opfylde målene i artikel 1 vil Den Europæiske Union:

- a) bidrage til en fuldstændig gennemgang af BTWC's anvendelse på sjette gennemgangskonference, herunder af parternes gennemførelse af deres forpligtelser i henhold til BTWC
- b) støtte et yderligere ekstraordinært arbejdsprogram i perioden mellem sjette og syvende gennemgangskonference og udpege særlige områder og procedurer, med hensyn til hvilke der skal gøres yderligere fremskridt under arbejdsprogrammet
- c) støtte en syvende konference til gennemgang af BTWC, der skal afholdes senest i 2011

ii) alle parters fulde opfyldelse af forpligtelserne i henhold til BTWC og dens gennemførelse i praksis

iii) i forbindelse med alle parternes fuldstændige overholdelse af alle BTWC's bestemmelser, om nødvendigt styrke de nationale gennemførelsesforanstaltninger, herunder straffelovgivningen, samt kontrollen med patogene mikroorganismer og toksiner inden for BTWC's rammer. Arbejde hen imod at finde frem til effektive mekanismer til at styrke og kontrollere overholdelsen af BTWC.

iv) bestræbelserne på at øge gennemsigtigheden, ved at de stater, der er parter i konventionen, øger deres udveksling af oplysninger, bl.a. gennem deres årlige udveksling af oplysninger (tillidsskabende foranstaltninger (CBM)), indkredsning af foranstaltninger til vurdering og fremme af den nationale dækning og nytten af CBM-mekanismen og undersøgelse af relevansen af en eventuel udvidelse af dens anvendelsesområde

v) opfyldelse af forpligtelserne i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), navnlig forpligtelsen til at fjerne risikoen for, at biologiske våben eller toksinvåben anskaffes eller anvendes til terrorformål, herunder terroristers eventuelle adgang til materialer, udstyr og viden, der kan anvendes til udvikling og fremstilling af biologiske våben og toksinvåben

vi) G8's globale partnerskabsprogram med henblik på støtte til nedrustning, kontrol og sikkerhed i forbindelse med følsomme materialer, anlæg og ekspertise

vii) overvejelser vedrørende og beslutninger om yderligere tiltag med hensyn til den hidtidige indsats i forbindelse med det ekstraordinære program i perioden 2003-2005 og bestræbelserne på at drøfte og fremme en fælles forståelse og en effektiv indsats med hensyn til: vedtagelse af de fornødne nationale foranstaltninger til gennemførelse af forbuddene i BTWC, herunder vedtagelse af straffelovgivning; nationale ordninger til etablering og opretholdelse af sikkerheden og tilsynet for så vidt angår patogene mikroorganismer og toksiner; styrkelse af den internationale kapacitet til at reagere på, undersøge og begrænse virkningerne af tilfælde af påstået brug af biologiske våben eller toksinvåben eller mistænkelige sygdomsudbrud; styrkelse og udvidelse af de nationale og internationale institutionelle bestræbelser samt de eksisterende ordninger for overvågning, konstatering, diagnosticering og bekæmpelse af smitsomme sygdomme, der rammer mennesker, dyr og planter; indhold, offentliggørelse og vedtagelse af adfærdskodekser for videnskabsfolk. Det bemærkes, at alle parter i konventionen skal fortsætte deres indsats på ovennævnte områder for at fremme gennemførelse af BTWC.

Artikel 3

Den Europæiske Unions indsats som omhandlet i artikel 2 består i:

- a) medlemsstaternes tilslutning til specifikke, praktiske og gennemførlige forslag til effektiv fremme af BTWC's gennemførelse, der på Den Europæiske Union vegne skal forelægges til drøftelse mellem de stater, der er parter i konventionen, på sjette gennemgangskonference
- b) hvor det er hensigtsmæssigt, henvendelser fra formandskabet i overensstemmelse med artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Union med henblik på:

- i) at fremme den universelle tiltrædelse af BTWC
 - ii) at fremme parternes gennemførelse af BTWC på nationalt plan
 - iii) indtrængende at opfordre parterne til at støtte og deltage i en effektiv og fuldstændig gennemgang af BTWC og derved bekræfte deres tilslutning til denne grundlæggende internationale norm imod biologiske våben
 - iv) at fremme ovennævnte forslag, som Den Europæiske Union forelægger til drøftelse blandt parterne, og som tager sigte på yderligere styrkelse af BTWC
- c) erklæringer fra Den Europæiske Union, der fremsættes af formandskabet i tiden op til og under gennemgangskonferencen.

Artikel 4

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for dens vedtagelse.

Artikel 5

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2006.

På Rådets vegne
U. PLASSNIK
Formand

RÅDETS FÆLLES AKTION 2006/243/FUSP

af 20. marts 2006

om støtte til aktiviteter i Den Forberedende Kommission for Organisationen for Traktaten om et Altomfattende Forbud mod Atomprøvesprængninger (CTBTO) inden for uddannelse og kapacitetsopbygning til kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som i kapitel III indeholder en oversigt over foranstaltninger til bekæmpelse af en sådan spredning, som det er nødvendigt at træffe både i EU og i tredjelande.
- (2) Den Europæiske Union er aktivt i gang med at gennemføre EU's strategi og er i færd med at iværksætte de foranstaltninger, der nævnt i dennes kapitel III, især gennem frigivelse af finansielle midler til støtte for særlige projekter under ledelse af multilaterale institutioner.
- (3) De stater, der har undertegnet traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT), som blev vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 10. september 1996, har besluttet at nedsætte en forberedende kommission med rets- og handleevne med henblik på den faktiske gennemførelse af CTBT, indtil CTBT-organisationen (CTBTO) er blevet oprettet.
- (4) Rådet vedtog den 17. november 2003 fælles holdning 2003/805/FUSP om styrkelse af multilaterale aftaler og fremme af deres universelle karakter på området for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremførelsesmidler ⁽¹⁾.
- (5) Tidlig ikrafttrædelse og universalisering af CTBT samt styrkelse af CTBTO's Forberedende Kommissions overvågnings- og kontrolsystem er vigtige målsætninger i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben.

- (6) CTBTO's Forberedende Kommission forfølger de samme mål som dem, der er anført i betragtning 4 og 5, og er allerede i gang med at kortlægge, hvorledes dens kontrolsystem bedst kan styrkes ved hjælp af rettidig tilvejebringelse af ekspertise og uddannelse til personale fra signatarstater, der er involveret i gennemførelsen af kontrolsystemet. Det er derfor hensigtsmæssigt at overlade den tekniske gennemførelse af denne fælles aktion til CTBTO's Forberedende Kommission —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

1. Med henblik på en umiddelbar og praktisk gennemførelse af nogle af elementerne i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben støtter Den Europæiske Union CTBTO's Forberedende Kommissions aktiviteter inden for uddannelse og kapacitetsopbygning til kontrol for at fremme følgende målsætninger:

— øge CTBTO's Forberedende Kommissions kontrolsystems ydeevne

— forbedre CTBT-signatarstaternes kapacitet til at opfylde deres kontrolforpligtelser i henhold til CTBT og sætte dem i stand til at drage fuld nytte af deltagelsen i traktatordningen og af potentielle civile og videnskabelige anvendelser.

2. CTBTO's Forberedende Kommissions projekt, der svarer til foranstaltninger i EU's strategi, har følgende målsætninger:

— sørge for uddannelse med henblik på kapacitetsopbygning inden for CTBTO's Forberedende Kommissions kontrolsystem

— tilvejebringe elektronisk, interaktiv adgang til kurser og tekniske workshops samt løbende adgang til uddannelsesmoduler.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 20.11.2003, s. 34.

Projektet gennemføres til fordel for alle CTBT-signatarstater.

Bilaget indeholder en detaljeret beskrivelse af projektet.

Artikel 2

1. Formandskabet, der bistås af Rådets generalsekretær/den højtstående FUSP-repræsentant, er ansvarligt for gennemførelsen af denne fælles aktion under fuld inddragelse af Kommissionen.

2. Kommissionen overvåger, at det i artikel 3 omhandlede finansielle bidrag gennemføres korrekt.

3. Den tekniske gennemførelse af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekt overdrages til CTBTO's Forberedende Kommission, der udfører denne opgave under formandskabets ansvar og under tilsyn af generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Med henblik herpå indgår generalsekretæren/den højtstående repræsentant de nødvendige arrangementer med CTBTO's Forberedende Kommission.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekt er på 1 133 000 EUR.

2. De udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, forvaltes efter de procedurer og regler, der gælder for Den Europæiske Unions almindelige budget, bortset fra at eventuelle forfinansieringer ikke forbliver Fællesskabets ejendom.

3. Med henblik på afholdelsen af de i stk. 1 omhandlede udgifter indgår Kommissionen en specifik finansieringsaftale med CTBTO's Forberedende Kommission i overensstemmelse med CTBTO's regler og bestemmelser. Den skal fastsætte, at CTBTO's Forberedende Kommission skal sørge for, at EU's bidrag til projektet bliver synligt i en grad, der svarer til bidragets størrelse.

Artikel 4

Formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne fælles aktion på grundlag af regelmæssige rapporter fra CTBTO's Forberedende Kommission. Kommissionen inddrages fuldt ud og forelægger oplysninger om de finansielle aspekter af gennemførelsen af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekt.

Artikel 5

Denne fælles aktion har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Den udløber 15 måneder efter vedtagelsen.

Artikel 6

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2006.

På Rådets vegne
U. PLASSNIK
Formand

BILAG

EU's støtte til aktiviteter i Den Forberedende Kommission for Organisationen for Traktaten om et Altomfattende Forbud mod Atomprøvesprængninger (CTBTO) inden for uddannelse og kapacitetsopbygning til kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben

1. Beskrivelse

CTBTO's Forberedende Kommission er i færd med at oprette en global kontrolordning bestående af 321 overvågningsstationer, 16 referencelaboratorier, Det Internationale Datacenter (IDC) og kapacitet til inspektion på stedet (OSI). Et væsentligt kendetegn ved ordningen er dens decentraliserede opbygning, hvor data indsamlet af stationerne distribueres til signatarstaterne sammen med IDC-produkter til endelig analyse, og inspektionshold på stedet sammensættes ud fra en international liste. Ordningen er derfor afhængig af, at der i signatarstaterne findes eksperter, der kan betjene stationerne og gøre brug af data fra det internationale overvågningssystem (IMS) og IDC-produkter via deres nationale datacentre, og af, at der er kapacitet til rådighed til inspektionshold på stedet.

Med henblik på at forbedre CTBT-signatarstaternes kapacitet til at opfylde deres kontrolforpligtelser i henhold til CTBT og sætte dem i stand til at drage fuld nytte af deltagelsen i traktatordningen har CTBTO's Forberedende Kommission siden sin oprettelse understreget vigtigheden af uddannelse og kapacitetsopbygning. Ud over traditionelle uddannelsesmetoder giver de nye informations- og kommunikationsteknologier en række muligheder for at uddybe og udvide kapacitetsopbygningen fremover.

E-uddannelsesprojektet er af global karakter. Det vil nå alle CTBT-signatarstaterne og vil tilvejebringe elektronisk, interaktiv adgang til kurser og tekniske workshops for autoriserede brugere samt løbende adgang til uddannelsesmoduler ved hjælp af CTBTO's Forberedende Kommissions ekspertkommunikationssystem.

2. Projektbeskrivelse

Der blev iværksat et pilotprojekt i november 2005 for at finde frem til, hvilke teknologiske muligheder der findes for webcasting og webkonferencer og for computerbaseret uddannelse med udvalgte CTBT-signatarstater i alle regioner. På grundlag af resultaterne fra denne pilotfase, der vil lægge særlig vægt på de indbyrdes forskellige teknologiske miljøer, hvor der skal anvendes e-uddannelsesmetoder, vil kapacitetsopbygningsaktionernes metodik, tekniske infrastruktur og substans blive udviklet.

Projektet vil omfatte udvikling og gennemførelse af kapacitetsopbygning baseret på følgende koncept:

— computerbaseret uddannelse/selvstudium.

Computerbaseret uddannelse/selvstudium giver mulighed for nogen grad af interaktivitet og giver den autoriserede bruger løbende adgang til uddannelsesmodulerne. Udvikling af computerbaseret uddannelse er meget tidkrævende, fordi programmet skal udvikles, analyseres, afprøves og revideres mange gange, inden den første version kan sendes til de studerende. Hvis det stof, der undervises i, ikke ændrer sig synderligt, kan dette være en effektiv metode til at formidle ensartet undervisningsmateriale til et bredt publikum. For eksempel har de nationale datacentres personale behov for et grundlæggende kendskab til de koncepter og værktøjer, der anvendes i CTBTO's Forberedende Kommissions midlertidige tekniske sekretariat. Der vil blive behov for at uddanne et stort antal deltagere i aktiviteter vedrørende inspektion på stedet (det integrerede markforsøg 2008).

Efter pilotfasen, der finansieres ved hjælp af bilaterale frivillige bidrag, vil gennemførelsen af projektet foregå i to faser:

— *Fase 1: udvikling af en prototype på et e-læringsystem og indførelse af undervisningsprogrammet.*

Resultaterne af pilotfasen skulle gøre det muligt at finde frem til et koncept, der opfylder de potentielle modtageres forskellige behov både på teknisk plan og i substansen.

Prototypemoduler til computerbaseret uddannelse vil blive udviklet og afprøvet.

Blandt de komponenter, der bør komme i betragtning i forbindelse med fjernundervisning, er:

— online-uddannelsesmoduler til systemelementer

— uddannelsespakker og lektioner med statisk information eller modne processer

- tilvejebringelse af undervisningsmateriale, herunder teknisk og politisk dokumentation på et websted
- afprøvningssystemer, hvor stationsoperatører kan afvikle øvelsesforløb vedrørende rutinemæssige drifts- og vedligeholdelsesprocedurer
- praktisk uddannelse i Geotool på grundlag af indføringen. Dette kunne indgå i en forberedende oplæring inden et mere specialiseret kursus
- moduler i uddannelsesforløbet for deltagerne i det integrerede markforsøg vedrørende inspektion på stedet.
- *Fase 2: fuld gennemførelse af undervisningsprogrammet.*

I anden fase udvikles og implementeres alle resterende moduler til den computerbaserede uddannelse. Udviklingen af visse modulers indhold vil blive outsourcet til partnerinstitutioner i CTBT-signatarstater, der var medvirkende til udviklingen af teknikker og procedurer, som anvendes i CTBTO's Forberedende Kommission. Moduler udviklet i fase 2 vil få gavn af de indhøstede erfaringer fra prototypeudviklingen i fase 1.

Det er tanken at lade udviklings- og gennemførelsesfasen ledsage af en omfattende evaluering for at finjustere de metoder og teknologier, der anvendes i forbindelse med de potentielle modtageres forskellige behov. Til dette formål vil der blive føjet en særlig evalueringsmekanisme til CTBTO's Forberedende Kommissions igangværende evaluering af uddannelses- og kapacitetsopbygningsaktiviteter. En række CTBT-signatarstater fra alle regioner vil blive opfordret til at samarbejde tæt med CTBTO's Forberedende Kommission under hele projektet og til at give tilbagemeldinger om anvendeligheden af kapacitetsopbygningsprodukterne. Især projektets computerbaserede uddannelseselement skal gennemgå adskillige afprøvnings- og evalueringsforløb, inden et færdigt produkt kan implementeres.

Projektræsultater

- flere uddannede eksperter, der kan afprøve, evaluere og foreløbigt varetage CTBT-kontrolordningen
- bedre forberedelse af deltagerne i tekniske workshops
- flere deltagere og bedre udbredelse og gennemførelse af konklusioner fra de tekniske workshops
- bedre adgang til uddannelsesmoduler uafhængigt af tidszoner og modtagerstatens teknologiske udvikling
- tilvejebringelse af uddannelse og kapacitetsopbygning ved hjælp af elektroniske midler til alle CTBT-signatarstater.

3. Varighed

Den samlede anslåede varighed af projektets to på hinanden følgende faser er 15 måneder.

4. Stater, som indsatsen vil blive rettet mod

E-uddannelsesindsatsen vil blive rettet mod alle CTBT-signatarstater. Disse stater kapacitet til at gennemføre CTBT og dens kontrolordning og få fuld gavn af deltagelse i arbejdet i CTBTO's Forberedende Kommission er af afgørende betydning for, at CTBT kan fungere korrekt. Der vil blive taget behørigt hensyn til den sproglige mangfoldighed i de stater, som indsatsen vil blive rettet mod, herunder i givet fald forskellige sprogdgaver af uddannelsesmodulerne.

5. Gennemførelsesinstans

CTBTO's Forberedende Kommission får til opgave at gennemføre projektet. Projektet vil blive gennemført direkte af personale i CTBTO's Forberedende Kommissions midlertidige tekniske sekretariat, eksperter fra CTBTO's Forberedende Kommissions signatarstater eller kontrahenter. For så vidt angår kontrahenter sker CTBTO's Forberedende Kommissions indkøb af varer, arbejder eller tjenesteydelser i forbindelse med denne fælles aktion i overensstemmelse med CTBTO's Forberedende Kommissions gældende regler og procedurer som anført i EU's bidragsaftale med CTBTO's Forberedende Kommission.

6. Tredjepartsdeltagere

Projektet finansieres 100 % ved denne fælles aktion. Eksperterne fra CTBTO's Forberedende Kommissions signatarstater kan betragtes som tredjepartsdeltagere. De arbejder efter de almindelige regler for eksperter i CTBTO's Forberedende Kommission.

7. Midler, der skønnes nødvendige

EU's bidrag dækker hele gennemførelsen af projektets to faser som beskrevet i dette bilag. De forventede udgifter er:

— Fase 1 (specifikationer, prototypeudvikling, herunder afprøvning af første moduler):

519 400 EUR

— Fase 2 (udvikling af resterende moduler, afprøvning og evaluering af moduler med et udvalg af de stater, som indsatsen vil blive rettet mod):

580 600 EUR

Dertil kommer en reserve til uforudsete udgifter på omkring af 3 % af de støtteberettigede omkostninger (for et samlet beløb på 33 000 EUR).

8. Det finansielle referencegrundlag til dækning af projektomkostningerne

De samlede projektomkostninger er på 1 133 000 EUR.

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2006/244/FUSP

af 20. marts 2006

om Den Europæiske Unions deltagelse i Den Koreanske Halvøes Energiudviklingsorganisation (KEDO)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grundlag af fælles holdning 2001/869/FUSP ⁽¹⁾ har Den Europæiske Union deltaget i Den Koreanske Halvøes Energiudviklingsorganisation (KEDO) med henblik på at bidrage til en samlet løsning på spørgsmålet om ikke-spredning af kernevåben på Koreahalvøen.
- (2) EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003, tillægger det stor betydning, at alle parter overholder bestemmelserne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben.
- (3) Ved sin deltagelse i KEDO har Den Europæiske Union i overensstemmelse med målene for sekspartsdrøftelserne ydet et bidrag til EU's mål, der er at opnå en samlet løsning på spørgsmålet om spredning af kernevåben på Koreahalvøen.
- (4) Der er der enighed blandt medlemmerne af KEDO's bestyrelse om at standse KEDO's nukleare letvandsreaktorprojekt (i det følgende benævnt »LWR-projektet«) snarest muligt og afvikle KEDO på en velordnet måde inden udgangen af 2006.
- (5) Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) har med henblik herpå forhandlet sin fornyede tiltrædelse af KEDO med den specifikke hensigt at støtte målet om at standse LWR-projektet og afvikle KEDO.
- (6) De nuværende betingelser for Den Europæiske Unions repræsentation i KEDO's bestyrelse bør opretholdes. Rådet og Kommissionen er i denne forbindelse enige om, at hvis KEDO's bestyrelse tager et spørgsmål op, der falder uden for Euratoms kompetenceområde, er det Rådets formandskab, der skal tage ordet og udtrykke EU's holdning hertil.

- (7) Fælles holdning 2001/869/FUSP udløb den 31. december 2005 og bør erstattes af en ny fælles holdning —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

Formålet med denne fælles holdning er at sætte Den Europæiske Union i stand til at deltage i processen med at standse LWR-projektet snarest muligt og afvikle KEDO på en velordnet måde inden udgangen af 2006.

Artikel 2

1. Med hensyn til spørgsmål, der falder uden for Euratoms kompetenceområde, fastlægges holdningen i KEDO's bestyrelse af Rådet og fremføres af formandskabet.
2. Formandskabet skal derfor nøje inddrages i drøftelserne i KEDO's bestyrelse og straks underrettes om anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der skal drøftes på bestyrelsesmøder i KEDO.
3. Kommissionen aflægger regelmæssigt og efter behov rapport til Rådet med referat til formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående FUSP-repræsentant.

Artikel 3

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen. Den gælder fra den 1. januar 2006, indtil KEDO er afviklet, dog senest indtil den 31. december 2006.

Artikel 4

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2006.

På Rådets vegne
U. PLASSNIK
Formand

⁽¹⁾ EFT L 325 af 8.12.2001, s. 1.